CIPRIAN BACIU (coord.)

ALICE-ANDREEA BUGNARIU OANA RAHELA MALINA

CARTEA POVEȘTILOR
POVEȘTI CREATE DE STUDENȚI

Presa Universitară Clujeană

CIPRIAN BACIU (COORD.)

ALICE-ANDREEA BUGNARIU | OANA RAHELA MALINA

CARTEA POVEȘTILOR

POVEȘTI CREATE DE STUDENȚI

PRESA UNIVERSITARĂ CLUJEANĂ

2024

Referenţi ştiinţifici:

Prof. univ. dr. Mușata-Dacia Bocoș

Conf. univ. dr. Ramona Răduț-Taciu

ISBN: 978-606-37-2311-7

Universitatea Babeş-Bolyai
Presa Universitară Clujeană
Director: Codruţa Săcelean
Str. Hasdeu nr. 51
400371 Cluj-Napoca, România
Tel./fax: (+40)-264-597.401
E-mail: editura@ubbcluj.ro
http://www.editura.ubbcluj.ro/

Ciprian BACIU	Coordonator
Alice-Andreea BUGNARIU	Coordonator studenți Universitatea Babeș-Bolyai, extensia universitară Târgu-Mureș
Oana Rahela MALINA	Coordonator studenți Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia și extensia universitară Deva

Lista autorilor în ordine alfabetică

Ionela ALEXA
Ciprian BACIU
Emanuela Teodora BÎNDILĂ
Roxana BÎRLEAN
Claudia BOGDAN
Alice-Andreea BUGNARIU
Alexandra-Nicoleta CHELSĂU
Maria DOHOTARI
Iuliana ENACHE
Naomi GAL
Ionela Daniela GOȚA
Oana Rahela MALINA
Daria MATEȘ
Ramona-Maria MĂRGINEAN
Lia MORAR
Leea Debora NISTE
Nicoleta NIȚU
Dalia-Andreea POPA
Sorana-Maria PRECUP
Ana Nicoleta SCHIAU
Alexandra SORLEA
Amalia-Florina TĂTĂRĂU
Laura-Ionela TOMA

CUPRINS

Prefață

Volumul de față, configurat în cadrul proiectului „Atelierul poveștilor”, reunește o selecție de resurse educaționale create de studenții de la specializarea „Pedagogia Învățământului Primar și Preșcolar”, aparținând Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia, înmatriculați la Alba Iulia sau la extensia universitară din Deva, precum și Universității Babeș-Bolyai, extensia universitară din Târgu Mureș, sub îndrumarea conf. univ. dr. Ciprian Baciu.

Proiectul „Atelierul poveștilor”, inițiat și coordonat de Ciprian Baciu, a demarat în anul 2010, în cadrul seminarelor organizate la disciplina „Instruire asistată de calculator” și a continuat adesea în contexte informale, datorită volumului mare de muncă și a timpului necesar pentru conceperea și dezvoltarea acestor resurse. Scopul proiectului a fost și este de a antrena și valorifica creativitatea studenților și, în același timp, de a le dezvolta abilitățile digitale.

În cadrul proiectului, au fost elaborate resurse educaționale destinate învățământului primar și preșcolar, concretizându-se în crearea de povești pentru copii cu vârste cuprinse între 3 și 10 ani. Resursele create au fost și sunt diseminate prin intermediul canalului YouTube „Atelierul Poveștilor”. Pe acest canal au fost publicate 455 de resurse, care au acumulat peste 5 milioane de vizionări, canalul având actualmente peste 11.000 de abonați.

Începând cu anul 2022, rezultatele proiectului sunt materializate și sub formă de e-book-uri, în care studenții sunt recunoscuți ca autori ai resurselor educaționale deschise create. Această inițiativă nu doar că sprijină dezvoltarea profesională a studenților, dar le oferă și o recunoaștere oficială a muncii lor, transformându-i din simpli participanți în creatori activi de conținut educațional.

Prin acest demers, proiectul ilustrează atât paradigma educațională a învățământului universitar centrat pe student, cât și recomandarea educațională actuală – aceea de a conferi studenților nu doar statutul de simpli receptori ai informațiilor, ci și de generatori și transmițători de noi informații și cunoștințe.

Acest proiect subliniază importanța implicării active a studenților în procesul de învățare și crearea de conținut, pregătindu-i astfel pentru rolul lor viitor de educatori și formatori de opinii, capabili să inoveze și să contribuie la dezvoltarea continuă a educației.

Autorii

I. A FOST ODATĂ CA NICIODATĂ ...

„Spune-mi un fapt și voi învăța. Spune-mi un adevăr și voi crede. Dar spune-mi o poveste și va trăi în inima mea pentru totdeauna.” – Proverb amerindian

Cuvintele „A fost odată ca niciodată...” sunt mai mult decât o simplă deschidere a unei povești; ele sunt o cheie magică ce deschide un portal către cele mai frumoase amintiri ale copilăriei noastre. De fiecare dată când le auzim, simțim cum suntem purtați înapoi în timp, într-o lume plină de aventuri, unde imaginația noastră prindea aripi și ne purta în cele mai incredibile tărâmuri. În acele momente, casa părintească devenea un castel, iar vocea blândă a bunicilor, a educatoarei sau a învățătoarei era mai puternică decât orice forță din realitate, ghidându-ne cu înțelepciune prin povești ce ne modelau sufletul și ne deschideau mintea către infinitele posibilități ale vieții.

În fiecare poveste pe care o ascultam, cu ochii mari, urechile bine ciulite și gura căscată, găseam ceva mai mult decât răspuns la o banală curiozitate și divertisment. Găseam lecții despre viață, despre ceea ce înseamnă să fii curajos, să ai prieteni, să dorești binele, să lupți pentru ceea ce este corect, să ai credință și să speri. În acele momente, eroii poveștilor deveneau eroii noștri personali, iar luptele lor, luptele noastre. Fiecare prinț care învingea un balaur, fiecare eroină care depășea obstacole, fiecare vrăjitor înțelept și fiecare curtean isteț ne insuflau puterea de a ne înfrunta propriile frici și provocări.

Prin aceste povești, am învățat despre sinceritate și respect reciproc, despre perseverență și curaj, despre importanța iubirii

și loialității, despre încredere și demnitate, precum și despre puterea speranței. În fiecare personaj și în fiecare aventură, am găsit o bucată din noi înșine, un reper pentru momentul prezent, dar și o perspectivă, o lecție de viață pe care o purtăm cu noi chiar și astăzi. Poveștile ne-au învățat că, deși viața poate fi complicată și plină de provocări, există întotdeauna o cale de ieșire, o soluție care ne poate duce spre un final fericit, dacă avem suficientă credință și determinare.

Aceste amintiri nu sunt doar fragmente din trecut; ele sunt fundația pe care ne-am construit valorile și credințele. Poveștile pe care le-am ascultat sau le-am citit în copilărie ne-au insuflat un simț al moralității și ne-au oferit exemple de urmat. Ele ne-au arătat că binele va învinge întotdeauna răul, că dragostea și curajul sunt forțele cele mai puternice din univers și că, indiferent de obstacolele pe care le întâlnim, nu trebuie să renunțăm niciodată la speranță. Astfel, aceste povești au devenit o parte esențială a identității noastre, un liant care ne leagă nu doar de trecut, ci și de cei dragi, de valorile care ne-au fost insuflate în copilărie. Ele sunt o sursă de inspirație și de putere, o reamintire constantă a faptului că, în adâncul sufletului nostru, suntem cu toții capabili de lucruri extraordinare, atât timp cât nu încetăm să credem în magie, în miracole și în poveștile care ne-au definit.

„A fost odată ca niciodată...” este mai mult decât o simplă introducere; este o invitație de a ne reconecta cu acea parte din noi care credea în imposibil, care visa cu ochii deschiși și care găsea bucurie și înțelepciune în cele mai simple lucruri. Este o chemare de a păstra vie acea scânteie a copilăriei, de a nu uita niciodată că poveștile, oricât de fantastice ar părea, conțin adevăruri universale care ne pot ghida și în prezent, în viața noastră de adulți.

Poveștile au o putere extraordinară de a modela mințile și inimile, atât ale copiilor, cât și ale adulților. Ele nu sunt doar o formă de divertisment, ci și un instrument fundamental de învățare și dezvoltare. Prin intermediul poveștilor, copiii nu doar că își dezvoltă imaginația și creativitatea, dar învață și despre valorile și normele culturale ale societății în care trăiesc. Fiecare poveste este o poartă către o lume în care pot explora diverse concepte și emoții, experimentând diferite perspective și situații într-un mod sigur și controlat.

Din punct de vedere educațional, poveștile oferă o modalitate naturală de a lega informațiile noi de cunoștințele existente, facilitând astfel procesul de învățare. Spre deosebire de datele brute, care pot părea abstracte și lipsite de context, poveștile oferă un cadru narativ în care aceste informații pot fi integrate și înțelese într-un mod semnificativ. Astfel, ele contribuie la construirea unei viziuni coerente asupra lumii, în care fiecare nouă cunoaștere își găsește locul într-o imagine mai largă.

În plus, poveștile ajută la dezvoltarea empatiei și a înțelegerii interculturale. Atunci când copiii ascultă sau citesc povești despre persoane din alte părți ale lumii, ei învață să aprecieze diversitatea și să respecte diferențele dintre oameni. Aceasta este esențială într-o lume din ce în ce mai globalizată, unde abilitatea de a comunica și colabora cu oameni din diverse culturi devine din ce în ce mai importantă.

Poveștile nu hrănesc doar mintea, ci și inimile noastre. Ele creează o punte între generații, transmițând tradiții, valori și înțelepciune dintr-o epocă în alta. Într-o lume în care tehnologia avansează rapid și informațiile sunt la un clic distanță, poveștile oferă un sentiment de continuitate și stabilitate, un fir narativ care ne leagă de trecut și ne ghidează spre viitor.

În educația copiilor, poveștile joacă un rol esențial în dezvoltarea limbajului și a abilităților de comunicare. Copiii învață nu doar cuvinte noi și structuri gramaticale, dar și cum să se exprime clar și să-și articuleze gândurile. Prin ascultarea și crearea de povești, ei își dezvoltă capacitatea de a organiza informațiile și de a le prezenta într-o formă coerentă și captivantă. Aceasta le va fi de folos nu doar în contextul școlar, dar și în viața de zi cu zi, în interacțiunile cu ceilalți.

Pe lângă dezvoltarea cognitivă, poveștile au un impact profund asupra dezvoltării emoționale a copiilor. Ele oferă un spațiu sigur în care copiii pot explora și înțelege emoții complexe, cum ar fi frica, furia, bucuria sau tristețea. Prin identificarea cu personajele din povești, copiii învață să își gestioneze propriile emoții și să empatizeze cu ceilalți. Aceasta le întărește capacitatea de a forma relații sănătoase și de a naviga prin diversele provocări emoționale pe care le întâmpină în viața lor.

Mai mult decât atât, poveștile pot fi un instrument puternic pentru abordarea problemelor sociale și morale. Ele pot deschide discuții despre teme dificile, cum ar fi justiția, dreptatea, discriminarea sau curajul. În loc să ofere soluții directe, poveștile invită copiii să reflecteze asupra acestor teme și să-și formeze propriile opinii. Această abordare îi încurajează să gândească critic și să dezvolte un simț etic personal, esențial pentru a deveni adulți responsabili și empatici.

În contextul unei lumi în continuă schimbare, unde copiii sunt expuși la o multitudine de influențe și informații, poveștile rămân un ancoraj solid. Ele oferă nu doar divertisment, ci și ghidare morală și emoțională, ajutându-i pe copii să-și găsească locul în această lume complexă și să se dezvolte într-un mod armonios.

II. CREAREA ȘI VALORIFICAREA EDUCAȚIONALĂ A POVEȘTILOR

Povestirea este cea mai veche formă de educație, o metodă de transmitere a cunoștințelor și valorilor care își are originile în cele mai îndepărtate vremuri (Moulton, 2020). De-a lungul mileniilor, oamenii au folosit poveștile pentru a transmite cunoștințe, tradiții și valori culturale, cu mult înainte ca scrisul să devină o practică obișnuită. În comunitățile străvechi, povestirea orală era esențială pentru păstrarea vie a istoriei și culturii, permițând transmiterea lecțiilor de viață, a înțelepciunii și a experiențelor din generație în generație.

Într-o epocă în care nu existau cărți sau alte forme de comunicare scrisă, povestea era principala modalitate prin care oamenii înțelegeau lumea din jurul lor și transmiteau aceste înțelegeri mai departe. Fiecare cultură de pe glob a folosit poveștile ca un vehicul pentru a împărtăși istoria, pentru a explica fenomenele naturale și pentru a învăța lecții morale și etice.

Poveștile sunt profund înrădăcinate în natura umană. Ele reprezintă mult mai mult decât simple relatări de evenimente; sunt structuri care ne ajută să dăm sens vieții și experiențelor noastre. În timp, poveștile au devenit o parte fundamentală a identității noastre, influențând modul în care ne conectăm cu ceilalți și învățăm. Creierul uman este în mod natural predispus să aprecieze poveștile, să reacționeze emoțional la ele și să le creeze.

Cercetările recente din neuroștiințe au demonstrat că creierul este, de fapt, programat să răspundă la povești. Atunci când ascultăm o poveste, creierul funcționează diferit față de

modul în care procesează alte tipuri de informații, cum ar fi faptele sau datele brute. În timp ce procesarea informațiilor factuale activează doar o mică parte a creierului, poveștile declanșează activitatea în multiple regiuni cerebrale, care colaborează pentru a crea răspunsuri emoționale complexe (Rayburn, 2019).

Studiul realizat de Stephens și colaboratorii (2010) a evidențiat faptul că, în timpul interacțiunii dintre un vorbitor și un ascultător, activitatea cerebrală a ambilor devine surprinzător de asemănătoare, implicând zone extinse ale creierului și creând astfel un efect de „sincronizare”. Această „sincronizare” cerebrală sugerează existența unei conexiuni profunde între povestitor și ascultător (Stephens et al., 2010, citat în Rayburn, 2019). Astfel, poveștile sunt instrumente puternice care ne permit să explorăm complexitatea lumii într-un mod accesibil și profund, facilitând interconectarea dintre narator și ascultător.

Chiar și cei care nu se consideră povestitori înnăscuți creează sau spun povești în fiecare zi. De fiecare dată când cineva relatează un eveniment din viața sa, oricât de mic sau nesemnificativ ar părea, el construiește o narațiune. Aceste narațiuni ne ajută să reflectăm asupra experiențelor noastre, să le înțelegem și să le conferim un sens mai profund.

În plus, atunci când visăm, mintea noastră continuă să creeze povești, structurate sub forma unor narațiuni care încearcă să organizeze gândurile și emoțiile noastre inconștiente. Aceste vise, oricât de bizare și aparent fără sens ar părea, sunt adesea împărtășite cu familia sau prietenii, transformându-se în povești care captează atenția și stârnesc curiozitatea. Așa cum observă Moulton (2020), chiar și cele mai efemere și ciudate vise își găsesc locul în conversațiile noastre zilnice, demonstrând încă o dată capacitatea noastră de a crea și de a împărtăși narațiuni.

II.1. Crearea poveștilor – utilizarea structurilor narative și a diagramelor grafice

Pentru a crea povești captivante care să mențină interesul cititorilor sau al audienței, autorii pot apela la structuri narative bine definite, cum ar fi „Piramida lui Freytag”, „Structura în trei acte”, „Cercul complet al lui Dan Harmon”, „Curba Fichteană” și altele sau la utilizarea diagramelor grafice. Aceste instrumente oferă un cadru clar și organizat pentru dezvoltarea unei narațiuni coerente și pline de tensiune. Deși nu sunt obligatorii, ele pot contribui semnificativ la evitarea capcanelor comune, precum pierderea direcției sau a ritmului poveștii. Astfel, autorii își pot concentra mai eficient eforturile asupra dezvoltării personajelor, explorării temelor și rafinării detaliilor care fac o poveste memorabilă.

II.1.1. Structura narativă a poveștilor

Structura narativă este cadrul organizatoric al unei narațiuni, în care evenimentele sunt aranjate și prezentate într-o secvență specifică, cu scopul de a maximiza claritatea și impactul emoțional asupra cititorului sau audienței. O structură narativă bine definită permite autorului să stabilească o ordine logică și coerentă a evenimentelor, facilitând astfel înțelegerea și aprecierea poveștii. De asemenea, aceasta permite crearea unor conexiuni semnificative între evenimentele narațiunii și temele centrale ale acesteia, oferind cititorilor nu doar o experiență narativă captivantă, ci și o înțelegere profundă a mesajului și semnificației poveștii.

Aristotel este adesea considerat ca fiind unul dintre primii teoreticieni care au pus bazele structurii narative. Structura narativă a poveștilor, așa cum a fost teoretizată de Aristotel, reprezintă una dintre cele mai vechi și fundamentale conceptualizări asupra modului în care trebuie construită o poveste pentru a fi coerentă, captivantă și plină de semnificație. Potrivit lui Aristotel, fiecare poveste trebuie să aibă o structură clară și coerentă, care să includă trei părți principale:

1. Începutul – Partea introductivă a narațiunii, unde cititorul este invitat să pătrundă în universul poveștii. În această parte, autorul prezintă personajele principale și stabilește contextul în care se va desfășura acțiunea. Fie că este vorba despre un loc, un timp sau o situație specifică, această parte a poveștii are rolul de a crea un cadru care să ofere coerență evenimentelor ce urmează. De asemenea, în început este introdusă și premisa principală a poveștii – acea situație inițială sau acel conflict latent care va genera dezvoltarea ulterioară a acțiunii. În multe povești, începutul nu doar introduce elementele esențiale ale intrigii, dar și sugerează tema principală a narațiunii. De exemplu, dacă tema unei povești este lupta dintre bine și rău, această tensiune poate fi insinuată încă din primele rânduri, fie prin descrierea unui personaj malefic, fie prin evocarea unei atmosfere tensionate. Începutul trebuie să fie clar, captivant și suficient de detaliat în ceea ce privește informațiile necesare înțelegerii contextului, pentru a capta atenția cititorului și a stabili așteptările pentru ceea ce urmează.

2. Mijlocul – Partea poveștii în care se dezvoltă acțiunea inițiată în început, amplificând tensiunea și complicând conflictul. Mijlocul unei povești este considerat nucleul său, fiind partea în care se desfășoară și se dezvoltă acțiunea inițiată în început. Este etapa în care conflictul, fie că este extern (între personaje) sau intern (în interiorul protagonistului), începe să se amplifice, iar tensiunea crește pe măsură ce povestea avansează. Mijlocul este cel mai lung segment al narațiunii și este caracterizat printr-o serie de evenimente și întorsături care aduc personajele în fața unor provocări majore. În această parte a narațiunii, autorul are posibilitatea de a explora în profunzime personalitățile personajelor și de a dezvolta complexitatea intrigii. Obstacolele întâlnite de protagonist sunt esențiale pentru evoluția sa, iar modul în care acesta răspunde la aceste provocări poate dezvălui nu doar trăsăturile sale fundamentale, dar și temele centrale ale poveștii. Fiecare acțiune, fiecare decizie și fiecare reacție a personajelor contribuie la construcția unei tensiuni crescânde, care conduce inevitabil către punctul culminant. Punctul culminant, deși face parte din mijlocul poveștii, merită o atenție specială. Acesta este momentul de maximă tensiune, unde conflictul atinge apogeul și unde se decide în mod esențial soarta protagonistului. Este un moment de cotitură, unde lucrurile se schimbă ireversibil, iar cititorul este ținut pe marginea scaunului, așteptând să vadă cum se vor desfășura evenimentele.
3. Sfârșitul – Partea finală a narațiunii, unde toate firele narative sunt aduse împreună și unde conflictul principal este în cele din urmă rezolvat. Rezolvarea poate lua

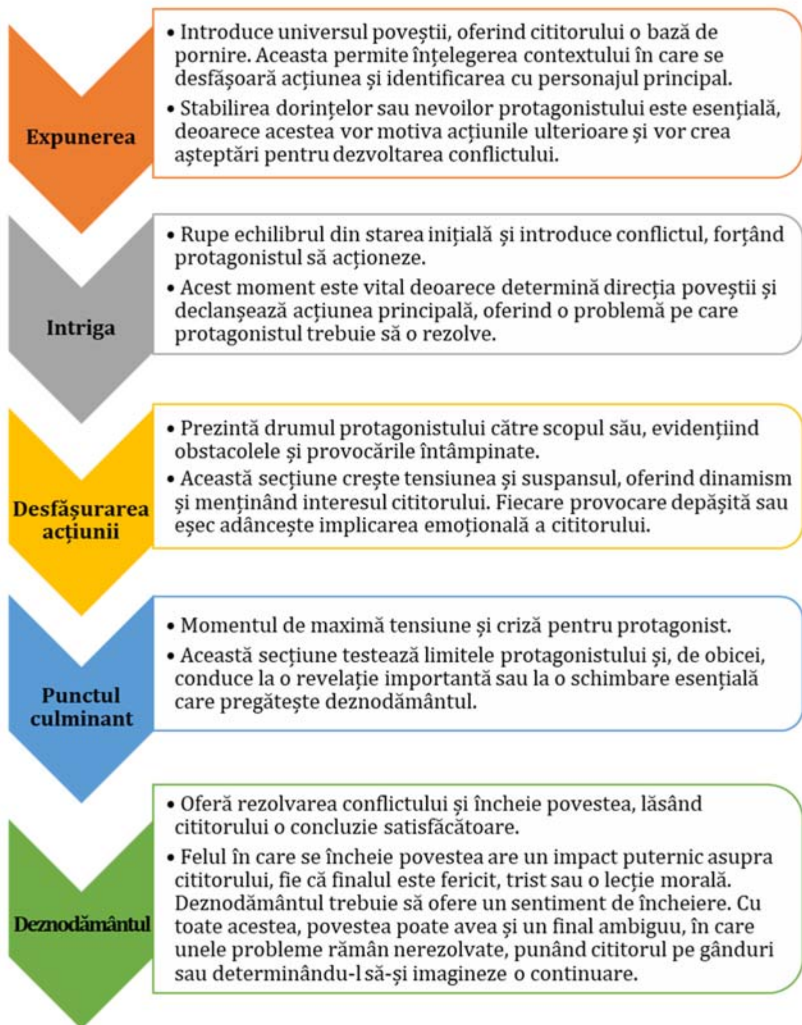
diverse forme, cum ar fi triumful protagonistului asupra obstacolelor, înfrângerea acestuia sau experimentarea unei schimbări semnificative care îi modifică înțelegerea asupra vieții sau a situației sale. De asemenea, sfârșitul este adesea locul unde autorul își exprimă concluziile morale sau lecțiile care pot fi trase din poveste. În multe tradiții narative, o poveste este considerată completă doar atunci când oferă o formă de învățătură sau o reflectare asupra condiției umane. Acestea pot fi prezentate direct, prin vocea naratorului, sau indirect, prin experiențele și transformările prin care trec personajele.

II.1.2. Structura narativă de bază

Majoritatea poveștilor, fie că vorbim de mituri antice, de basme, de romane moderne sau de scenariile unor filme, urmează o anumită structură narativă de bază pentru a asigura claritatea și atractivitatea (*Structura poveștii: 7 structuri narative*, f.d.). Această structură narativă nu este doar un simplu tipar, ci un mecanism care leagă în mod organic elementele unei povești, făcând-o accesibilă și captivantă pentru publicul larg. Indiferent de stilul sau genul literar, structura de bază îndeplinește nevoia cititorului sau audienței de a percepe o poveste bine conturată, cu un început clar, un punct culminant plin de tensiune și un deznodământ.

Structura narativă de bază include mai multe etape și elemente esențiale care sprijină evoluția și dezvoltarea unei povești, de la început până la sfârșit. Aceste etape formează o schemă clasică a narațiunii, în care fiecare element contribuie la crearea unui întreg coerent și semnificativ.

În continuare, vom detalia aceste etape, evidențiind rolul fiecăreia în construcția narațiunii.

II.1.3. Diagrama grafică a poveștii

Diagrama grafică a poveștii este o reprezentare vizuală a structurii narative și este adesea utilizată în educație pentru a ajuta elevii să înțeleagă și să analizeze poveștile. Această reprezentare oferă o modalitate clară și organizată de a vizualiza evoluția unei povești, de la introducerea inițială a contextului și personajelor, până la punctul culminant și deznodământ. Prin utilizarea diagramei grafice, elevii pot identifica mai ușor elementele cheie ale unei narațiuni, cum ar fi conflictul central, punctele de cotitură și rezolvarea finală, facilitând astfel o înțelegere mai profundă a structurii și mesajelor implicite ale poveștii.

De asemenea, diagrama grafică a poveștii poate fi un instrument util și pentru autori. Pe baza elementelor diagramei, autorul își poate crea o hartă vizuală a narațiunii, care să-l ajute să urmărească traiectoria poveștii și să se asigure că aceasta este bine structurată și coerentă. Această abordare permite autorului să vizualizeze fluxul evenimentelor și să identifice eventualele lacune sau incoerențe în dezvoltarea acțiunii sau a personajelor. În acest fel, diagrama grafică nu doar că sprijină procesul de creație literară, dar contribuie și la îmbunătățirea calității finale a narațiunii, asigurându-se că toate elementele esențiale sunt integrate armonios în poveste (Docimo & Littlehale, f.d.).

Tabel 1. *Elementele diagramei poveștii*

Început	Mijloc	Sfârșit
• Expunere • Conflict	• Acțiune în creștere • Punct culminant	• Acțiune în descreștere • Deznodământ

II.1.3.1. Elementele constitutive ale diagramei poveștii

- Expunerea – Aceasta este etapa inițială a poveștii, unde cititorul este introdus în universul personajului principal. Se conturează mediul, relațiile și rutina zilnică, oferind contextul necesar pentru a înțelege motivațiile și dorințele personajului. De regulă, există un sentiment că ceva lipsește sau că personajul aspiră la mai mult.
- Conflictul sau incidentul instigator/ declanșator – În acest punct al poveștii, se declanșează evenimentul care schimbă cursul vieții personajului principal, forțându-l să părăsească zona de confort și să se aventureze într-o călătorie necunoscută. Conflictul, esențial pentru dezvoltarea intrigii și a relațiilor dintre personaje, reprezintă o problemă majoră sau un obstacol pe care protagonistul trebuie să îl depășească pentru a-și atinge scopul.
- Acțiune în creștere – După incidentul declanșator, povestea intră într-o fază de intensificare a tensiunii. Personajul principal se confruntă cu o serie de provocări și obstacole în încercarea de a-și atinge obiectivul. Această etapă este marcată de un ritm alert al acțiunii și o dezvoltare continuă a intrigii, menținând interesul cititorului.
- Punctul culminant – Acesta este punctul de maximă intensitate al poveștii, unde se petrece o schimbare esențială în desfășurarea acțiunii sau în viața personajului principal. Poate fi momentul unei revelații majore, al depășirii unui obstacol semnificativ sau al soluționării conflictului principal. În basme, acesta este adesea momentul în care protagonistul se confruntă cu cea mai

mare criză, ajungând la o stare de disperare extremă, urmată frecvent de o schimbare de perspectivă sau de o descoperire vitală.

- Acțiune în descreștere – Este momentul din care practic se pregătește sfârșitul poveștii. În această etapă, evenimentele care urmează punctului culminant sunt prezentate într-un mod mai relaxat, cu o reducere semnificativă a tensiunii. Această parte a narațiunii ghidează cititorul către încheierea sau rezolvarea poveștii, pregătind terenul pentru deznodământ.
- Deznodământul este etapa finală a poveștii, unde conflictul principal este rezolvat, iar conflictele secundare se încheie. În funcție de modul în care protagonistul face față provocărilor, deznodământul poate lua diferite forme:
  a) Final fericit – Protagonistul reușește să își îndeplinească obiectivele și obține ceea ce își dorește, aducând astfel o încheiere satisfăcătoare și optimistă. Aceasta este o încheiere pozitivă, în care personajul principal își vede dorințele împlinite, iar povestea se finalizează într-o notă de succes și fericire.
  b) Final trist sau tragic – Protagonistul nu reușește să își atingă obiectivele, ceea ce conduce la un final nefericit, accentuând pierderea sau eșecul.
  c) Final cu învățătură/cu morală – Deși protagonistul nu reușește să obțină ceea ce își dorește inițial, el dobândește o înțelegere mai profundă sau învață o lecție valoroasă. Această realizare aduce un sentiment de împlinire și dezvoltare personală,

chiar dacă obiectivele inițiale rămân neatinse. În esență, protagonistul câștigă ceva mai important decât obiectivele sale originale, oferind poveștii o încheiere semnificativă și reflectivă.

d) Final ambiguu – Povestea se încheie fără un deznodământ clar, lăsând învăluite în incertitudine sensul și consecințele acțiunilor protagonistului. Cititorul este invitat să interpreteze și să construiască propria versiune a finalului, reflectând asupra multiplelor posibilități și a sensurilor implicite. Această ambiguitate poate accentua temele centrale ale poveștii și poate lăsa o impresie durabilă.

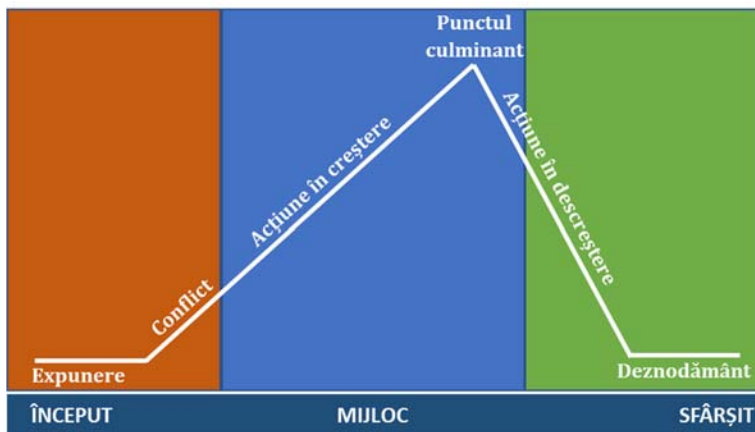

Figura 1. *Diagrama grafică a poveștii*

II.2. Valorificarea educațională a poveștilor

Poveștile au jucat un rol central în educație de-a lungul timpului, fiind o modalitate prin care cunoștințele, valorile și lecțiile de viață sunt transmise generațiilor următoare. În contextul actual, integrarea poveștilor în procesul educațional se dovedește a fi o metodă versatilă și atractivă pentru a facilita învățarea, pentru a sprijini dezvoltarea morală și emoțională, precum și pentru a stimula imaginația și creativitatea elevilor. Prin intermediul poveștilor, profesorii pot introduce subiecte complexe într-un mod accesibil și captivant, încurajând elevii să își dezvolte abilitățile de gândire critică, empatie și exprimare. Astfel, poveștile devin o punte între cunoștințe și experiențele de viață, oferind un cadru eficient pentru învățarea holistică și dezvoltarea personală.

Din punct de vedere educațional, povestea este un instrument deosebit de valoros în activitatea didactică, oferind o serie de avantaje semnificative, printre care:

a) Captarea atenției, stimularea interesului, a implicării și a motivației – Poveștile au abilitatea de a capta atenția preșcolarilor și a elevilor. Într-o lume plină de distrageri, o poveste bine spusă poate concentra atenția acestora și poate menține viu interesul pe durata întregii activități sau lecții. Poveștile fac ca învățarea să fie mai interesantă și mai atractivă pentru educabili, transformând conținutul didactic în resurse captivante care îi motivează pe aceștia să se implice activ în procesul de învățare. Ele permit stabilirea unei conexiuni emoționale între educabili și subiectele studiate, crescând astfel motivația de a învăța și de a înțelege mai profund materialul predat. Potrivit lui Moulton (2020), majoritatea profesorilor consideră că povestirea stimulează implicarea și

motivarea educabililor, deoarece „cu toții răspundem la povești, în special la cele care rezonează cu propriile noastre experiențe de viață, speranțe și visuri".

b) Stimularea imaginației – Poveștile invită preșcolarii și elevii să își folosească imaginația, să vizualizeze scene și să creeze lumi noi în mintea lor. Acest proces stimulează creativitatea și ajută la dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor, prin explorarea de soluții inovatoare și neconvenționale.

c) Dezvoltarea memoriei și a abilităților cognitive – Prin ascultarea și relatarea poveștilor, educabilii își exersează memoria și capacitatea de a reține și organiza informații complexe. Acest proces contribuie la consolidarea abilităților cognitive generale, esențiale pentru succesul academic și personal.

d) Dezvoltarea gândirii critice și a creativității – Prin analizarea și interpretarea poveștilor, educabilii își dezvoltă abilitatea de a gândi critic și de a lua decizii bazate pe reflecție și raționament. Analizarea motivelor personajelor, anticiparea desfășurării evenimentelor și tragerea de concluzii sunt exerciții esențiale pentru dezvoltarea gândirii critice.

e) Îmbogățirea vocabularului și îmbunătățirea abilităților lingvistice – Expunerea la povești oferă educabililor ocazia de a învăța cuvinte și expresii noi într-un context natural. Acest lucru contribuie la îmbogățirea vocabularului și la o mai bună înțelegere a nuanțelor limbajului. De asemenea, poveștile îmbunătățesc abilitățile de exprimare orală și scrisă,

precum și competențele de ascultare, învățându-i atât pe preșcolari, cât și pe elevi să-și structureze gândurile în mod coerent și să comunice eficient.

f) Învățarea colaborativă – Povestirile oferă o oportunitate valoroasă pentru educabili de a se angaja în activități de grup care le permit să colaboreze, să împărtășească idei și să lucreze împreună pentru a crea și a relata povești. Aceasta nu doar că stimulează dezvoltarea abilităților esențiale de lucru în echipă, comunicare și empatie, dar contribuie și la dezvoltarea socio-emoțională a acestora. Mai mult decât atât, contribuie la întărirea legăturilor existente între elevi și la formarea de noi conexiuni în cadrul rețelei lor sociale.

g) Dezvoltare emoțională și socială – Prin identificarea cu personaje din povești, preșcolarii/ elevii își pot dezvolta competențe esențiale pentru viață. Implicarea în călătoria unui personaj, explorarea vieții sale interioare și observarea interacțiunilor sale cu ceilalți îi ajută pe educabili să înțeleagă mai bine cum funcționează lumea și care este locul lor în ea. Poveștile contribuie, de asemenea, la dezvoltarea stimei de sine, a încrederii în sine și a rezilienței, oferindu-le educabililor modele și experiențe care le îmbogățesc perspectivele și îi ajută să facă față provocărilor (Moulton, 2020).

h) Facilitarea învățării prin conexiuni emoționale – Poveștile au capacitatea de a crea o legătură puternică între conținutul educațional și experiențele personale ale elevilor, ceea ce poate duce la o mai bună reținere a informațiilor și o înțelegere mai

profundă. Structura narativă a poveștilor face ca informațiile să fie mai ușor de organizat și memorat, contribuind astfel la un proces de învățare mai eficient. Cu toate acestea, pentru a valorifica pe deplin aceste legături emoționale, este esențial ca elevii să fie instruiți în tehnici de gestionare emoțională (Răduț et al., 2015). Astfel, elevii își pot maximiza potențialul de învățare, utilizând emoțiile ca un catalizator pentru înțelegerea și reținerea mai bună a informațiilor prezentate.

i) Transmiterea valorilor morale și culturale – Povestirile sunt un mijloc eficient de a transmite valori morale, etice și culturale. Ele pot fi folosite pentru a ilustra concepte abstracte sau pentru a discuta despre dileme morale într-un mod accesibil și captivant pentru educabili. Prin intermediul povestirii, profesorii pot transmite mesaje importante despre etică, empatie, respect și alte valori esențiale.

j) Facilitarea învățării interculturale – Prin intermediul poveștilor din diverse culturi, educabilii pot învăța despre diversitate și pot dezvolta o înțelegere mai profundă a lumii din jurul lor. Acest lucru contribuie la formarea unei mentalități deschise și la acceptarea diferențelor culturale.

k) Integrarea cunoștințelor interdisciplinare – Poveștile au capacitatea de a interconecta diverse domenii de studiu, oferind un context holistic care permite educabililor să înțeleagă cum se întrepătrund subiectele din discipline variate. De exemplu, o poveste bine structurată poate integra elemente de

istorie, literatură, științele naturii, fizică și artă, creând o narațiune captivantă ce evidențiază legăturile dintre aceste domenii. Această abordare interdisciplinară ajută educabilii să-și dezvolte o perspectivă mai amplă și mai integrată asupra cunoștințelor, facilitând o înțelegere profundă și coerentă a materialului studiat. Astfel, prin intermediul poveștilor, educabilii nu doar asimilează concepte din diverse discipline, ci învață și să observe cum aceste concepte se influențează și se completează reciproc. Aceasta le oferă o pregătire esențială pentru a dezvolta gândirea complexă necesară în viața reală, unde problemele și soluțiile sunt adesea interconectate și necesită o abordare multidisciplinară.

l) Dezvoltarea dragostei pentru literatură - Copiii cărora li se citesc povești au șanse mai mari să devină cititori entuziaști. Acești copii sunt mai predispuși să devină adulți care citesc cu plăcere și în mod regulat, ceea ce stimulează învățarea autonomă – un obiectiv esențial în educație. (Moulton, 2020)

Bibliografie

Baciu, C. (coord.), Bocoș, M.-D., & Verdeș, L.-I. (2022). *Poveste, povestire, narațiune. Perspectivă educațională și didactică.* Editura Presa Universitară Clujeană.

Baciu, C. (coord.), Bocoș, M.-D., & Verdeș, L.-I. (2022). *Povestea. Perspectivă curriculară strategică.* Editura Presa Universitară Clujeană.

Bălășoiu, C. (2018). Metafore vizuale și arce narative scindate în Prâslea cel voinic și merele de aur, roman grafic. În C. Ușurelu (ed.), *Studii lingvistice. In memoriam Cristina Călărașu* (pp. 19–32). Editura Universității din București.

Costache (Colareza), C. (2022). *Adil și Melisa învață să mănânce sănătos*. Editura Presa Universitară Clujeană.

Costache (Colareza), C. & Baciu, C. (2022). *Adil și Melisa. Auxiliar școlar*. Editura Presa Universitară Clujeană.

Cum să scrii o poveste bună și să începi romanul cu o explozie! (13 iunie, 2024). Librarie Online. https://librarieonline.ro/articol/scrii-o-poveste-buna

Docimo, K., & Littlehale, K. (f.d.). *Plot diagram and narrative arc* [Diagrama intrigii și arcul narativ]. Storyboard That. https://www.storyboardthat.com/articles/e/plot-diagram

MasterClass. (13 august, 2021). *Resolution of a story: How to write the resolution of a story* [Deznodământul unei povești: Cum să scrieți deznodământul unei povești]. https://www.masterclass.com/articles/resolution-of-a-story

Moulton, L. (6 octombrie, 2020). *How to make storytelling effective – for all learners* [Cum să faci povestirea eficientă - pentru toți elevii]. Cambridge University. https://www.cambridge.org/elt/blog/2020/10/06/how-to-make-storytelling-effective-for-all-learners

National Storytelling Network. (f.d.). *What is storytelling?* [Ce este storytellingul?]. https://storynet.org/what-is-storytelling

Răduţ-Taciu, R., Bocoş, M.-D., & Chiş, O. (coordonatori). (2015). *Tratat de management educațional pentru învățământul primar și preșcolar*. Editura Paralela 45.

Rayburn, K. (2 septembrie 2019). *The Power of patient storytelling #patientchat Highlights [Puterea povestirii pacienților #patientchat Puncte forte].* Patient Empowerment Network. https://powerfulpatients.org/tag/storytelling

Structura poveștii: 7 structuri narative. (f.d.). Azbyka. https://azbyka.com.ua/ro/struktura-rasskaza

Xerri, N. (19 mai, 2020). *Writing a fairy tale: Creating the magic behind the story* [Scrierea unui basm: Crearea magiei din spatele poveștii]. IngramSpark. https://www.ingramspark.com/blog/writing-a-fairy-tale

III. APLICAȚII PRACTICE ȘI CONTEXTUALIZĂRI EDUCAȚIONALE

ȘORICELUL DANSATOR

Ana Nicoleta SCHIAU

- **Tipul poveștii:** de aventură, fantastică.
- **Clasa/clasele la care se recomandă:** a III-a și a IV-a.
- **Valori promovate:** prietenia, perseverența, munca, răbdarea, încrederea în forțele proprii.
- **Obiective educaționale propuse:**
  O_1 – Formarea unei atitudini proactive și reziliente, bazate pe încrederea în forțele proprii, muncă, perseverență, sacrificiu și prietenie.
  O_2 – Identificarea unor strategii și modalități de depășire a dificultăților prin exersare perseverentă și prin încredere în sine.
- **Tema centrală a poveștii:** încrederea în sine și în propriile forțe.

- **Subiectul poveștii:**

Șoricel, un șoarece care iubește dansul, este înscris de către părinții săi la o școală de dans. Faptul că nu mai are timp să se joace cu prietenii săi și că trebuie să muncească mult îl determină să renunțe la ceea ce îl place cel mai mult, să renunțe la dans.
Pus să aleagă între a mai continua să fie dansator sau nu, el hotărăște să nu renunțe la dans. După multă muncă el ajunge campion la dans.

- **Textul poveștii:**

Într-o căsuță micuță, la marginea unei păduri dese și întunecoase, locuia familia Șoricescu. Tata Șoricescu, un șoarece

cu o mustață foarte mare, era un frizer renumit în lumea șoarecilor. Mama Șoricescu, o ființă gingașă și plină de căldură, era inima căminului, îngrijindu-și copiii cu tandrețe și dăruire. Cei doi copii, Șoricuța și Șoricel, erau ca doi licurici în noapte, fiecare având propria strălucire.

Șoricuța era o fetiță pasionată de cărți, căreia îi plăcea să viseze cu ochii deschiși la lumile și aventurile fantastice descrise în poveștile pe care le citea, în timp ce Șoricel era o forță vie, un băiețel foarte activ, mereu în mișcare și mereu plin de entuziasm, având o pasiune arzătoare pentru dans.

Într-o după-amiază liniștită de toamnă, când soarele strălucea blând prin fereastră, mama Șoricescu și prietena ei cea mai bună se relaxau în sufragerie, savurând câte o cană de ceai de mușețel aburind. În timp ce povesteau despre micile bucurii și provocări ale vieții, prietena, cu un zâmbet strălucitor, a venit cu o idee:

– De ce nu îl înscrii pe micul Șoricel la o școală de dans? Îi place atât de mult să danseze, a sugerat ea entuziasmată.

Mama Șoricescu a fost surprinsă și încântată de idee. Își amintea cum îl vedea pe fiul ei dansând vesel prin casă și cum acest gând îi aducea o căldură în inimă. Cu un zâmbet larg, plină de recunoștință pentru prietena sa, a răspuns:

– Ce idee minunată! Ai dreptate, micul meu Șoricel ar fi foarte fericit să meargă la o școală de dans. Voi vorbi cu el despre cursurile de dans diseară!

Inspirată de conversația avută cu prietena ei, mama Șoricescu nu a pierdut timp și, împreună cu tata Șoricescu, au început să caute o școală de dans potrivită. Au vizitat mai multe școli, discutând cu instructorii și asistând la cursuri pentru a găsi locul

ideal unde Șoricel să își poată dezvolta talentul. În cele din urmă, au găsit o școală perfectă pentru el: o sală luminoasă, cu podele din lemn strălucitor, unde toți șoriceii dansatori erau încurajați să se exprime liber prin mișcare. Instructorul, un șoricel înțelept și prietenos, i-a primit cu căldură și le-a promis părinților că micul Șoricel va fi în cele mai bune mâini.

La început, micul Șoricel a fost extrem de încântat de cursurile de dans. Fiecare lecție era ca o mică aventură, iar el era plin de bucurie învățând pași noi și mișcându-se în ritmul muzicii. Își simțea inima plină de fericire cu fiecare coregrafie reușită și cu fiecare pas nou învățat. Părinții lui erau foarte mândri și fericiți să-l vadă atât de entuziast și strălucitor când povestea despre lecțiile de dans.

Însă, pe măsură ce treceau săptămânile, Șoricel a început să simtă presiunea antrenamentelor. Chiar dacă dansul era în continuare pasiunea lui, efortul necesar pentru a învăța mișcări tot mai dificile și pentru a perfecționa coregrafiile începea să devină copleșitor. Începuse să observe că timpul său liber scădea mult. Nu mai avea la fel de multe ocazii să iasă cu bicicleta, să joace fotbal în parc sau să se distreze pe XBOX cu prietenii săi.

Astfel, încetul cu încetul, entuziasmul său inițial începea să se diminueze. În locul bucuriei de la început, apărea din ce în ce mai des oboseala și plictiseala. După un antrenament lung și obositor, începea să viseze la zilele în care putea petrece ore întregi afară, jucându-se fără griji, sau la serile când se întâlnea cu prietenii săi pentru a se întrece la jocurile video.

Pentru a recâștiga timpul liber, găsea tot felul de motive pentru a sări peste antrenamentele de dans. Uneori spunea că este prea obosit și că nu poate merge la cursuri. Alteori, se plângea că îl doare burta sau că are prea multe teme de făcut pentru școală. În alte zile, inventa diferite scuze pentru a rămâne acasă și a face altceva care îi aducea mai multă relaxare și distracție.

Părinții lui, deși observau schimbarea, nu știau exact ce să facă. Îl înțelegeau și nu voiau să-l forțeze, dar își doreau să-l ajute să nu renunțe la ceva ce îl făcuse atât de fericit la început. Au încercat să discute cu el despre ce simte și dacă mai vrea să continue dansul. De fiecare dată, micul Șoricel spunea că încă îi place să danseze, dar că se simte foarte obosit și că și-ar dori mai mult timp pentru alte activități.

– Mami, astăzi nu vreau să merg la dansuri! Sunt foarte obosit, i-a spus Șoricel mamei.
– Bine, dragul meu! Încearcă să te odihnești, îi spuse mama, observând cum Șoricel se întinde pe canapea, cu fața obosită. Ridică telefonul și formă numărul domnului antrenor, în timp ce ticăitul ceasului din cameră părea să împrăștie liniștea.
– Bună ziua, domnule antrenor! Șoricel este foarte obosit după ziua de ieri. A muncit din greu la antrenament și abia se mai poate mișca. Din păcate, nu va putea veni la antrenamentul de astăzi, spuse mama cu o voce calmă, dar ușor îngrijorată.

De cealaltă parte a firului, antrenorul oftă și răspunse cu seriozitate:

– A lipsit destul de des în ultima vreme... Vă rog să-i spuneți că are un talent deosebit și că, dacă va continua să muncească, poate să ajungă un campion. Totuși, trebuie să decidă: vrea să continue cu dansul sau să renunțe? Dacă vrea să devină un dansator bun, trebuie să muncească mult și să nu mai lipsească de la antrenamente. Talentul singur nu este suficient.

După ce a închis telefonul, mama Șoricescu se opri puțin și privi pe fereastră, unde cerul senin se întindea liniștit. Apoi, cu o față îngrijorată, intră în camera lui Șoricel, care se ghemuise pe pat, înconjurat de jucării și reviste cu poze de dans. Cu voce blândă, mama i-a povestit ce i-a spus antrenorul.

– Șoricel, ce vrei să faci? Vrei să continui cu dansul sau să renunți? Știu că e o decizie grea, poate cea mai grea de până acum, dar am încredere că vei face alegerea potrivită. Indiferent de ce decizie vei lua, voi fi mereu alături de tine, i-a spus mama, punându-i mâna pe umăr într-un gest de încurajare.

În acel moment, ușa camerei se deschise ușor și Șoricuța, sora lui, intră cu pași mici. Văzându-l pe fratele ei adâncit în gânduri, se apropie și îl întrebă cu voce curioasă:

– Vei renunța la dans, Șoricel?
– Nu știu... e atât de greu de ales, răspunse Șoricel, lăsându-se pe spate și privind tavanul camerei. Mi-e dor să mă întâlnesc cu prietenii, să mă plimb cu bicicleta prin parc, să joc fotbal pe terenul din spatele școlii... Îmi place dansul, dar nu m-am gândit că poate fi atât de greu. Trebuie să muncesc foarte mult, picioarele și brațele mă dor, iar uneori sunt atât de obosit că nici nu pot să mă ridic din pat. Și totuși, dansul e ceva magic... parcă zbori, și iubesc asta... iubesc dansul.
– Da, cred că e o decizie foarte grea, zise Șoricuța cu un oftat. Mi-aș dori să te pot ajuta să alegi…

În dimineața următoare, când soarele abia începea să lumineze bucătăria, iar mirosul delicios de clătite proaspăt făcute umplea aerul, Șoricel s-a așezat la masă cu o expresie hotărâtă.

Părinții săi stăteau alături, curioși și nerăbdători să afle ce avea de spus.

- Am luat o decizie, începu Șoricel, privind atent la mama și tata. Iubesc să dansez și știu că, din cauza asta, nu voi mai avea timp să ies cu bicicleta prin parc, să joc fotbal cu băieții sau să mă joc pe XBOX cu prietenii. Dar vreau să continui să dansez... Vreau să devin un campion.

Părinții săi schimbă priviri, înțelegând că Șoricel nu vorbea doar de un capriciu, ci de o decizie serioasă. Începând din acea zi, hotărârea lui a devenit forța care l-a împins să meargă zilnic la sala de dans. Împreună cu Balerina, partenera lui, a început să se antreneze cu tot sufletul.

În sala de dans, lumina cădea frumos pe parchetul strălucitor, iar muzica se amesteca cu sunetul pașilor lor. Antrenamentele au devenit o parte naturală din viața lor, aducând atât provocări cât și realizări. Chiar dacă oboseala și lipsa timpului liber erau tot mai evidente, Șoricel și Balerina erau din ce în ce mai hotărâți să-și urmeze visul.

Au început să participe la multe concursuri în weekenduri, dansând pe ringuri din diferite orașe, în fața unui public entuziast. Fiecare concurs aducea medalii și trofee, dar podiumul cel mai înalt părea să le scape mereu. Își doreau atât de mult să ajungă acolo!

A venit și ziua ultimului concurs din an. Emoțiile erau mari și sala era plină de familii și prieteni care veniseră să-i susțină. Toți erau nerăbdători să-i vadă dansând.

- E ultimul concurs din acest an, spuse Balerina, ajustându-și rochița strălucitoare și având o privire ușor îngrijorată. Crezi că ne vom descurca mai bine?
- Șoricel, deși simțea presiunea, i-a răspuns cu încredere:

– Ne-am antrenat atât de mult... Sunt sigur că ne vom descurca minunat, chiar dacă sunt mulți dansatori talentați. Și noi suntem foarte buni.

Pe ringul de dans, sub privirile a sute de ochi, Șoricel și Balerina s-au mișcat cu grație, ca și cum ar fi fost una cu muzica. Mișcările lor erau precise și pline de pasiune, povestind despre toată munca și determinarea lor.

Când dansul s-a terminat, sala a fost tăcută pentru câteva secunde, înainte ca aplauzele să izbucnească din toate părțile. Toți arbitrii le-au acordat nota maximă.

Astfel, visul lor s-a împlinit. Șoricel și Balerina au urcat pe cel mai înalt loc al podiumului, devenind campioni, cu zâmbete mari și inimile pline de bucurie. A fost momentul la care au visat atât de mult și care le-a arătat că toate sacrificiile lor au meritat.

- **Ilustrații care însoțesc textul poveștii:**

Le spunea părinților că e foarte obosit, că îl doare burta, că are mult de învățat etc.

Îi plăcea dansul, dar în sala de dans trebuia să muncească mult, să învețe anumiți pași, să realizeze coregrafii.

Nu mai avea foarte mult timp liber pentru a ieși cu bicicleta, să joace fotbal, să se joace diverse jocuri pe XBOX împreună cu prietenii săi.

Șoricelul dansator (youtube.com)

- **Discipline de studiu integrate:** Comunicare în limba română, Științe ale naturii, Dezvoltare personală, Educație civică
- Disciplina de studiu în cadrul căreia poate fi valorificată: Dezvoltare personală
- Situații de învățare în care poate fi valorificat textul:

  ★ *Varianta 1:*

  În cadrul activităților desfășurate la „Dezvoltare personală”, la unitățile de învățare „Timpul în viața noastră” și „Explorez meseriile”.

  ★ *Varianta 2:*

  În cadrul activităților desfășurate la „Educație civică”, la unitățile de învățare „Raporturile noastre cu ceilalți oameni”, „Comportamente moral-civice” și „Norme morale și drepturile universale ale omului”

  ★ *Varianta 3:*

  În cadrul activităților desfășurate la„ Comunicare în limba română” sau „Limba și literatura română”- lectură.
- **Tipul de personaje**
  - → Nonumane personificate: Șoricel, Balerina, tata Șoricescu, mama Șoricescu, Șoricuța și antrenorul de dans.
- **Personaje pozitive:** toate personajele
- **Mesajul/ morala poveștii:** Pentru a reuși ceea ce ți-ai propus trebuie să muncești mult, să crezi în tine și în forțele proprii și să îți dorești acest lucru cu adevărat.
- **Sarcini pentru elevi:**

Identificarea hobby-urilor, jocurilor și activităților preferate;

- Realizarea unui program zilnic de activități, cu sprijinul adulților;
- Exprimarea emoțiilor de bază în situații variate;

- Cooperarea cu ceilalți pentru rezolvarea unor sarcini simple de lucru, manifestând disponibilitate.

- **Poveşti/ naraţiuni cu mesaj similar:** „Eu pot să fac!" de Stéphanie Couturier, „Emoțiile Sarei" de Cecile Alix și Claire Frossard.

BETTY ȘI PEȘTIȘORUL DE AUR

Alexandra-Nicoleta CHELSĂU
Roxana BÎRLEAN

- **Tipul poveștii:** fantastică.
- **Clasa/clasele la care se recomandă:** clasa I și a II-a.
- **Valori promovate:** dragostea pentru familie, bunătatea, conștiinciozitatea.
- **Obiective educaționale propuse:**
  O_1 – Cultivarea unei atitudini de apreciere și recunoștință față de familie și dragostea părintească.
  O_2 – Încurajarea unei atitudini pozitive față de învățare.
  O_3 – Conștientizarea importanței întrajutorării între prieteni și a efectelor acestui comportament dezirabil.
  O_4 – Cultivarea unor valori sociale, precum bunătatea, altruismul, modestia.
- **Tema centrală a poveștii:** călătoria într-o lume fantastică.

- **Subiectul poveștii:**

Betty, o fetiță de 7 ani, găsește un peștișor auriu pe nume Goldie în timp ce spală rufele într-un lac. Fata îl ia pe Goldie acasă ca să nu fie omorât de substanțele dăunătoare ale detergenților, iar drept răsplată peștișorul de aur îi îndeplinește 3 dorințe.

- **Textul poveștii:**

A fost odată ca niciodată o fetiță pe nume Betty, care trăia în satul Dorința. Ea avea 7 ani și era pasionată de nemărginita lume

a magicului – îi plăceau unicornii, zânele, prințesele, sirenele și personajele cu puteri fantastice.

Betty locuia împreună cu părinții și fratele ei și erau tare fericiți împreună, deși casa lor era modestă, iar hainele nu erau dintre cele noi sau scumpe. Fiind o familie cu multe lipsuri, Betty și mama ei spălau rufele în râul din apropierea casei, neavând o mașină de spălat care să le ușureze munca. Cele două mergeau mereu la râul cu pricina pentru că știau că acolo nu mai trăiesc pești cărora să le pună viața în pericol.

În ciuda traiului modest, cei doi copii erau foarte conștiincioși, învățau bine, își făceau întotdeauna temele și aveau visuri mărețe. Betty, fiind o fetiță simplă, nu voia păpuși sau fel de fel de jucării sofisticate, precum colegele ei de la școală, ci își dorea să aibă o mașină de spălat care să îi ușureze munca mamei ei, însă nu aveau suficienți bani pentru a cumpăra una.

Într-o zi, pe când clătea ultimele haine, Betty a auzit niște zgomote care i-au atras atenția:

– Ajutor! Ajutor! Salvați-mă de aici!

Era un peștișor auriu care înota agitat printre bulele de săpun rămase pe luciul apei. Betty a fugit de îndată spre locul din care s-au auzit acele sunete și l-a întrebat pe peștișor:

– Cu ce să te ajut? Cred că trebuie să ieși de aici cât mai repede!
– Săpunul cu care speli hainele îmi face rău. Voi muri dacă mai stau mult aici...

Betty a aruncat coșul cu haine și a sărit în râu să salveze peștele. A fugit în grabă spre casă, iar când a ajuns în fața ușii a strigat:

– Mamă, mamă! Adu repede un borcan din pod! Am un peștișor în palme.

Auzind aceasta, mama lui Betty a urcat în podul casei și a adus un borcan, suficient de încăpător pentru micul peștișor. Asigurându-se că e în siguranță, Betty l-a întrebat pe un ton prietenos:

– Cum te numești și cum ai ajuns tu în râul de lângă casa noastră? Noi știam că nu mai există peștișori cărora să le punem viața în pericol...
– Eu sunt Goldie. Mai demult, înotam în apele un lac frumos, unde trăiau mai multe viețuitoare: broaște, libelule și chiar și berze. Într-o zi, o barză m-a luat în cioc și a zburat, dorind să mă mănânce la cuibul ei, probabil. De teamă că voi fi mâncat, m-am zbătut atât de tare încât barza m-a scăpat și așa am ajuns în acest râu cu apă cristalină.
– Interesantă aventură! Totuși, îmi pare rău pentru situația de mai devreme. Sper că ești bine!
– Sunt bine! Îți mulțumesc că m-ai salvat! Pentru că ai fost bună cu mine, îți voi îndeplini trei dorințe, fiindcă sunt un peștișor magic.
– Am o singură dorință: să avem o mașină de spălat, pentru a-i ușura munca mamei mele.
– Foarte frumos din partea ta! Ești o fetiță modestă și bună la suflet. Te rog să te mai gândești la încă două dorințe. Ți le voi îndeplini pe toate trei!
– Ei bine, mi-aș dori și un ghiozdan nou și o păpușă cu care să mă joc.

La rugămintea peștișorului, Betty a făcut trei piruete, apoi a mers la culcare. A doua zi, când s-a trezit, a avut parte de cea mai mare surpriză din viața ei. Fetița a găsit mașina de spălat,

ghiozdanul cel nou și păpușa mult dorită și era mai fericită ca niciodată.

Imediat după ce i-a arătat și mamei minunea care s-a întâmplat peste noapte, Betty l-a dus pe Goldie înapoi la râu. Voia să-l elibereze, deoarece din acel moment nu mai erau nevoite să spele hainele în râu și astfel nu-i mai făceau rău peștișorului. Fata i-a mulțumit peștelui pentru ajutor și i-a promis că îl va vizita săptămânal, și-a luat rămas bun și i-a dat drumul în apa care susura necontenit în liniștea pădurii.

- **Discipline de studiu integrate:** Dezvoltare personală, Arte vizuale și abilități practice
- **Disciplina de studiu în cadrul căreia poate fi valorificată:** Comunicare în limba română
- Situații de învățare în care poate fi valorificat textul:

★ Varianta 1:

Sintetizarea informațiilor esențiale din text (titlu, autor, personaje, morala etc.) prin metode și tehnici de învățare interactive precum harta textului, metoda ciorchinelui, metoda cubului etc.

★ Varianta 2:

Povestirea orală a textului literar, cu ajutorul unor imagini (lectura după imagini).

★ Varianta 3:

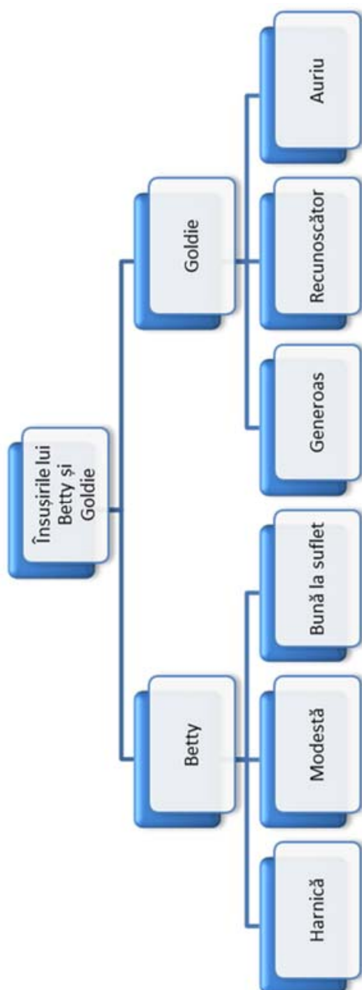
Redactarea unui bilet adresat lui Betty în care elevul să o cheme la râu, pentru a se juca împreună cu Goldie.

- **Tipul de personaje:**
  - → personaje-copii: Betty, fratele lui Betty.
  - → personaje-adulți: mama, tata.
  - → personaje-animale: peștișorul auriu.
- **Mesajul/ morala poveştii:**

Copiii trebuie să fie modești și apropiați de familie, să se gândească la binele tuturor.

Trebuie să credem în dorințele noastre, să avem răbdare și să muncim constant pentru ca ele să se îndeplinească.

- **Organizator grafic/ organizator cognitiv:**

- **Sarcini pentru elevi:**

1. Citește cu atenție textul și răspunde la următoarele întrebări:

- Ce își dorea Betty?

___

- Cum îl chema pe peștișorul cu care s-a întâlnit Betty?

___

- Ce i-a cerut fetița mamei ei să aducă din pod?

___

- Cum a răsplătit-o peștișorul pe fată pentru că l-a ajutat?

___

2. Găsește în text cuvinte cu sens asemănător pentru următoarele cuvinte:

*primejdie ______ *zgomote ______

*frică ______ *bucuroasă ______

3. Scrie în 2-3 rânduri care este morala poveștii „Betty și peștișorul de aur”

___
___
___

- **Povești/ narațiuni cu mesaj similar:** „Fata babei și fata moșneagului” de Ion Creangă
- **Ilustrații care însoțesc textul poveștii:**

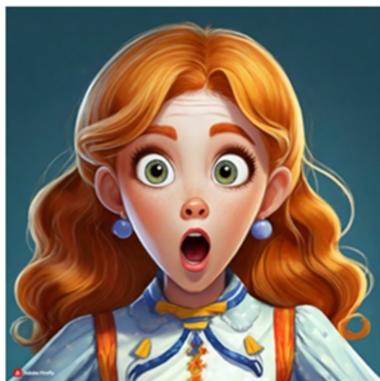

Adobe Firefly

Adobe Firefly

Adobe Firefly

[Betty și peștișorul de aur (youtube.com)]

AVENTURA LUMINILOR MAGICE DE CRĂCIUN

Oana Rahela MALINA

- **Tipul poveștii:** fantastică.
- **Nivelul de vârstă:** 4-6 ani.
- **Valori promovate:** generozitatea, spiritul altruist, prietenia, colaborarea și respectul.
- **Obiective educaționale propuse:**
  O_1 – Dezvoltarea capacității de ascultare și înțelegere a poveștilor.
  O_2 – Învățarea valorilor sociale și morale.
  O_3 – Stimularea creativității și imaginației.
  O_4 – Încurajarea cooperării și comunicării în echipă.
  O_5 – Introducerea conceptelor de tradiții și obiceiuri specifice sărbătorilor de iarnă.
- **Tema centrală a poveștii:** magia Crăciunului.

- **Subiectul poveștii:**

În ajunul Crăciunului, Lumina Mărgeluță, o mică luminiță magică, descoperă că nu toți copiii din sat au luminile de Crăciun. Ea decide să pornească într-o aventură pentru a aduce bucurie în inimile tuturor copiilor.

- **Textul poveștii:**

Într-un mic sat de poveste, în ajunul Crăciunului, Luminile Magice se pregăteau să împodobească fiecare casă și fiecare brad. Spiridușii zâmbitori se asigurau că totul era strălucitor și plin de

magie. Însă, într-un colț ascuns al satului, o mică lumină pe nume Mărgeluță își dădu seama că nu toți copiii aveau luminițe strălucitoare în casele lor.

Hotărâtă să aducă bucurie în inimile copiilor, Mărgeluță porni într-o aventură. Cu fiecare pas, lumea înconjurătoare devenea tot mai fermecătoare. Zăpada scârțâia sub picioarele ei, iar stelele străluceau pe cer. Spiridușii Magici, văzând hotărârea ei, i-au dăruit o baghetă magică mică.

Mărgeluță se oprea la fiecare casă unde nu strălucea lumina magiei Crăciunului. Cu bagheta ei magică împrăștia bucurie și lumină. Copiii, uimiți și fericiți, își deschideau ușile să primească darul ei magic. Fiecare casă devenea astfel un mic colț de poveste.

Însă, în umbra unui brad bătrân, Întunericul Hain privea de la distanță. Încerca să stingă lumina Mărgeluței, dar magia prieteniei și generozității era prea puternică, nu-l lăsa să facă acest lucru. Fiecare lumină nou aprinsă era un scut împotriva întunericului.

Când Mărgeluță ajunse înapoi la satul ei, toate luminile erau strălucitoare, iar spiridușii zâmbitori aplaudau bucuria adusă de micuța eroină. Lumina ei magică nu doar împodobi casele, ci aduse împreună inimile oamenilor. În noaptea de Crăciun satul strălucea mai mult ca niciodată.

De atunci, în fiecare an, Luminile Magice de Crăciun își aminteau că magia se găsește în generozitate, prietenie și în credința că fiecare mică lumină poate aduce schimbări mari.
Așa s-a încheiat „Aventura Luminilor Magice de Crăciun", iar copiii din sat și-au petrecut sărbătorile înconjurați de iubire și bucurie.

- **Domenii experiențiale integrate:** Domeniul estetic și creativ, Domeniul limbă și comunicare, Domeniul științe.
- **Situații de învățare în care poate fi valorificat textul:**

★ *Varianta 1:*

Situarea geografică: Învățarea despre locația satului și a altor țări în care se sărbătorește Crăciunul.

★ *Varianta 2:*
Interacțiunea socială: Colaborarea pentru a crea decorațiuni de Crăciun și împărțirea lor cu ceilalți copii.

- **Tipul de personaje**:
  → Umane: copiii din sat.
  → Nonumane: Lumina Mărgeluță, spiridușii magici.
- **Personaje pozitive**: Lumina Mărgeluță , spiridușii magici și copiii din sat.
- **Personaje negative**: Întunericul Hain.
- **Mesajul/ morala poveștii:** În lumea noastră, plină de bucurie și magie, fiecare copil merită să simtă lumina și căldura Crăciunului în inima sa. Generozitatea și dorința de a aduce bucurie celorlalți sunt cele mai frumoase daruri pe care le putem oferi în această perioadă specială a anului. Lumina Mărgeluță ne învață că întunericul poate fi învins cu puterea iubirii și a generozității.
- **Povești/ narațiuni cu mesaj similar:** „Rudolf, renul cu nasul roșu".
- **Ilustrații care însoțesc textul poveștii:**

Adobe Firefly

Adobe Firefly

[Aventura Luminilor Magice de Crăciun (youtube.com)]

DE LA A LA Z

Alice-Andreea BUGNARIU

- **Tipul poveștii:** științifico-fantastică.
- **Clasele la care se recomandă:** pregătitoare, întâi.
- **Valori promovate:** echilibrul, ambiția, excelența, atitudinea pozitivă/ entuziasmul, creativitatea, comicul.
- **Obiective educaționale propuse:**

  O_1 – Dezvoltarea abilității copiilor de a reține alfabetul prin intermediul versurilor și a rimelor, cu scopul de a facilita memorarea alfabetului.

  O_2 – Dezvoltarea capacității de lecturare și recitare expresivă a textului dat, punând accent pe intonație și pronunție corectă.

  O_3 – Crearea unei experiențe captivante pentru copii, care să îi ajute să învețe alfabetul.
- **Tema centrală a poveștii:** învățarea alfabetului.

- **Subiectul poveștii:**

Într-o zi de toamnă, o cățelușă pe nume Bella, a dat naștere unui pui pe nume Oskar. Oskar era tare răsfățat de stăpâna lui, Alice. Alice se ocupa foarte mult de cățel și îl învăța o grămadă de lucruri, până când, într-o zi, se gândi să-l învețe și o poezie, iar de atunci Oskar a început să vorbească, iar acum la nici un an și jumătate știe toată poezia scrisă de stăpâna lui.

- **Textul poveștii:**

Era mijlocul toamnei, iar frunzele copacilor se așterneau pe pământul răcoros. Școala nu începuse de mult, dar să vedeți ce surpriză le-a făcut mama mea, cățelușa Bella, oamenilor care au

grijă de noi. A dat naștere unui pui, pe care stăpânii mei l-au numit Oskar. Era alb și pufos, iar, credeți sau nu, eu eram acel pui. Stăpâna noastră, Alice, ne-a crescut pe amândoi în cele mai bune condiții. Deși suntem câini de talie mare, ne făcea baie în vană și ne lăsa să dormim ore în șir alături de ea în casă. Alice este o stăpână minunată. Acum am un an și trei luni, dar în acest timp am învățat multe lucruri. Alice s-a ocupat de mine în fiecare zi și m-a învățat litere, cuvinte și tot ce aveam nevoie pentru a putea vorbi astăzi. M-a învățat întregul alfabet și ca să îl rețin mai ușor, mi-a creat o poezie specială. Această poezie este scrisă chiar de ea. Acum, pot vorbi la fel ca voi toți. Este uimitor ce pot face oamenii, și în continuare, vreau să împărtășesc cu voi tot ceea ce Alice m-a învățat.

Încă din timpurile străvechi, alfabetul a apărut ca o necesitate, iar astăzi, în fiecare țară, găsim diferite limbi vorbite. Fiecare limbă și-a ales propriul alfabet. Al nostru conține 31 de litere, dintre care se regăsesc 26 de caractere ale alfabetului latin. Din punct de vedere al conținutului, regăsim numeroase consoane și vocale. În continuare, le vom parcurge împreună. Le vom învăța logic și ne vom distra.

Alfabetul meu, datorită lui Alice, este la fel ca și al vostru, iar acum îl puteți reține mult mai ușor datorită ei. Priviți ce a reușit să creeze:

Nu credeam că se va întâmpla
Să scriu eu, cu mânuța mea.
Și acum, eu pot crea,
Povestea din fața ta.

Hai, copii, să ne distrăm,
Litere să învățăm.
Haideți, copii, să pornim,
Aventura anului.

Hai, copii, să ne distrăm,
Alfabetul să învățăm.
Haideți să descoperim,
Literele cum se scriu.

Am să scriu o povestioară,
Pentru copiii de la școală.
Haideți să învățați cu mine,
Literele toate în linie.

Hai să n-o lungim prea tare,
Că vine vacanța mare.
Pornește la drum cu mine,
Ca să știi alfabetul bine!

„A” e mare, îndesat,
Parcă ar fi un împărat.
E vocala cea mai tare,
Ce vine în întâmpinare.
Fără a învăța pe „a”,
Nu putem scrie mama.
Nici tata nu s-ar putea,
Și ambii s-ar supăra.

Vom aminti și pe „ă”, și „â”, „î”,
Dar nu ne putem hotărî:
Ei de ce apar oare,
Sub o altă înfățișare?
Și-au mai pus o căciuliță,
Că tare frig le-a fost la față.
Și pe „a” l-au copiat,
Care nu s-a supărat.

I-a lăsat lângă el,
Să stea la căldurică nițel.

„B” e mare, rotofei,
I-aș pune chiar și cercei.
Cu „B” începe București,
Capitala Țării-Românești.
Bombonică, balonaș,
Bumbăcel sau bastonaș,
Toate pe „B” îl conțin,
Parcă ar fi un dar divin.

„C” vine de la Crăciun,
Carte, casă și cătun.
Captivat să fii băiete,
Să-nveți strofele grăite.
Și de le vei știi tu-n sine,
Catalogul va conține doar foarte bine.
Vei fi cel mai fericit,
Promovat și iscusit.

„D” oare de la ce vine?
Delfin, dinozaur, cine știe?
De Dunăre ați auzit?
De Deltă v-ați amintit?
Domnul doarme în drumul mare,
„D” e cel mai vesel, oare?
S-a nimerit în fața lui „E”,
Care vrea să-l legene.

„E” e o vocală deasă,
Regăsită-n orice casă:
Ba în familie, ba la rude,

În fereastră sau la munte.
Elefant, elicopter,
Până la domnul lutier,
E întâlnită mai mereu,
Poate chiar și-n numele meu.

Hai să trecem la frumos!
„F” e cel mai generos.
Consoana ce prezice floare,
S-a lăsat puțin cam moale.
Nu și-a mai desenat,
Liniuța lui „E” îndesat.
A rămas cam dezgolită,
La picioare neîmplinită.

Copilași-drăgălași, iată-ne la „G”,
Și cred că ne cam ajunge.
Găină, gospodar,
Germania sau geamantan,
„G” vine în întâmpinare,
Și vă spune salutare.
El se duce la plimbare,
Și trece peste hotare.

„H” ne arată holdele,
Hai să începem horele.
Harghita, Hunedoara, hambar,
Harta el ne-o dă cu var.
Ne prezintă-n chip hidos
Un copil morocănos.
Hoț, îl conține pe „H”
Doamne, ce mai golănaș.

Iute, iute și isteț,
Parcă ar fi chiar un mistreț,
„I” e tare inteligent,
Și-a pus punct peste sergent.
E înalt și vorbăreț,
Iscusit și cântăreț,
Dar de-ai primit la școală un „i”...
Media frumoasă, nu va mai fi.

Jucării și jucărioare,
Jar, jetoane și jaloane,
„J” l-a copiat nițel,
Pe stângaciul din careu.
Seamănă cu „i” mai mult...
Cred că vorbise la început.
Să fie frumoși ca macii,
Și hotărâți precum au fost dacii.

O nu, ce s-a întâmplat?
Aud cam codificat.
„K” de la kilogram,
Doar la kiwi îl folosim cam,
În alte limbi îl regăsim,
Pe la noi nu-l prea vestim.
I-a plăcut în altă țară,
Și vine la primăvară.

„L” e tare ștrengăreț,
Și puțin cam vorbăreț.
Și-a luat el din „E”
Doar ultima linie,
Să nu se asemene.
Lup, leu sau lăcustă,

Lupă, lampă sau chiar lustră,
Toate l-au folosit
Pe „L” cel prăpădit.

Și acum la „M” noi poposim,
O vorbă să stabilim.
Orice-am face noi de mici,
Tot pe mama strigăm aici.
Vrem, nu vrem să îl rostim,
Tot de mama noi vorbim.
De la primele lunițe,
Tot ce vrea copilul zice.

Nebunatic, năzdrăvan,
”N” nu e cel mai golan.
Seamănă cu litere vecine,
Chiar el ne spune.
Dacă liniuța era puțin mai dreaptă,
Era cu „H” pe aceeași treaptă.
Dacă o scurta prea tare,
Bifurcat, ieșea „M” mare.

Și fiți atenți ce repede
Am ajuns la „O” ce n-are capete.
El se face simplu și ușor,
Parcă ar fi un oușor.
Nu e chiar rotunjor,
Fiindcă a stat într-un picior.
A plonjat dintr-un avion,
Taman pe un norișor.
Ouă, oameni sau odaie,
Toate îl au pe „O” cel tare.

Pupăză sau păpădie,
Pe „P” l-am scos din pălărie.
Prin ploaie și polei,
„P” are și porumbei.
Poate că-ar fi fost mai bine
Să pornească prin mulțime,
Să învețe tot poporul
Cum ne dăm cu ascensorul?

O, nu, știți unde am ajuns?
La „Q” cel în pădure ascuns.
Din „O” s-a inspirat enorm,
Dar nu e prea uniform.
Și-a mai pus jos o codiță,
Și semănă cu o oiță.
E la fel de grăsuț,
Parcă ar fi un pui de struț.

Ramură sau rândunică,
„R” e rapid, n-ai tu frică.
Limba ni se mișcă tare
Când rostim pe „R” mare.
Fiindcă „R” e răsfățat,
Regele l-a încoronat.
Alți copii îl spun târziu
Și-l încurcă că-i verziu.

Sanie sau semafor,
„S” sare în decor
Și îl ruinează tot,
Parcă ar fi chiar un netot.
Seara e sumbră tare,
Noi ne ascundem în sertare.

Somnoroși mergem la școală,
Să-nvățăm o poezioară.

Șemineu și șunculiță,
Șoarece și școlăriță,
La „S" au mai pus virguliță
Și-au format noua zeiță.

Tractorul trece prin tunel,
Traversează prin hotel,
Și tavanul cade jos,
O fi fost făcut din ipsos.
Cutremurul de azi noapte,
Tot a ruinat prin curte,
Și „T" s-a cam supărat,
Că din vina lui, toate s-au întâmplat.

Țară, țară și țărână,
Toate îl au pe „Ț" în vână.
Țuică, țărm, dar și țipar,
„Ț" e „T" acoperit iar.

„U" de la urzică vine,
Unguent, nu alifie.
De urs am cam uitat
Fiindcă în pom, eu m-am urcat.
Când domnul l-a vânat,
Din pușcă glonțul, a ricoșat,
Eu tare m-am mai speriat
Și copacul l-am zdruncinat.

Vai de mine și de mine!
Ce vuiet puternic se aude de la tine.

„V” a scos vaca la păscut,
Să dea lapte de vândut.
E un „A” mai ciudățel,
Fără nasturi și cercel.
Și cu capul mai întors,
Oare a fost din lână tors?

„W”, „X” și „Y” rar noi le folosim
În alfabetul ce-l moștenim.
Strămoșul nostru latin,
Nu le folosea în ordin.
Și ne spune mai apoi,
Că-n alte limbi le folosim noi.

În final noi poposim
La ultimul ce îl iubim.
Zmeul zboară, zebra zace,
„Z” e ultimul și tace,
Că nu prea are ce face...
Dacă aici locul s-a nimerit,
El fericit l-a primit.
Și se bucură mai tare,
Că încheie o serie mare.

După versuri lungi și dese,
Alfabetul ni se înțese.
Și pe tot îl știm noi bine,
Să dea testul cine știe.
Și dictare cine vrea,
Recompensă va lua.

Pentru că m-ați lecturat,
Eu tare m-am bucurat.

Și vă spun succes la școală,
Medie mare anuală.

Acum, că ați auzit poezia alfabetului, ce părere aveți despre Alice? E o stăpână minunată, nu-i așa? Sunt tare mândru că am ajuns în această familie. Mă iubesc enorm, iar eu sunt ca și al doilea copil al lor, deoarece Alice nu mai are frați. Ce credeți, Alice m-a învățat și să citesc? Dar oare, cifrele le știu? Voi ce spuneți? Haideți să vedem, reușim să numărăm? Ei bine, vă las pe voi să ghiciți. Am lăbuțele cam mari și tare greu țin pixul între degețele, cred că mă voi opri aici. Dacă sunteți cuminți, copilași-drăgălași, eu o să vă mai povestesc din peripețiile mele. Acum, o să mă pun la somnic, după care m-am gândit, să mănânc un pic, că tare am obosit. Am scris mult, nu-s obișnuit, eu sunt cățeluș chiar mic.

- **Discipline de studiu integrate:** Limba și literatura română, Dezvoltare personală, Joc și mișcare, Științe ale naturii.
- **Disciplina de studiu în cadrul căreia poate fi valorificată:**
    - **Obligatorie:** Comunicare în limba română.
    - **Opțională:** Serbare tematică/ serbare anuală; Cercul de lectură/ clubul de lectură; Dezvoltare personală.
- **Situații de învățare în care poate fi valorificat textul:**
  - ★ *Varianta 1:*
  - ★ Citirea orală, în fața clasei, a întregului text de către doamna învățătoare. Redarea unei continuări a poveștii de către elevi, pornind de la următoarea întrebare: Oskar a învățat doar alfabetul sau a învățat și cifrele?
  - ★ *Varianta 2:*
    Când copiii din clasa pregătitoare sau clasa întâi ajung în contact cu alfabetul, învățătoarea le prezintă versurile corespunzătoare literei pe care o învață în ziua respectivă. Apoi, elevii trebuie să găsească în versuri cuvintele care încep sau conțin litera învățată în acea zi.

- *Varianta 3:*
  Joc de rol – punerea în scenă a unor secvențe din poezie sau a întregului text. Elevii primesc textul cu un timp mai îndelungat înainte de o serbare școlară, după care învățătoarea distribuie fiecărui elev versurile corespunzătoare literei sale.
- *Varianta 4:*
  După ce elevii au parcurs întregul alfabet, pentru a evita confuziile între literele învățate, aceștia pot găsi în poezie cuvinte care încep, conțin sau se termină cu o anumită literă.

- **Tipul de personaje:**
  → umane: Alice, stăpânii cățeilor;
  → nonumane personificate: Oskar și Bella.
- **Personaje pozitive:** toate personajele.
- **Mesajul/ morala poveștii:** Învățarea alfabetului poate deveni o experiență distractivă și plină de bucurie pentru copii atunci când este abordată într-un mod creativ și interactiv, cu sprijinul și răbdarea adulților. De asemenea, se evidențiază importanța relației dintre copii și animalele lor de companie, arătând cum această conexiune poate contribui la dezvoltarea și învățarea acestora. Prin intermediul poveștii versificate, prin împletirea ideilor și a semnificațiilor literelor, copiii sunt ajutați să descopere tainele alfabetului.

- **Poveşti/ naraţiuni cu mesaj similar:**

„Povestea alfabetului” de Alina Nelega, „Trenul alfabetului” de George Zarafu.

- **Ilustrații care însoțesc textul poveștii:**

- **Sarcini pentru elevi:**

a) Învățați versurile literei cu care începe prenumele vostru.

b) Elucidați misterul din imaginea de mai jos. Ce litere lipsesc din alfabet?

c) Îmbinați piesele de puzzle pentru a descoperi cum arată câinele vorbitor - Oskar.

https://www.jigsawplanet.com/?rc=play&pid=271e741bd3a3

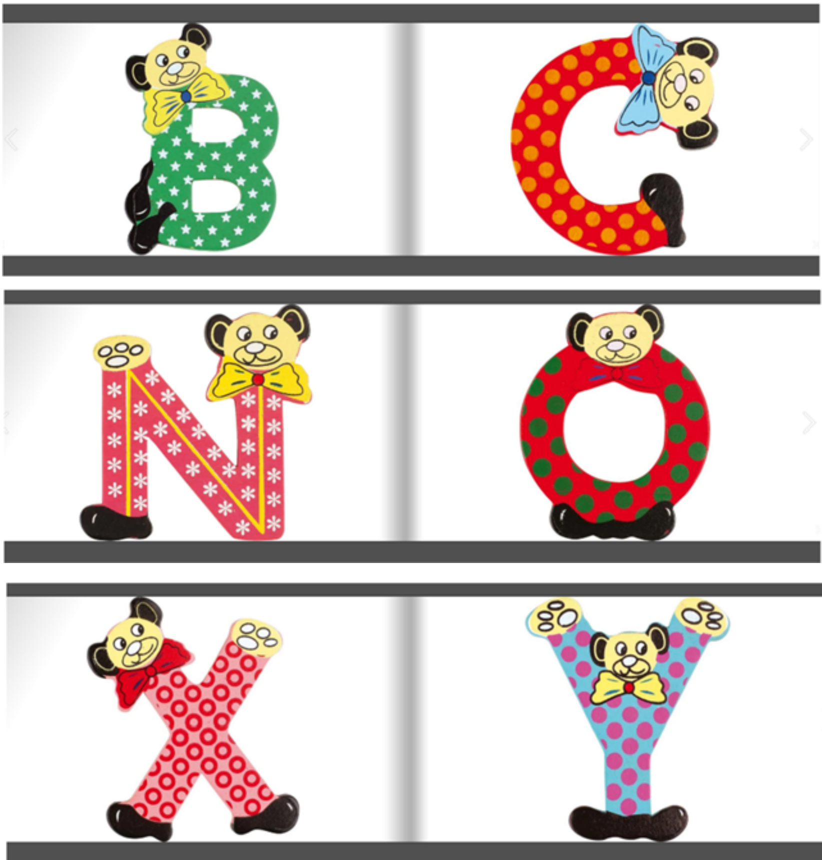
https://www.jigsawplanet.com/?rc=play&pid=17e405cfd60e

d) Redați o continuare a poveștii, pornind de la următoarea întrebare: „Oskar, a învățat doar alfabetul sau a învățat și cifrele?”.

e) Folosind ca și surse de inspirație resursele digitale atașate, personalizați literele alfabetului conform versurilor și strofelor aferente acestora.

https://online.fliphtml5.com/wtmxy/erke/?classId=c8c61b09-f64c-4e1d-92ef-afa78d98c337&assignmentId=b4adf7c6-f1b7-4ea8-b1ae-a8407ca61a50&submissionId=9899f946-822c-4c3d-2302-eaf467a92ed5#p=1

f) Realizați un desen cu animalul vostru de companie.

g) Completați un jurnal de lectură, răspunzând la următoarele întrebări de reflecție:

- Care este personajul meu preferat?

Personajul meu preferat este Oskar, deoarece este un câine care vorbește și a reușit într-un an de zile să învețe o poezie scrisă de stăpâna lui, Alice. (Exemplu de răspuns)

- Care este partea care mi-a plăcut cel mai mult?

În ceea ce privește partea mea favorită, aceasta este reprezentată de versurile despre litere, în care Alice a integrat foarte bine cuvintele ca acestea să rimeze perfect. (Exemplu de răspuns)

- Ce nu mi-a plăcut?

Dat fiind faptul că povestea nu este foarte densă, nu mi-a plăcut că s-a terminat destul de rapid. Mi-ar fi plăcut să continue și să mă reintroducă în lumea fantastică. (Exemplu de răspuns)

- Care sunt învățămintele pe care le-am desprins?

Am înțeles că procesul de scriere a unei povești sau poezii implică atât efort susținut, cât și inspirație. Alice a reușit să îmbine cu succes aceste două componente pentru a produce un rezultat excepțional. De asemenea, am înțeles că folosirea rimelor poate face procesul de învățare a literelor mai accesibil pentru copii, și voi considera de folos această abordare în viitor, creând poezii integrate în povești pentru a-i ajuta pe copii să învețe alfabetul într-un mod mai eficient și distractiv. (Exemplu de răspuns)

VULPIȚA VIVI ȘI FLUTURAȘUL JUCĂUȘ

Maria DOHOTARI

- **Tipul poveștii:** ficțiune.
- **Nivelul de vârstă:** 5-6 ani.
- **Valori promovate:** curajul, dorința de explorare, prietenia, devotamentul, ascultarea față de părinți.
- **Obiective educaționale propuse:**
  O_1 – Evidențierea importanței dezvoltării rezilienței prin depășirea cu succes a situațiilor de viață critice.
  O_2 – Conștientizarea de către preșcolari a importanței oferirii ajutorului celor aflați în situații critice.
  O_3 – Evidențierea importanței respectării sfaturilor date de către părinți.
- **Tema centrală a poveștii:** prietenia, curajul, consecințele neascultării sfaturilor părintești.

- **Subiectul poveștii:**

Aventura unei vulpițe pe nume Vivi, care, dorind să exploreze împrejurimile, se rătăcește în natură și trebuie să depășească teama singurătății pentru a reuși să se întoarcă acasă. Cu ajutorul neașteptat al unui fluturaș jucăuș și prin intermediul jocului, Vivi învață că prietenia și ascultarea sfaturilor părinților sunt resurse valoroase în călătoria sa prin viață.

- **Textul poveștii:**

Primăvara tocmai ce a sosit. Natura s-a trezit din nou la viață, iar întregul peisaj a prins culoare. Într-o zi, prin iarba verde și florile viu colorate, printre copacii înalți care se înălțau către cer,

un mic pui de vulpe numit Vivi, a ieșit din cuibușorul său. Era o vulpiță mică și drăguță, plină de curiozitate și dorință de a explora lumea din jurul ei.

Mergând cu pași mici și grațioși, Vivi era uluită și curioasă de tot ce vedea în jur. Fiind fascinată de frumusețea locului și explorând veselă împrejurimile, fără să-și dea seama, s-a îndepărtat treptat de familia sa, ajungând într-o poieniță verde fermecătoare.

Dintr-o dată, se opri brusc. Aruncând o privire în jur, a realizat că se află într-un loc necunoscut, iar teama singurătății a început să-i cuprindă inimioara tot mai tare. Simțindu-se tot mai singură și speriată, lacrimile i-au umplut ochii blânzi și a strigat cu toată puterea:

– Mamaa! Mamaaa! Unde ești?

Dar mama sa era departe și nu o putea auzi. Vivi, simțindu-se pierdută, s-a apropiat de marginea poieniței și s-a ascuns lângă un copac, sperând că mama sa va veni să o găsească. Cu ochii plini de somn, Vivi a adormit în cele din urmă.

După un somnic bun, și-a deschis ochii și a văzut un fluturaș zburând în jurul ei.

– Baau! Cine ești tu? De ce ești singurică aici? a întrebat-o fluturașul.
– Numele meu este Vivi. Am ieșit la plimbare și m-am rătăcit. Acum aș vrea să mă întorc la familia mea, dar nu mai știu cum să ajung acasă. Dar tu cine ești? a întrebat vulpița cu ochi mari și curioși.
– Eu sunt Fluturașul jucăuș. Haide să ne jucăm împreună de-a prinselea, iar eu îți voi arăta drumul înapoi spre casă.

Fericită că a găsit un prieten care să o ajute, Vivi s-a ridicat iute din locul în care se ascunsese și a început să-l urmeze și să se joace cu Fluturașul jucăuș prin iarba verde care acoperea poienița. Râsetele și chicotele lor au învăluit locul, iar Vivi s-a simțit mai fericită decât se simțise în tot timpul cât fusese singură.

Fluturașul jucăuș și-a ținut promisiunea și, în timp ce se jucau, a început să îi arate micuțului pui de vulpe calea spre casă. Astfel, au mers împreună pe un drum plin de aventuri, au perindat pe sub copaci înalți și au trecut pe lângă pârâul care curgea lin prin pădure.

Și, uite, la capătul acestui drum era chiar mama vulpe, care o căuta cu disperare pe micuța sa fiică. Mama vulpe a fost atât de bucuroasă când a văzut-o pe Vivi că a alergat spre ea și au fost din nou împreună, în siguranță.

Bucuroasă că a reușit să se întoarcă acasă, Vivi i-a mulțumit Fluturașului din toată inima pentru ajutorul acordat. Cei doi s-au despărțit cu promisiunea că vor rămâne prieteni și că se vor juca împreună în viitor, dar numai cu acordul mamei.

Întoarsă în brațele mamei, aceasta a îmbrățișat-o cu drag și i-a oferit sfaturi importante pentru viitor.

– Puiul mamei, de acum încolo, înainte de a pleca la joacă, te rog să mă anunți pentru a-ți putea spune unde ai voie să mergi, ca să nu te rătăcești și să fii pus în pericol.
– Bine, mama, promit! Și îmi pare atât de rău că am plecat fără să-ți spun”, a răspuns Vivi, învățând o lecție importantă despre comunicare și siguranță.

De atunci, în fiecare zi când Vivi dorea să iasă la plimbare sau să se joace cu noul ei prieten, Fluturașul jucăuș, întotdeauna o anunța pe mama sa și asculta cu atenție sfaturile pe care le primea, astfel că aventurile ei erau mereu în siguranță.

- **Domenii experienţiale integrate:** Domeniul Limbă și Comunicare, Domeniul Științe.
- Situații de învățare în care poate fi valorificat textul:

★ *Varianta 1:*

Preșcolarilor li se citește textul de către educatoare, după care se dezbate tema poveștii și se desprinde morala. De asemenea, cu ajutorul educatoarei, prin intermediul unor planșe ce ilustrează momente din poveste, se pot prezenta întâmplările pe care le așează în ordinea cronologică a desfășurării evenimentelor.

★ *Varianta 2:*

Povestea poate fi utilizată în cadrul unei activități specifice domeniului științe, mai exact la cunoașterea mediului, activitate în care se pot identifica viețăți din natură și caracteristici ale acestora.

★ *Varianta 3:*

Povestea poate fi utilizată în cadrul unei activități specifice domeniului estetic și creativ, unde pot avea ca sarcină de lucru să coloreze/deseneze un personaj din poveste.

- **Tipuri de personaje:**
  → Nonumane: Vulpița Vivi, Fluturașul jucăuș.
  → Personaje pozitive: toate personajele.
- **Mesajul/ morala poveștii:** Pentru a nu ajunge în situații critice, pentru a nu te pune singur în pericol, trebuie să ții cont mereu de sfaturile părintești. Părinții sunt singurele persoane de care poți fi sigur că îți doresc mereu binele, așadar, ascultându-le sfaturile, vei avea parte de lucruri bune de cele mai multe ori.
- **Sarcini pentru elevi:**
  1. Răspundeți la următoarele întrebări:
     a) Care este numele personajului principal din această poveste?
     b) Din ce cauză s-a rătăcit vulpița?

   c) Unde a adormit aceasta?
   d) Cu cine s-a împrietenit Vivi?
   e) Datorită cui a reușit Vivi să se întoarcă la mama ei?
2. Redați printr-un desen mesajul poveștii.

- **Ilustrații care însoțesc textul poveștii:**

POVESTEA PENEI DE PĂUN

Alice-Andreea BUGNARIU

- **Tipul poveștii:** legendă.
- **Clasele la care se recomandă:** a III-a și a IV-a.
- **Valori promovate:** curajul, încrederea în sine, respectul pentru tradiții, responsabilitatea, originalitatea, creativitatea și autoafirmarea.
- **Obiective educaționale propuse:**
  O_1 – Crearea propriilor povești, obiecte decorative sau desene inspirate din legenda penei de păun, dezvoltându-și astfel capacitatea de exprimare artistică.
  O_2 – Identificarea tradițiilor culturale românești, evidențiind semnificația portului popular și rolul penei de păun atașate la pălărie.
  O_3 – Dezvoltarea valorilor morale și a abilităților de lectură, analiză și interpretare pornind de la exemplul personajului principal al textului.

- **Tema centrală a poveștii:** Descoperirea și afirmarea identității personale prin intermediul purtării unei pene de păun, care devine ulterior simbol comun al curajului întregii comunități.

- **Subiectul poveștii:**

Andy, un tânăr licean, urmează să prezinte un bal tradițional la el în sat. Își dorește ca totul să decurgă bine în ziua respectivă, drept urmare se pregătește din timp, însă parcă ținuta lui nu era completă. În dimineața zilei balului, găsește o pană ruptă din

coada păunului său Smarald și o atașează la pălărie. Această pană îi dă lui Andy încrederea necesară pentru a urca pe scenă și a cuceri audiența. Ulterior, gestul lui Andy devine simbol comun al determinării, curajului și încrederii în sine.

- **Textul poveștii:**

Diminețile de final de august aduc deja un vânt tomnatic prin preajma casei mele, iar frunzele ruginii ale copacilor din curte parcă îmi zburdă imaginația și astăzi. Verdele lor intens se transformă vizibil în tonuri de galben, apoi se desprind ușor de pe crenguțe. Roadele bogate din acest an urmează să fie culese, iar Andy, în tot acest izvor cromatic cald, se pregătește mândru de școală. Andy, un băiat isteț, este cam posomorât zilele acestea, fiindcă verdele își pierde tot mai tare din intensitate în această perioadă, dar pentru el rămâne culoarea favorită. Pasionat de geografie și, totodată, viitor elev în clasa a XII-a, Andy își dedică mare parte din timpul liber lecturii și studiului individual. A descoperit geologia de la o vârstă fragedă, iar acum rocile și pietrele prețioase parcă l-au vrăjit, smaraldul fiind piatra lui favorită.

Acum era ultima zi din luna august. Rândunelele dansau pe sârmulițe în tot satul, pregătite parcă să ne părăsească din nou pentru câteva luni, iar oamenii locului erau din ce în ce mai harnici, dornici să finalizeze munca pe câmp. Majoritatea copiilor din sat își aranjau de zor noile rechizite pentru săptămâna ce va să vină.

Andy, în tot acest timp, se pregătea pentru un bal tradițional, înainte cu două zile să înceapă școala. Își exersa zilnic discursul și pașii de dans, pentru a nu face vreo gafă în ziua cea mare. Era prezentatorul balului, o adevărată onoare la vârsta lui. Sfârșitul de săptămână îi întrunea pe toți oamenii zonei la o petrecere cu joc și voie bună. Dar Andy era foarte trist... deși costumul lui popular era de un alb imaculat, cu motive tradiționale, ceva îi lipsea. Și nu,

nu era vorba de vreo parteneră pe scenă. Urma să aibă în talie un brâu cu bani de argint care să-i completeze portul, capul acoperit cu o pălărie neagră ca tăciunele, dintr-o catifea de cea mai bună calitate. Cu toate acestea, ceva îl nemulțumea și avea emoții să urce pe scenă.

Smarald, păunul primit în dar de la părinții săi, căci așa l-a numit în funcție de piatra prețioasă de care el era fermecat, și-a rupt o pană din penajul splendid și arătos pe care îl avea, iar acum nu-și mai putea undui coada ca un adevărat evantai. Oare aceasta să fi fost problema pentru care adolescentul era atât de trist? Nu ne-a dezvăluit adevăratul motiv, dar totuși, pana ruptă nu mai era acolo; Andy o luase de la Smarald și și-o pusese la pălărie. Balul începea în mai puțin de două ore. Andy își îmbrăcă ținuta și se îndreptă încet spre sala evenimentului, mai curajos ca niciodată. Era atât de mândru cu pana lui Smarald la pălărie și o purta cu atâta eleganță încât era o priveliște rară. Totul luase o întorsătură radicală de când lui Smarald i se rupsese pana din coadă. Poate credea că l-a durut, dar de fapt, Andy nu știa că acesta începea să-și schimbe penele și că, în câteva zile, toate îi vor cădea, iar cele noi vor fi și mai impresionante, nu doar prin coloritul lor, ci și prin vibrația pe care o emană atunci când se desfac. Dar Andy nu avea de unde să știe ce i se întâmplă lui Smarald, deoarece nu mai avusese păuni până atunci.

A sosit momentul să urce pe scenă. Ca un adevărat cavaler, Andy salută mulțimea prezentă și rostește cuvintele de bun venit. Toate privirile erau ațintite spre el. Bărbații, în special, erau nedumeriți de semnificația penei de păun de pe pălăria sa, dar nu schițau o vorbă. În schimb, erau atenți la glasul său, care îi cucerise pe toți. În final, le urează distracție până dimineața și dă startul balului cu o brașoveancă alături de o fată cam de vârsta lui, după care i se alătură toată lumea prezentă. Nu apucă ritmul muzicii să se schimbe că toți bărbații năpădesc asupra lui Andy să-l întrebe despre simbolul său unicat. Iar acesta începe să le spună:

„După cum știți, părinții mei sunt oameni cunoscuți la noi în zonă; avem o groază de animale, iar de vreo săptămână am primit un păun din partea lor. L-am numit Smarald, fiindcă în lumina razelor de soare, penele lui au o strălucire aparte, asemenea unei pietre prețioase precum smaraldul și de aici i-am ales numele. Azi dimineață eram cuprins de emoții când am fost să-l hrănesc înainte să vin aici. Am găsit o pană ruptă prin preajma sa și mi-am atașat-o la pălărie. Parcă arăta bine, și nu doar că arăta bine, dar m-am simțit, în sfârșit, și eu bărbat. Parcă mi-a crescut demnitatea și încep să am succes."

Vorbele băiatului i-au acaparat pe toți cei prezenți; nimeni nu se gândea la o asemenea poveste. Acesta i-a invitat pe cei interesați să vină mâine dimineață, după finalizarea balului, la el acasă, să-i vadă păunul. Dis-de-dimineață, Andy merge repede la Smarald să-l vadă înainte să sosească ceilalți, și mare i-a fost mirarea... toate penele i-au căzut. Bărbații au ajuns într-un final la Andy, apoi au mers să vadă păunul, dar surpriză, Smarald nu mai era la fel de arătos. Totuși, penele lui, căzute prin curte, erau de o frumusețe deosebită. Fiecare bărbat și-a luat câte o pană și și-a atașat-o la pălărie. După ceva vreme, lui Smarald i-au crescut alte pene, iar de atunci, toți bărbații din acea zonă poartă la costumul popular, în special la pălărie, un evantai din pene de păun, în amintirea lui Smarald, simbol al frumuseții și curajului, ocrotitoare împotriva relelor și aducătoare de belșug.

Astfel, pana de păun devine un simbol al maturizării și al curajului lui Andy, iar ulterior un simbol comunitar pentru toți bărbații din zonă.

- **Discipline de studiu integrate:** Limba și literatura română, Educație civică, Istorie, Geografie.
- **Disciplina de studiu în cadrul căreia poate fi valorificată:**
    - **Obligatorie:** Limba și literatura română.

- o **Opțională:** Educație civică, Muzică și mișcare, Joc și mișcare.

- **Situații de învățare în care poate fi valorificat textul:**

★ *Varianta 1:*
Elevii citesc textul, după care se dezbate tema legendei, ideile principale, se desprinde morala, întocmesc un jurnal reflexiv, apoi discuțiile și aplicațiile pot continua pe tema obiceiurilor și tradițiilor locale, îmbinând metode activ-participative de predare-învățare, cum ar fi: brainstormingul, metoda RAI, ciorchinele, cvintetul, tehnica acvariului, metoda cubului etc.

★ *Varianta 2:*
Învățătoarea propune studiul textului la disciplina Limba și literatura română, ulterior la Arte vizuale și abilități practice, fiecare elev își poate confecționa propria pană de păun, folosind tehnica salt painting. Sarcina propusă încurajează reflecția personală a fiecărui elev asupra valorilor personale și va stimula creativitatea și imaginația.

★ *Varianta 3:*
Documentarea elevilor cu privire la simbolistica penei de păun și localizarea pe hartă în timpul orelor de geografie a zonelor geografice din România în care bărbații poartă pană de păun atașată la pălărie.

★ *Varianta 4:*
În cadrul orelor de muzică și mișcare, elevii pot învăța dansuri populare românești, să îmbrace portul popular și să-și realizeze fotografii cu vestita pălărie.

- **Tipul de personaje:**
  → umane: Andy, oamenii din sat, părinții lui Andy;
  → nonumane personificate: Smarald.
- **Personaje pozitive:** toate personajele.

- **Mesajul/ morala poveștii:** Morala poveștii este că adevărata încredere în sine vine din interiorul nostru, iar povestea scoate în evidență curajul unui adolescent pus pentru prima dată în fața unei noi provocări, accentuându-se păstrarea tradițiilor locale.
- Povești/ narațiuni cu mesaj similar: „Povestea lui Harap Alb” de Ion Creangă

- **Sarcini pentru elevi:**

a) Desprindeți morala acestei povești.

....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....

b) Dacă ai avea un păun și i-ar cădea zilnic câte o pană, ce ai face cu penele acestuia?

....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....

c) Răspundeți la următoarele întrebări:
https://wheelofnames.com/

d) Realizați pana de păun a lui Smarald prin tehnica salt painting.

- **Ilustrații care însoțesc textul poveștii:**

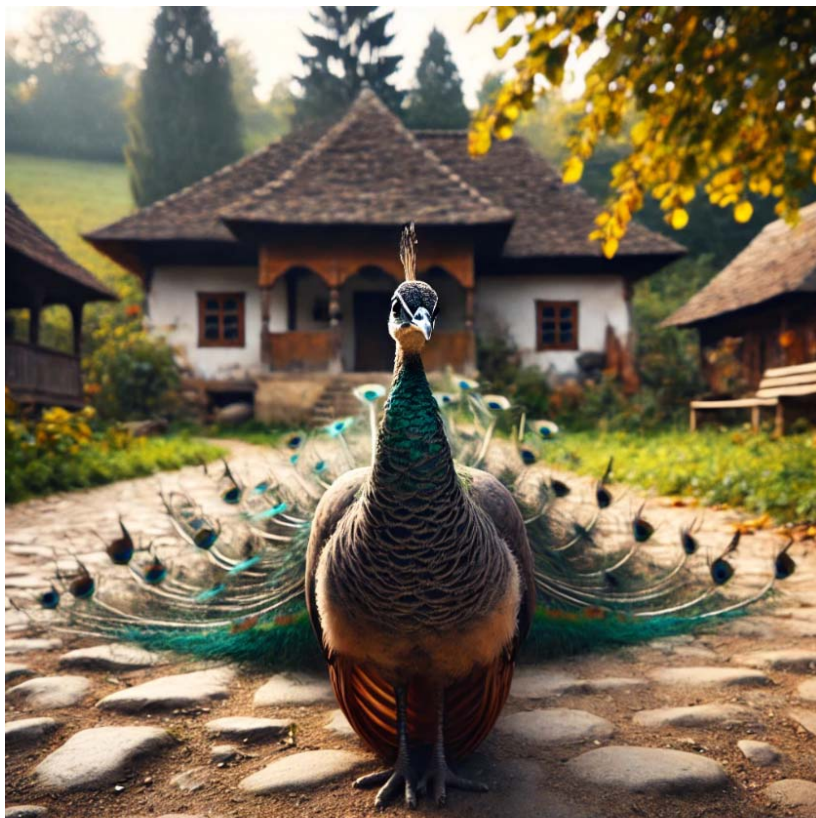

IEPURAŞUL CĂUTĂTOR DE CULORI

Ionela ALEXA

- **Tipul poveștii:** fantastică.
- **Nivelul de vârstă:** 4-6 ani.
- **Valori promovate:** curiozitatea, colaborarea, ajutorul, respectul, diversitatea.
- **Obiective educaționale propuse:**
  O_1 – Dezvoltarea abilităților de ascultare și înțelegere a unei povești.
  O_2 – Încurajarea creativității și a gândirii critice.
  O_3 – Îmbunătățirea abilităților de comunicare și colaborare.
  O_4 – Învățarea valorilor sociale și culturale.
- **Tema centrală a poveștii:** Iepurașul de Paște descoperă că fiecare culoare are o poveste și o importanță specială într-o comunitate diversă.

- **Subiectul poveștii:**

Iepurașul de Paște, numit Pufi, era curios să descopere mai multe despre culorile lumii. Într-o zi, în timp ce se pregătea pentru sărbătoarea de Paște, Pufi s-a gândit că ar fi minunat să aducă culori unice în lumea iepurașilor.

- **Textul poveștii:**

Într-o pădure fermecată, unde frunzele dansau sub adierea vântului, trăia un iepuraș numit Pufi. Pufi era un iepuraș deosebit de curios și mereu în căutare de noi aventuri. Dar, mai presus de toate, îi plăcea să aducă bucurie în lumea iepurașilor.

Cu câteva săptămâni înainte de sărbătoarea de Paște, Pufi a început să se gândească la ceva special. "De ce toate ouăle de Paște sunt doar albe și colorate în câteva culori?" se întreba el. "De ce nu am putea aduce mai multă diversitate și culoare în această sărbătoare minunată?

Cu această idee în minte, Pufi a început să călătorească prin pădure pentru a descoperi culori noi și interesante. În călătoria lui, a întâlnit o iepurică albă numită Alba și un iepuraș ștrengar numit Răzleț.

- Ce faci, Pufi? l-a întrebat Alba, privindu-l curioasă.
- Vreau să aduc mai multă culoare în lumea noastră de Paște! a răspuns Pufi zâmbind. Hai să căutăm culori noi și să le aducem înapoi în pădure!

Alba și Răzleț au fost încântați de ideea lui Pufi și s-au alăturat călătoriei lui. Împreună, au descoperit flori colorate, fructe vesele și pietre strălucitoare. Fiecare descoperire aducea o nouă culoare și o nouă poveste în lumea lor.

Dar nu toți iepurașii erau încântați de schimbare. Gruni, un iepuraș tradiționalist, îi privea cu neîncredere pe cei trei aventurieri. „De ce schimbăm totul? Paștele a fost mereu alb și colorat în câteva culori clasice!" spunea Gruni.

Cu toate acestea, Pufi, Alba și Răzleț au continuat să aducă culori noi și să împărtășească poveștile lor în pădure. În cele din urmă, Gruni a început să înțeleagă frumusețea diversității și a început să se bucure și el de culorile noi.

În ziua de Paște, pădurea era plină de bucurie și culoare. Fiecare iepuraș aducea cu el o bucată de poveste și un strop de culoare specială. Și astfel, Paștele a devenit mai minunat și mai vesel ca niciodată.

- **Domenii experienţiale integrate:** Domeniul om și societate, Domeniul limbă și comunicare, Domeniul estetic și creativ.

- **Situații de învățare în care poate fi valorificat textul:**
  - ★ *Varianta 1:*
    Discuții în clasă despre importanța diversității și a colaborării.
  - ★ *Varianta 2:*
    Activități practice de explorare a culorilor și crearea de desene în echipă.
  - ★ *Varianta 3:*
    Participarea la activități de sărbătoare care promovează respectul față de tradiții și diferențe culturale.
- **Tipuri de personaje:**
  - → Personaje antropomorfe (iepurași cu trăsături umane).
- **Personaje pozitive:** Pufi, Alba, Răzleț.
- **Personaje negative:** Gruni.
- **Mesajul/ morala poveștii:** Diversitatea aduce frumusețe în lumea noastră și fiecare individ aduce o culoare specială în comunitate. Prin colaborare și înțelegere, putem crea o lume mai frumoasă și mai armonioasă.

AVENTURA LUI MOȘ CRĂCIUN ȘI MAGIA GENEROZITĂȚII

Claudia BOGDAN

- **Tipul poveștii:** fantastică.
- **Nivelul de vârstă:** 3-6 ani.
- **Valori promovate:** Generozitatea, bucuria, prietenia și solidaritatea.
- **Obiective educaționale propuse:**
  O_1 – Dezvoltarea empatiei și a simțului de generozitate.
  O_2 – Înțelegerea importanței dăruirii și a bucuriei de a primi.
  O_3 – Stimularea creativității și a gândirii critice prin soluționarea problemei prezentate în poveste.
- **Tema centrală a poveștii:** generozitatea și bucuria de a dărui.

- **Subiectul poveștii:**

Într-un mic sat, Moș Crăciun descoperă că sacul său magic de cadouri a fost furat de o zână malefică, Ziranda. Fără darurile magice, Crăciunul este în pericol să nu mai fie la fel de frumos pentru copii.

- **Textul poveștii:**

Într-un colț magic al lumii, acolo unde fulgii de zăpadă dansează pe cer și unde stelele strălucesc mai puternic în noaptea de Ajun, există un sat fermecat. În acel sat trăiau elfii veseli și Moș Crăciun, bătrânul blând cu barba albă, care aducea bucurie în inimile copiilor din întreaga lume.

Era cu o zi înainte de Crăciun, iar Moș Crăciun, însoțit de elfii săi veseli, pregătea cu dragoste darurile pentru copii. În fiecare an, sacul magic al lui Moș Crăciun era plin de cadouri minunate și lumina bucuriei se răspândea în fiecare casă.

Dar, în acea noapte magică, ceva neașteptat s-a întâmplat. O zână malefică numită Ziranda a furat sacul magic al lui Moș Crăciun și a dispărut în întuneric. Elfii veseli erau îngrijorați, iar Moș Crăciun simțea o durere în inimă. Cum va putea să aducă bucurie copiilor fără darurile magice?

Cu hotărâre și curaj, Moș Crăciun și elfii au pornit într-o aventură palpitantă pentru a recupera sacul magic și a readuce magia Crăciunului. Au călătorit prin păduri fermecate și au străbătut câmpii înghețate, întâmpinând tot felul de provocări.

Pe parcursul aventurii, Moș Crăciun și elfii au întâlnit animale magice și spiriduși care i-au ajutat în căutarea lor. Fiecare întâlnire a adus cu sine o lecție nouă despre generozitate, prietenie și solidaritate.

În cele din urmă, Moș Crăciun și elfii au ajuns într-un tărâm magic unde Ziranda ținea prizonier sacul. Prin puterea generozității și a iubirii, Moș Crăciun a reușit să o convingă pe Ziranda să renunțe la maleficiul ei și să elibereze sacul magic.
Întorcându-se în satul lor fermecat, Moș Crăciun și elfii au adus cu ei nu doar sacul magic, ci și o lecție importantă pentru toți copiii și locuitorii satului. Le-a vorbit despre puterea generozității și cum actele mici de bunătate pot aduce lumina și magia în viața fiecăruia.

De atunci, în fiecare Crăciun, copiii și oamenii din acel sat fermecat au înțeles că a dărui este cel mai frumos cadou pe care îl poți oferi. În inimile lor, Moș Crăciun a fost și va rămâne mereu simbolul generozității și al bucuriei de a dărui.

Așa se încheie povestea magică a lui Moș Crăciun și a aventurii sale pline de învățăminte prețioase despre magia generozității în lumea fermecată a Crăciunului.

- Domenii experienţiale integrate: Domeniul Limba și Comunicare, Domeniul Om și Societate.

Situații de învățare în care poate fi valorificat textul:

★ *Varianta 1:*
Discuții despre importanța generozității și a dăruirii.

★ *Varianta 2:*
Activități de desen și creație pe tema Crăciunului.

★ *Varianta 3:*
Jocuri de rol pentru a pune în practică valorile promovate în poveste.

- **Tipul de personaje:** Personaje antropomorfe (Moș Crăciun, elfii) și fantastice (zâna malefică).
  - **Personaje pozitive:** Moș Crăciun, Elfii veseli, copiii din sat.
  - **Personaje negative:** Ziranda.
- **Mesajul/ morala poveștii:** Generozitatea aduce bucurie și magie în viața noastră. Prin acte de bunătate și dărnicie, putem schimba lumea într-un loc mai frumos.
- **Povești/ narațiuni cu mesaj similar:** Omul de Zăpadă Generos, Zâna Cadourilor.
- **Ilustrații care însoțesc textul poveștii:**

INIMĂ DE SMARALD: POVESTEA FETEI DE LA MARGINEA PĂDURII

Ionela Daniela GOȚA

- **Tipul poveștii:** realist.
- **Clasa/clasele la care se recomandă:** a IV-a.
- **Valori promovate:** bunătatea, empatia, antibulling.
- **Obiective educaționale propuse:**
  O_1 – Să identifice propriile emoții produse de mesajul transmis.
  O_2 – Să asocieze o etichetă verbală expresiei emoționale.
  O_3 – Să verbalizeze ideile, gândurile față de unele situații de viață întâlnite.
  O_4 – Să execute mișcări sugerate de imagini, texte sau sarcini cerute de învățătoare.
- **Tema centrală a poveștii:** Etichetarea unor persoane sau situații de viață, fără a analiza contextul propriu-zis.

- **Subiectul poveștii:**

Povestea aduce în prim plan o fetiță care locuia împreună cu bunica sa. Crescută foarte frumos, în spiritul adevăratelor valori, fetița nu ezită nicio secundă să ajute un grup de copii surprinși de furtună în pădurea de lângă casa ei, cu toate că în trecut aceiași copii au marginalizat-o, nu s-au jucat cu ea.

- **Textul poveștii:**

La marginea unei păduri, într-o casă dărăpănată, locuia împreună cu bunica ei, o fetiță frumoasă foc. Avea părul bălai și

ochii precum smaraldul. Soarta fusese crudă cu ea. Părinții ei au murit într-un nefericit accident când ea era doar un ghemotoc de om. De atunci, bunica ei o îngrijea ca pe ochii din cap. Deși locuința lor era sărăcăcioasă, tot ceea ce se afla înăuntru era foarte curat. Bunica o crescuse pe Amélie foarte bine, i-a insuflat dragostea față de animale, față de natură, dar și față de semenii săi. În fiecare seară bunica îi citea povești cu tâlc, despre cât de important este să-ți ajuți aproapele atunci când are nevoie.

– Dar bunico, de ce copiii din sat nu se joacă cu mine? Îi văd întotdeauna când trec pe lângă casa noastră, în drumul lor spre pădure.

Într-adevăr copiii din sat o evitau pe Amélie, o considerau ciudată, needucată, doar fiindcă locuia acolo la marginea pădurii. Bunica îi răspunse fetiței:

– Vezi tu, draga mea, oamenii din ziua de azi nu mai au răbdare să se cunoască unii pe alții. Nu cercetează lucrurile, nu văd decât ceea ce este la exterior.

Așa se face că într-una din zile, gașca de copii, care trecea mereu pe lângă casa Ameliei pentru a ajunge în pădurea în care se jucau, a fost surprinsă de o furtună puternică. Vântul a început să bată cu putere, crengile copacilor se lăsau până aproape de pământ, fulgerele și tunetele brăzdau cerul, stropi mari de ploaie au început să cadă. Copiii aflați la joacă în pădure s-au speriat foarte tare și au început să țipe după ajutor.

- Ajutor! Ajutor!

Amélie, de îndată ce i-a auzit, a chemat-o pe bunica ei și, împreună, au reușit să aducă copiii în casă, la adăpost, până ce

furtuna a trecut. Cele două i-au servit pe musafiri cu ceai cald și biscuiți proaspeți.

Copiii nu-și încăpeau în piele de bucurie că se aflau la adăpost din calea urgiei. Și-au dat seama că au greșit când au considerat-o pe Amélie o ciudată fără să încerce să afle de ce aceasta locuiește acolo.

– Iartă-ne că te-am judecat fără să te cunoaștem!

Ploaia s-a oprit, iar înainte de a părăsi casa bunicii, copiii au invitat-o și pe Amélie să se joace împreună cu ei.

De atunci, de fiecare dată când vin la joacă în pădure, copiii o cheamă pe Amélie alături de ei.

- **Discipline de studiu integrate:** Dezvoltare personală, Educație civică, Limba și literatura română.
- **Disciplina de studiu în cadrul căreia poate fi valorificată:** Dezvoltare personală/ Educație civică.
- **Situații de învățare în care poate fi valorificat textul:**
  - ★ *Varianta 1:*
    În cadrul unei lecții la Dezvoltare personală, lecție în care se vorbește despre bunătate, ajutorarea aproapelui. Conștientizarea de către elevi a acestor valori.
  - ★ *Varianta 2:*
    Joc de rol: Elevii își vor imagina dialogul dintre fetiță și grupul de copii surprinși de ploaie în pădure.
- **Tipul de personaje:** personaje umane – Amélie, bunica, copiii.
- **Personaje pozitive:** bunica și fetița.
- **Mesajul/ morala poveștii:** Niciodată nu trebuie să marginalizăm pe cineva fără să cunoaștem din ce cauză se află într-o anumită situație.
- **Sarcină pentru elevi:**

Să realizeze un desen prin care să redea natura în timpul furtunii, așa cum se desprinde din textul poveștii.

- **Ilustrații care însoțesc textul poveștii:**

POVESTEA LUI HOPE

Lia MORAR

- **Tipul poveștii:** fantastică.
- **Nivelul de vârstă:** 5-6 ani.
- **Valori promovate:** iubirea, altruismul, bunătatea, conviețuire armonioasă, loialitatea și patriotismul.
- **Obiective educaționale propuse:**
  O_1 – Conștientizarea de către copii a importanței conviețuirii în armonie, atât în societate, cât și în familie.
  O_2 – Cultivarea unor trăsături de personalitate: dragostea, empatia, altruismul, curajul de a acționa, capacitatea de a colabora pentru a ajunge la o conviețuire armonioasă.
- **Tema centrală a poveștii:** importanța terapiei cu animale.

- **Subiectul poveștii**:

Luna și Zorel, doi frați dintr-un regat bogat, au fost afectați de detronarea regelui de către propriul său frate, care a adus sărăcie și întuneric. Tatăl lor, forțat să plece în căutarea unui trai mai bun, le-a lăsat un gol imens. Totuși, cățelușa Hope a apărut în viața lor, aducându-le alinare și speranță.

- **Textul poveștii:**

Dragii mei, vreau să vă spun povestea unor copilași care trăiau într-o țară minunată, cu oameni muncitori, veseli și fericiți cu viața pe care o duceau - un adevărat colț de rai. Această țară era bogată și prosperă deoarece era condusă de un rege care își iubea poporul și se gândea mereu la binele acestuia, pe nume Barbă-

Albă. Însă, pe de altă parte, în umbră, stătea mereu la pândă ca să îi ia tronul, fratele său, Mână-Lungă.

Dar să revenim la copilașii noștri, Zorel și Luna, care erau copii minunați, veseli, cuminți și plini de viață. Ei trăiau într-o familie frumoasă, având o relație foarte apropiată cu părinții, bazată pe iubire și comunicare. În casa lor era mereu veselie și o atmosferă plăcută.

Din păcate, a venit și ziua în care Mână-Lungă a reușit să îi ia tronul lui Barbă-Albă, iar pe acesta din urmă l-a închis într-o temniță. Din acea zi, totul s-a schimbat. Toată țara a avut de suferit deoarece acesta era un om avar, egoist, care se gândea doar la el. Astfel, oamenii au devenit tot mai săraci și au trăit tot mai multe neajunsuri. Din cauza aceasta, tatăl Lunei și al lui Zorel a hotărât să plece în altă țară la muncă, ca să își poată ajuta familia și să le poată oferi un trai mai bun.

Însă plecarea tatălui i-a afectat foarte mult pe acești copii minunați, care au devenit din ce în ce mai tăcuți și mai triști. Mama acestora a început să își facă foarte multe griji, nu își mai recunoștea proprii copii iar în casa lor nu mai era bucurie și veselie.

Într-o zi răcoroasă de toamnă, pe când copiii se întorceau de la școală, au auzit un plânset care venea dinspre niște tufișuri. Cu inima plină de curiozitate, au mers să vadă ce se întâmplă și acolo au descoperit un cățeluș mic și drăguț, cu blănița albă și ochișori negri ca două mărgele. Era înfrigurat și părea că a fost abandonat.

– Uau, uite, Luna, ce cățeluș frumos! a spus Zorel.
– Oare a cui o fi? Sau mai bine zis, cine l-a abandonat aici?
– E atât de drăguț! a spus Luna.
– Eu zic să-l luăm acasă, e atât de înfrigurat, săracul, și cred că e și flămând, a spus Zorel.

– Da, ai dreptate, trebuie să îl ducem acasă. Nu putem să-l lăsăm aici. Sper că mama va fi de acord să-l ținem la noi acasă.

Copiii au luat cățelușul și l-au dus acasă, rugând-o foarte insistent pe mamă să îi lase să-l păstreze. Văzând acel ghem de blăniță pufoasă albă ce avea niște ochișori negri ca două mărgele, nu a putut să le refuze rugămintea. Dar motivul cel mai important care a făcut-o să accepte cățelușul a fost acela că a văzut entuziasmul și bucuria din ochii copiilor ei.

– Bine, copii, vom păstra acest cățeluș. De azi înainte, va fi noul membru al familiei noastre, a spus mama.
– Ura, ura..., au strigat în cor amândoi copiii.
– Însă ar mai fi o problemă, a zis mama.
– Care, care? au spus ei nedumeriți.
– Cățelușul, care de fapt este o cățelușă, nu are nume. Trebuie să îi găsim un nume.
– Lisa, Lilly? a spus Zorel.
– Ba nu, Fifi e un nume frumos! a zis Luna hotărâtă.
– Eu zic să îi punem numele Hope și sper că venirea acestei cățelușe la noi în casă să ne aducă speranța că totul va fi bine, a spus încrezătoare mama.

Din ziua aceea, de la sosirea lui Hope, chipurile celor doi copii s-au luminat din nou și au redevenit veseli. Hope era iubită și îngrijită foarte bine, fiind considerată un nou membru al familiei, iar ea la rândul ei le oferea foarte multă afecțiune și le umplea sufletele de bucurie. Ea a adus speranța că totul va fi bine.

Și cum după rău întotdeauna vine și bine, oamenii din acest regat au prins curaj și s-au răzvrătit împotriva lui Mână-Lungă, pe care l-au întemnițat în locul lui Barbă-Albă. Și astfel, o dată cu reîntoarcerea lui Barbă-Albă pe tron, lucrurile au început să

revină la normal, treptat, iar oamenii au început să trăiască mai bine. Astfel, tatăl copiilor noștri s-a reîntors din țările străine la familia sa frumoasă, unde a găsit un nou membru, pe Hope, care era cea mai jucăușă și frumoasă cățelușă, și care în lipsa lui a reușit să le aline dorul copiilor. Și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți.

„Și încălecai pe-o lingură scurtă, să trăiască cine ascultă.
Și mai încălecai pe-un fus, să trăiască și cine a spus."

- **Domenii experienţiale integrate:** Domeniul om și societate, Domeniul limbă și comunicare.
- **Situații de învățare în care poate fi valorificat textul**:

★ *Varianta 1:*

Realizarea de imagini desenate sugestive pentru textul dat (personaje, peisaje, acțiuni, evenimente) pentru a crea un album al textului (resursă educațională) cu ajutorul imaginilor oferite de copii.

★ Varianta 2:

Povestea poate fi valorificată în cadrul disciplinei „Dezvoltare personală" pentru a promova comportamente dezirabile pe care copiii să le exerseze în societate. Mesajul transmis contribuie la formarea unor atitudini și conduite valoroase.

★ Varianta 3:

Joc de rol- punerea în scenă (într-o piesă de teatru) a secvențelor din text sau a textului întreg.

Tipuri de personaje:

- Personaje-copii: Luna și Zorel.
- Personaje-animale: Hope.
- Personaje pozitive: Barbă-Albă, Luna, Zorel, Hope, mama.
- Personaje negative: Mână-Lungă.

- **Mesajul/ morala poveștii:** Cu toții am auzit că speranța moare ultima. Și asociem adesea speranța cu o fărâmă de optimism, cu o emoție care ne mai dă un pic de putere atunci când am dat de greu. La fel cum putem asocia foarte bine speranța cu animalele de companie care ne aduc numai bucurie și bună dispoziție. Oricât de grea ar fi viața și oricât de grele ar fi încercările prin care trecem, să nu uităm că după rău întotdeauna vine și bine sau după ploaie întotdeauna iese soarele.

SPIONI, EXTRATEREȘTRII ȘI STEAUA DORINȚELOR

Sorana-Maria PRECUP

- **Tipul poveștii:** aventură, fantastică.
- **Clasa/clasele la care se recomandă:** a III-a, a IV-a.
- **Valori promovate:** curaj, încrederea în propriile forțe.
- **Obiective educaționale propuse:**
  O_1 – Conștientizarea importanței colaborării.
  O_2 – Dezvoltarea dorinței de a lucra în echipă.
  O_3 – Stimularea creativității și a gândirii critice
  O_4 – Promovarea unei perspective pozitive asupra valorilor personale și a încrederii în sine pentru atingerea obiectivelor personale.
- **Tema centrală a poveștii:** curajul și determinarea de a depăși obstacolele pentru îndeplinirea visurilor și pentru a proteja ceea ce este valoros.

- **Subiectul poveștii:**

Jack, absolvent al școlii de spioni, primește misiunea de a recupera Steaua Dorințelor, furată de extratereștri cu intenții malefice. Cu ajutorul abilităților sale și a colaborării cu NASA, el se infiltrează în navă, fură steaua și salvează Pământul. Astfel, el își realizează visul de a deveni cel mai bun spion din lume.

- **Textul poveștii:**

A fost odată ca niciodată un băiat inteligent pe nume Jack, care își dorea extrem de mult să devină student la școala de spioni

din America. El era foarte curajos și mereu dorea să își descopere propriile limite. Într-o zi, Jack a primit un plic în care se afla o invitație de înscriere la această școală. A fost foarte emoționat și a acceptat imediat invitația.

Școala de spioni era un loc minunat, plin de secrete și mistere. Aici, Jack a dobândit cunoștințe variate, precum arta de a se strecura nevăzut, utilizarea dispozitivelor tehnice sofisticate sau descifrarea mesajelor criptate. În timpul studiilor sale, Jack a arătat o dedicare excepțională față de învățare și perfecționare. A refuzat să cedeze în fața provocărilor și a continuat să caute noi modalități de a-și îmbunătăți cunoștințele și abilitățile. Această dorință permanentă de cunoaștere l-a propulsat în rândul celor mai străluciți elevi ai școlii.

De asemenea, Jack s-a remarcat și ca un partener de echipă extraordinar. El a înțeles că în lumea spionajului, colaborarea este cheia succesului. A fost mereu alături de colegii săi, contribuind la elaborarea strategiilor ingenioase și asigurând o colaborare eficientă. Într-o lume în care chiar și cea mai mică fisură putea duce la eșec, Jack a jucat un rol esențial în consolidarea echipelor. Efortul susținut și curajul său neclintit au fost răsplătite cu o medalie de aur, o distincție de inestimabilă valoare. Această medalie a fost nu doar o recompensă pentru curajul și devotamentul său, ci și un simbol pentru împlinirea visului său de a deveni cel mai bun spion din lume. Cu această amintire în mână, Jack a știut că nu existau limite pentru ce putea să realizeze în viitor.

După ce a absolvit școala de spioni, Jack a fost trimis în tot felul de misiuni secrete pe tot continentul. Dar, într-o zi, a primit o misiune complet specială de la agenția de spioni la care era angajat. În această misiune trebuia să găsească o așa-zisă stea care dispăruse. Steaua nu era una obișnuită, era una specială, deoarece avea puterea de a îndeplini orice dorință celui care o va ține în mână. Jack știa că trebuie să o găsească înaintea tuturor pentru a

o putea duce în siguranță la agenția de spionaj, astfel încât să nu ajungă în mâinile celor răi.

Jack a început să se uite peste toate documentele și informațiile care i-au fost date despre această stea. A căutat în toate locurile posibile și imposibile, dar părea că steaua era de negăsit. În cele din urmă, după multe căutări, Jack a aflat că steaua fusese furată de niște extratereștri care își doreau să distrugă Pământul cu ajutorul ei. În acel moment, Jack și-a dat seama că această misiune este una foarte importantă, care trebuie rezolvată urgent. Nu doar că trebuia să ajungă pe nava lor din spațiu, dar trebuia să se confrunte și cu ceva cu care nu se mai întâlnise până acum.

După multe dezbateri, el și echipa lui au hotărât că cel mai bun plan pentru a înfrânge extratereștrii este să colaboreze cu cei de la NASA, știind că aceștia se ocupă de explorarea spațiului și de cercetarea aerospațială. Cei de la NASA au acceptat colaborarea, conștienți și ei de importanța acestei misiuni. Împreună au elaborat un plan: cei de la NASA trebuiau să spargă baza de date a navei extratereștrilor, pentru ca Jack să poată intra fără să fie văzut sau auzit, iar apoi să o distrugă.

Misiunea trebuie să înceapă cât mai repede, era un moment de acțiune rapidă pentru Jack. Cu toate instrumentele sale de spionaj, el a părăsit Pământul și a ajuns în spațiu la bordul unei rachete bine echipate. Echipat cu arme și dispozitive sofisticate, inclusiv o brățară care îl putea face invizibil pentru o perioadă scurtă de timp, Jack s-a apropiat de nava extraterestră. Momentul crucial a venit când cei de la NASA au reușit să spargă baza de date a navei, urmând apoi să preia controlul asupra ei.

Aceasta a fost o șansă de aur pentru Jack. Cu ajutorul indicațiilor primite de la NASA, s-a infiltrat în navă fără a fi detectat de extratereștri. Fiecare mișcare a fost bine calculată, folosind toate tehnicile și cunoștințele dobândite la școala de

spioni. Astfel, datorită curajului său neclintit, Jack a ajuns la locul unde se afla steaua.

Folosind brățara care îl făcea invizibil, Jack a reușit să fure steaua și să o pună într-un container special de transport. A fost o acțiune riscantă, dar cu hotărâre și determinare, el a reușit să iasă din navă nevăzut și să se întoarcă pe Pământ cu prețioasa stea în mână.

Între timp, cei de la NASA au reușit să distrugă nava extraterestră, eliminând astfel amenințarea asupra Pământului. Jack a fost privit ca un erou și a devenit o legendă în lumea spionajului, amintindu-și întotdeauna de curajul și determinarea care l-au dus la realizarea acestui scop nobil.

Astfel, visul său de a deveni cel mai bun spion din lume s-a îndeplinit cu prisosință, iar Jack a rămas o figură emblematică, simbolizând puterea curajului și a devotamentului în salvarea lumii.

- **Discipline de studiu integrate:** Limbă și comunicare, Dezvoltare personală.
- **Disciplina de studiu în cadrul căreia poate fi valorificată:**
  - Disciplină obligatorie: Limba și literatura română.
  - Disciplină opțională: Cercul de lectură/ Clubul de lectură a clasei.
- Situații de învățare în care poate fi valorificat textul:

★ *Varianta 1:*

Citirea textului și analiza acestuia, valori prezentate, trăsături ale personajelor, concepție de diversitate.

★ *Varianta 2:*

Dezbatere – oferirea unor argumente pro și/sau contra legate de anumite comportamente ale personajelor identificate în textul poveștii.

★ *Varianta 3:*

Realizarea de imagini desenate sugestive pentru textul dat (personaje, peisaje, acțiuni, evenimente, situații de comunicare etc.) pentru a crea un album al textului (resursă educațională) cu ajutorul imaginilor oferite de elevi.

- **Tipuri de personaje:**
    - Personaje umane: spionii.
    - Personaje nounumane: extratereștrii.
    - Personaje pozitive: Jack, membrii NASA.
    - Personaje negative: extratereștrii.
- **Mesajul/ morala poveștii:** să avem mereu încredere în noi și în ceea ce putem realiza.
- **Ilustrații care însoțesc textul poveștii:**

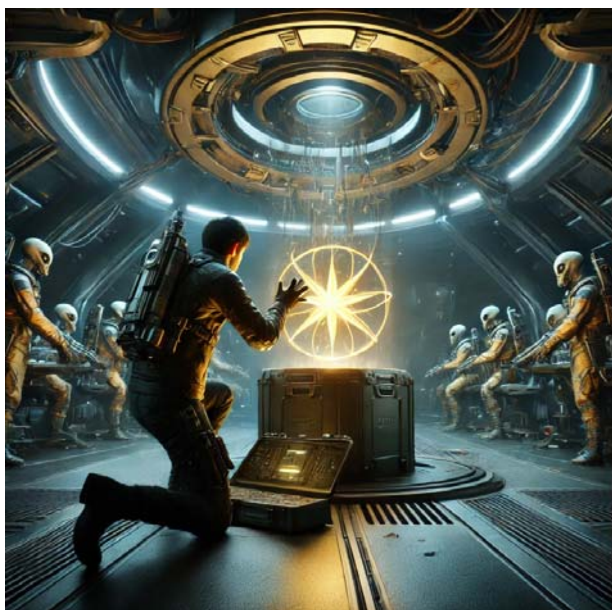

SCHOOL OF SPIES

NASA
NASA

JP3
J9

BALAURII DIN TĂRÂMUL DE FOC

Daria MATEȘ

- **Tipul poveștii:** poveste fantastică, bazată pe legende.
- **Clasa la care se recomandă:** clasa a II-a.
- **Valori promovate:** iubirea, naivitatea copilărească, spiritul de prietenie.
- **Obiective educaționale propuse:**

  O_1 – Elevii să învețe din experiența trăită de băiețelul din poveste.

  O_2 – Elevii să reușească să facă diferența dintre bine și rău.

  O_3 – Elevii să dezvolte abilități de analiză critică prin reflectarea asupra acțiunilor personajelor.

  O_4 – Elevii să înțeleagă povestea și să desprindă mesajul principal.

  O_5 – Elevii să cunoască și să înțeleagă cuvintele din poveste.
- **Tema centrală a poveștii:** Judecata (băiețelul a suferit în urma neascultării, primind pedeapsă) și Maturitatea (băiețelul primește o lecție de viață).

- **Subiectul poveștii:**

  În poveste este vorba despre un băiețel neascultător față de părinți. Acesta este răpit de balaurii din Tărâmul de Foc care îl vor educa departe de familia sa.

- **Textul poveștii:**

A fost odată ca niciodată, într-o iarnă geroasă, un băiețel neascultător care trăia împreună cu familia sa la un capăt de prăpastie. Acesta nu avea frați sau surori în compania cărora să-și

petreacă timpul, așadar cutreiera dealul în lung și-n lat, pe toate potecile știute și neștiute. Își iubea foarte mult părinții, însă la vârsta lui, jocul era pe primul său plan. Într-o zi oarecare, băiețelul fusese la joacă prin nămeți, făcând bulgări și oameni de zăpadă, deși acesta nu ar fi avut voie, deoarece trebuia să-și ajute mama în ogradă. Părinții săi l-au avertizat că va fi răpit de balauri dacă va continua să fie neascultător și va fugi la joacă când ar trebui să stea să ajute la treburile gospodărești. Însă, acesta nu credea în existența balaurilor, deoarece nu-i văzuse niciodată, ci doar își amintea de o legendă spusă de mama sa despre balaurii din Prăpastia fără Fund care luau copiii năzdrăvani și-i duceau pe Tărâmul lor de Foc.

Dar ziua cea rea sosi și pentru acest biet băiețel. Acesta se juca liniștit prin zăpadă, când deodată i s-au alăturat doi copii de o seamă cu el, însă aceștia nu erau orice copilași, ci erau balaurii deghizați. Acesta nu și-a dat seama, din naivitatea sa copilărească, fiindcă era prea greu de remarcat, copiii arătau asemenea lui. Băiețelul tânjea după compania altor copilași care să-l însoțească la joacă, deoarece el își petrecea ziua singur sau doar în preajma părinților săi. Astfel, le-a dat crezare celor doi care i se alăturaseră jocului, spunând chiar că erau în căutarea unor noi prieteni.

Aceștia au mimat prietenia până când, deodată, toată zăpada din jur s-a topit sub piciorușele băiețelului și au venit șiroaie de apă de peste deal. Băiețelul s-a speriat și a simțit că ceva nu este în regulă, însă era prea târziu și nu mai avea scăpare, amintindu-și astfel vorbele mamei sale: „Copilul meu, dacă nu ne-asculți vei fi răpit de balaurii din Tărâmul de Foc". Băiețelul a încercat să fugă cât l-au ținut puterile spre casă, strigându-și părinții în disperare, însă balaurii au zburat deasupra lui și l-au prins, închizându-l într-o cușcă. Băiețelul i-a implorat să-i dea drumul să plece la familia sa și le-a promis balaurilor că nu va mai ieși din cuvântul părinților, însă în zadar, aceștia nu s-au îndurat de lacrimile copilului și l-au dus spre tărâmul lor să-l crească alături de ei.

Copilului îi era dor de părinți și regreta că nu i-a ascultat, dar n-avea scăpare. Acum era sortit să fie crescut de balauri.

A trecut un an, au trecut doi, iar copilul s-a obișnuit în mediul lor și parcă nu le mai ducea lipsa părinților atât de tare. Băiețelul învățase cum să se comporte și să fie ascultător, fiindcă știa că altfel balaurii îl vor nimici cu puterea lor de a arde totul din jur. Acesta a înțeles că a greșit și drept pedeapsă a pățit acest lucru. Dar trecând prin aceasta, a devenit mai înțelept și pentru a fi în sfârșit eliberat, le-a promis balaurilor că nu va mai ieși din cuvântul părinților și îi va sfătui pe copilașii din întreaga lume să fie cuminți ca nu cumva să ajungă și ei să fie prinși de balauri și să primească o lecție atât de cruntă, departe de casa lor, tocmai în Tărâmul de Foc unde nu există nici flori, nici pomi, nici iarbă, nici chiar jucării, ci cât vezi cu ochii doar foc și fum.

- **Ilustrații care însoțesc textul poveștii:**

- Disciplina de studiu în cadrul căreia poate fi valorificată: Comunicare în limba română, Educație civică.
- Situații de învățare în care poate fi valorificat textul:

★ *Varianta 1:*

La disciplina Comunicare în limba română, elevii citesc povestea și identifică principalele elemente ale textului, precum titlul, personajele și mesajul.

★ *Varianta 2:*

La disciplina Comunicare în limba română, elevii citesc povestea, iar ulterior li se prezintă întâmplări din text. Astfel, pe baza lecturii precedente, aceștia vor așeza în ordine cronologică evenimentele prezentate de către cadrul didactic.

★ *Varianta 3:*

La disciplina Educație Civică, elevii identifică o trăsătură de caracter a unui personaj și argumentează alegerea.

- **Tipul de personaje:**
  - o Personaje umane: copilul.

- Personaje fantastice: balaurii.

- **Mesajul/ morala poveștii:** Copiii trebuie să asculte de propriii părinți și să învețe să diferențieze actele bune de cele rele. Din perioada copilăriei, trebuie să încercăm să devenim responsabili.
- **Sarcini pentru elevi:**

Exercițiul 1: Desprinde morala din povestea prezentată.

Exercițiul 2: Răspunde la întrebări.

a) Care sunt personajele poveștii?
b) De ce copilul este răpit de balauri?
c) Unde este dus băiețelul?
d) Ce îi fac balaurii băiețelului? Considerați că aceștia sunt personaje negative sau prezintă intenții bune?

SISI ȘI CASTELUL ÎNTUNECAT

Alexandra SORLEA

- **Tipul poveștii:** aventură, fantastică.
- **Clasele la care se recomandă:** a III-a – a IV-a.
- **Valori promovate:** curajul de a acționa, creativitatea, bunătatea.
- **Obiective educaționale propuse:**
  O_1 – Conștientizarea de către elevi a importanței încrederii de sine.
  O_2 – Să descrie personajele, evenimentele și stările din text și să le compare cu propriile experiențe și cunoștințe.
- **Tema centrală a poveștii:** aventura unei pisici curajoase.

- **Subiectul poveștii:**

O pisică curajoasă pe nume Sisi găsește un castel în pădure și o prințesă vrăjită. Sisi trece prin numeroase obstacole să poată ajunge în podul castelului pentru a lua bagheta magică și a elibera prințesa și castelul de vraja pe care o puse un ciclop uriaș.

- **Textul poveștii:**

A fost odată, într-o țară îndepărtată, undeva dincolo de mări și țări, dincolo de dealuri și munți, o pisicuță neagră curajoasă numită Sisi. Sisi era de departe cea mai curajoasă dintre toate pisicile din lume. Avea o pasiune pentru aventură și pentru senzațiile tari, iar mereu căuta să ajute oamenii în nevoie. Cu toate acestea, avea și un mic defect, și anume că iubea mâncarea mai mult decât orice altceva pe lume.

Într-o zi, în timp ce străbătea pădurea în căutarea unei noi aventuri, Sisi a observat în depărtare silueta unui castel negru și enigmatic. Părea să fie părăsit de mult timp, deoarece pereții săi erau acoperiți de mușchi și plante sălbatice, iar ferestrele erau sparte sau acoperite cu draperii prăfuite. Arhitectura sa era cu totul specială, având turnuri înalte care erau pe jumătate dărâmate și ziduri din piatră întunecată, care-i dădeau un aer misterios și fascinant.

Castelul avea o aură puternică de mister și magie, era locul ideal pentru o aventură palpitantă, iar Sisi era hotărâtă să se aventureze în tainele secrete ale acestui castel și să descopere ce anume o atrăgea în interiorul lui.

Pisicuța, intrigată de acest peisaj misterios și de această chemare, a decis să intre în castel și să-l exploreze. În interior, a descoperit un labirint de coridoare și uși. Cu fiecare ușă pe care o deschidea, se confrunta cu o cameră goală, întunecată, acoperită de praf și plină de pânze de păianjeni. Părea că nimeni sau nimic nu pusese piciorul acolo de foarte mult timp.

Cu toate că părea să nu existe semne vizibile de viață în castel, Sisi nu înceta să simtă o atracție misterioasă pentru acest castel. Această energie stranie o învăluia indiferent de camera în care se afla, dându-i senzația că întregul castel era îmbibat de o vrajă nevăzută. Deși era fascinată de această senzație, o ușoară neliniște îi bântuia inima, iar strania senzație îi stârnea și o adiere de frică. Cu toate acestea, Sisi era hotărâtă să descopere de unde provine această stranie senzație care se resimțea până în adâncurile ei.

Pe măsură ce se apropia de ultima ușa nedeschisă din castel, senzația acestei energii misterioase a crescut în intensitate. Era ca și cum sursa acestei energii magice ar fi fost chiar în interiorul acelei camere. Cu inima bătându-i puternic în piept, Sisi și-a înfruntat frica și a îndrăznit să deschidă ultima ușă.

Când a intrat în camera misterioasă, lumina slabă care pătrundea prin găurile draperiilor a dezvăluit o priveliște

uimitoare. În mijlocul camerei era o prințesă de o frumusețe rară. Părul ei era lung și blond, ca o mătase aurie, iar ochii ei străluceau ca două safire prețioase, iar pe cap avea o coroană plină cu cristale strălucitoare care aruncau sclipiri în jur. Purta o rochie lungă, purpurie, împodobită cu mărgele și pietre prețioase, iar în jurul taliei era legată cu o funie aurită care strălucea atât de puternic încât lumina încăperea.

Sisi nu a putut să-și stăpânească emoțiile și a întrebat-o pe prințesă:

– Prințesă dragă, ce s-a întâmplat cu tine? Cine te-a legat aici?

Răspunsul prințesei a venit într-o șoaptă plină de teamă:

– Vorbește mai încet, Sisi, căci ciclopul cel mare ne poate auzi! M-a capturat și mi-a luat castelul. Sunt prinsă sub o vrajă puternică pe care doar bagheta magică a ciclopului o poate desface.

Sisi, dorind să o salveze pe prințesă, i-a spus hotărâtă:

– Nu-ți face griji, prințesă. Voi recupera bagheta magică și te voi elibera. Doar spune-mi unde se află bagheta magică, și voi face tot posibilul să ajung acolo cât mai repede.

Prințesa i-a dezvăluit că bagheta magică se află în podul castelului, într-un cufăr de cristal. Însă pentru a ajunge acolo, Sisi trebuie să treacă de mai multe obstacole magice, care au fost puse de ciclop pentru a proteja bagheta. Ea trebuie să aibă grijă la oglinzile magice din hol, să evite scările de marmură mișcătoare și să treacă de Coțofana cu pene de aur care păzește podul. Cu aceste informații și cu hotărârea ei neclintită, Sisi a primit și coroana prințesei, care ar putea să-i fie de ajutor în aventura ei.

Sisi i-a promis prințesei că o va elibera și a plecat hotărâtă să înfrunte toate obstacolele și să recupereze bagheta magică pentru a rupe vraja ciclopului și a elibera castelul și prințesa. Aventura ei abia începea, și Sisi era gata să facă față tuturor provocărilor ce i

se vor ivi în cale. Și astfel, pisicuța noastră dragă porni într-o aventură mare, fără să știe cu adevărat ce o așteaptă.

Ieșind din camera prințesei, s-a îndreptat spre holul oglinzilor. Era un hol atât de mare încât nu puteai să-i vezi capătul celălalt. Peste tot erau oglinzi, pe tavan, pe perete și chiar și podeaua era făcută din oglinzi. Sisi a pășit cu curaj pe covorul de oglinzi din holul imens, cu inima bătându-i tare în piept. În mijlocul holului, o voce îi strigă numele, iar ea se opri brusc, surprinsă. Vocea părea să-i fie cunoscută, dar când se uită la sursa ei, a rămas perplexă. Reflecția sa din oglindă nu se mișca deloc și părea să fie cea care vorbea.

– Pi-si... Pisicuuuță! spuse vocea din oglindă, încercând să o sperie pe Sisi.

Pisica privi cu uimire în oglindă și, în ciuda stranietății situației, începu să facă mișcări cu lăbuțele și coada pentru a verifica dacă reflexia din oglindă rămânea nemișcată.

– Haha, ce pisică naivă! spuse vocea din oglindă cu un râs ciudat.

Sisi se simțea într-adevăr ciudat și întrebă cu precauție:

– Cine ești și ce vrei de la mine?
– Eu sunt tu cea din lumea de dincolo, cel mai mare coșmar al tău, răspunse reflexia din oglindă cu un zâmbet malefic.

Sisi începuse să înțeleagă că se confrunta cu o proiecție malefică a propriilor ei frici și îndoieli. Cu toate acestea, nu se lăsă intimidată și ripostă:

– Cum adică?
– Ești o fricoasă! Îți spun că niciodată nu vei reuși să salvezi prințesa și castelul! Ești o pisică inutilă, nu vei reuși niciodată. Ești doar un ghemotoc de blană! Hahaha! Te sfătuiesc să te dai bătută, pisică proastă și fricoasă, îi spuse reflexia din oglindă, sperând că o va speria și descuraja.

Dar Sisi nu se lăsă înfricoșată de aceste cuvinte. Cu o hotărâre neclintită, îi răspunse cu încredere:

– Dar... sunt o pisică curajoasă și nu mă tem de tine, spirit rău ce ești! Nu voi dezamăgi pe nimeni, am încredere în mine că voi reuși. O voi salva pe prințesa și acest castel!

La aceste cuvinte, spiritul din oglindă a fost distrus și s-a evaporat ca o ceață, lăsând în urmă doar o cenușă.

– Pfui… aici puteam să o pisicesc! își spuse Sisi amuzată.

Cu încrederea și hotărârea ei, Sisi și-a învins propria frică și îndoială. Astfel, Sisi a reușit să treacă de holul oglinzilor și să ajungă în siguranță la scările de marmură, care au început să se miște brusc, amenințând să o trimită în prăpastia către temniță.

Făcându-și curaj, Sisi a început să sară pe treptele magice, una câte una, cu grijă și rapiditate, evitând să fie prinsă în capcana lor. După ce a reușit să treacă cu succes de scările de marmură, a ajuns în fața Coțofenei cu pene de aur, care veghea asupra intrării în pod.

Sisi mergea tiptil, pe pernuțele ei moi și silențioase, spre scara podului să nu o audă Coțofana, însă Coțofana avea un auz foarte bun și o auzise pe pisicuță, fiind prinsă de aceasta.

– Măi să fie, dar ce avem noi aici? Un pui de șoarece să fie? Ha, ha! Râse Coțofana amuzată de pisica micuță.
– Sunt o pisică, nu un șoarece! Sisi se apără demnă.
– Ce dorești pisică de mă deranjezi din somnul meu profund, sper să merite, că altfel... nu o să se știe ce se va întâmpla cu tine? Spuse Coțofana.
– Vreau să ajung în podul castelului!
– Oh, dar nu crezi că vrei cam multe pentru un șobolan ca tine?
– Nu, nu vreau prea multe, vreau să salvez castelul de ciclopul uriaș și să desfac vraja acestui castel.
– Prea bine... dacă vrei am să te las să urci, dar... trebuie să-mi dai ceva la schimb, ceva valoros! Spuse Coțofana văzând coroana de pe capul pisicuței ce sclipea.

Sisi stătu o secundă și se gândi, oare ce ar putea da la schimb Coțofenei să poată ajunge în pod? Și instant îi veni în minte coroana pe care prințesa i-a dat-o ei.

– Am să-ți dau coroana prințesei! Spuse Sisi și scoase coroana aurită cu pietre mari și prețioase întinzând-o Coțofenei.
– Așa ceva nu pot să refuz! Zise Coțofana luând coroana și făcându-i loc pisicii să urce în pod.

În timp ce se urca în pod la cufărul cu bagheta magică, a auzit cum niște pași zgomotoși se apropie de ea cu pași repezi. Sisi a accelerat pasul și a deschis cufărul magic și a luat bagheta fix când ciclopul apăru în fața ei. Ciclopul era uriaș și înfricoșător, cu un ochi imens care lucea cu o lumină malefică. Era gata să o atace, dar Sisi a simțit cum bagheta începu să tremure și să strălucească iar apoi a emis o explozie de lumină puternică, orbitoare, care a făcut ca ciclopul să strige de durere. Sub impactul puternic al luminii și a puterii magice într-o fracțiune de secundă ciclopul se transformă într-un morman de flori aurii.

Sisi a plecat fericită către prințesă să-i dea vestea cea bună cum că ciclopul nu mai există și castelul e salvat.

Prințesa i-a mulțumit din inimă salvatoarei sale, iar în semn de recunoștință pentru curajul și hotărârea ei, prințesa i-a acordat o medalie din aur, conferindu-i titlul de cavaler al regatului. Acest titlu special îi permitea să se bucure de toate deliciile din regat. Castelul a început să revină la viață. Razele blânde ale soarelui au pătruns în această lume, ferestrele s-au reparat ca prin minune. Magia vieții s-a întors în castel, iar Sisi a câștigat recunoștința și admirația tuturor locuitorilor.

În cele din urmă, Sisi s-a întors acasă, dar aventura ei în castelul misterios îi va rămâne mereu în inimă ca o poveste de curaj și determinare. Ea a învățat că, indiferent de obstacolele și fricile care îți pot apărea în cale, atâta timp cât ai încredere în tine

și în puterea ta, poți realiza lucruri uimitoare și poți să faci lumea un loc mai bun.

Astfel, Sisi a trăit fericită și împlinită, știind că a eliberat-o pe prințesă și că a adus lumina într-un loc care fusese pierdut în întuneric. Și, într-o zi, cine știe ce noi aventuri minunate o așteaptă pe pisica noastră curajoasă, pentru că lumea este plină de mistere și povești de descoperit.

- **Ilustrații care însoțesc textul poveștii:**

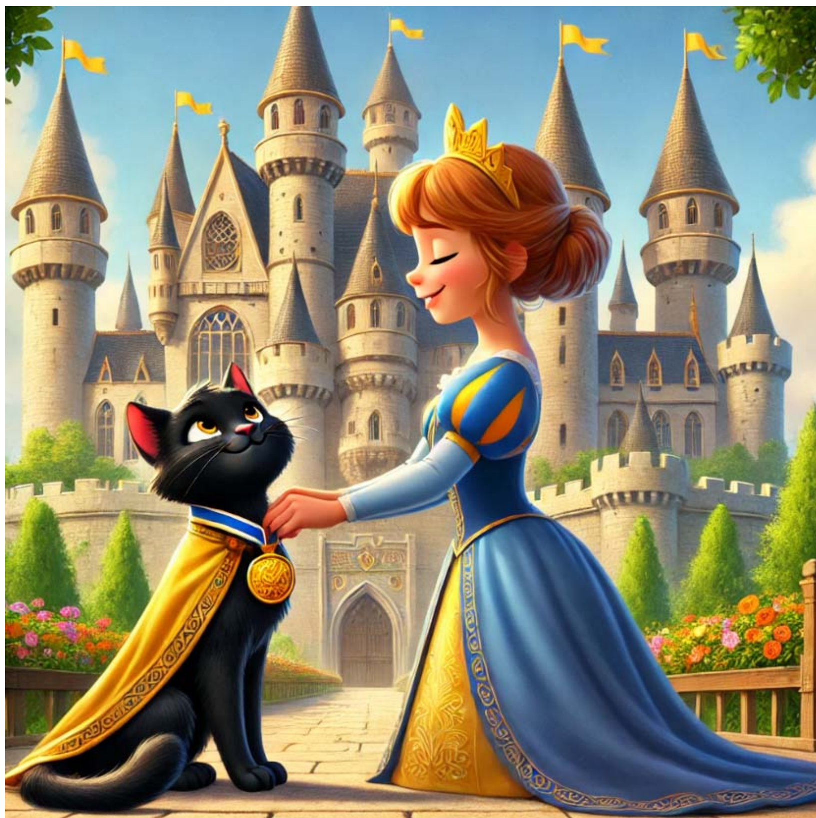

- **Discipline de studiu integrate:** Limbă și comunicare, Dezvoltare personală.
- **Disciplina de studiu în cadrul căreia poate fi valorificată:**
  - Limba și literatura română.
  - Cercul de lectură/ Clubul de lectură al clasei.
- **Situații de învățare în care poate fi valorificat textul:**

★ *Varianta 1:*

Citirea textului și analiza acestuia, părți de vorbire, valori prezentate, trăsături ale personajelor, concepte de diversitate etc.

★ *Varianta 2:*

Dezbatere - oferirea unor argumente pro și/sau contra legate de anumite comportamente ale personajelor identificate în textul poveștii.

★ *Varianta 3:*

Realizarea de imagini desenate sugestive pentru textul dat (personaje, peisaje, acțiuni, evenimente, situații de comunicare etc.) pentru a crea un album al textului (resursă educațională) cu ajutorul imaginilor oferite de elevi.

Tipuri de personaje:

- Umane: prințesa.
- Nonumane personificate: Coțofana, Ciclopul, Spiritul din oglindă.
- Personaje pozitive: Pisica Sisi, prințesa.
- Personaje negative: Ciclopul, Spiritul din oglindă.

Mesajul/ morala poveștii: Este important să avem încredere în noi, orice se întâmplă trebuie să știm că doar dacă vom crede în noi vom reuși să ne atingem scopurile dar trebuie să avem și un strop de curaj.

AVENTURILE ALBINUȚEI IVI

Amalia-Florina TĂTĂRĂU

- **Tipul poveștii:** de aventură, fantastică.
- **Nivelul de vârstă:** 4-5 ani.
- **Valori promovate:** prietenia, bunătatea, înțelegerea, ascultarea, comunicarea, încrederea în forțele proprii.
- **Obiective educaționale propuse:**

O_1 – Identificarea și promovarea valorilor morale precum curajul, prietenia și ajutorul reciproc, așa cum sunt prezentate în poveste.

O_2 – Conștientizarea și recunoașterea importanței sprijinului reciproc în relațiile de prietenie.

O_3 – Dezvoltarea socială și emoțională a preșcolarilor prin încurajarea interacțiunilor cu colegii și educatoarea.

- **Tema centrală a poveștii:** curajul și prietenia.

- **Subiectul poveștii:**

Albinuța Ivi pornește într-o aventură pentru a găsi o grădină fermecată, despre care auzise doar în basme. Pe drum, o întâlnește pe buburuza Loli, care are nevoie de ajutor. Ivi și Loli își unesc forțele și, după o călătorie plină de provocări, găsesc grădina și adună polenul magic. Întoarse la stup, împărtășesc cu mândrie comoara și povestesc aventurile lor, demonstrând că prietenia și curajul aduc cele mai frumoase realizări.

- **Textul poveștii:**

Într-un stup mare și agitat, plin de zumzetul neîncetat al miilor de albine muncitoare, trăiau multe viețuitoare harnice,

fiecare ocupată cu sarcinile ei zilnice. Printre toate aceste albine, se remarca una singură, a cărei inimă era plină de curaj și ochii mereu strălucitori de curiozitate: Albinuța Ivi. Spre deosebire de suratele ei, care își urmau rutina cu sârguință, Ivi visa la tărâmuri neexplorate și la aventuri nemaivăzute. De fiecare dată când prindea un moment de răgaz, Ivi se întreba ce minunății ar putea descoperi dincolo de pajiștile pe care le cunoștea atât de bine. Fascinată de poveștile vechi și misterele pe care le auzise despre grădini fermecate, Ivi nu-și dorea altceva decât să își pună curajul la încercare și să descopere aceste locuri legendare. În adâncul inimii sale, știa că lumea este plină de secrete ce așteaptă să fie descoperite, iar ea era hotărâtă să le găsească, ducându-și visurile dincolo de orice orizont.

Într-o dimineață strălucitoare, Ivi, plină de entuziasm și curiozitate, a decis să își urmeze visul și a plecat devreme, fluturându-și aripioarele mici și aurii în văzduh. Pe drum, a întâlnit multe flori frumoase și a cules polen din fiecare, dar niciuna nu era la fel de specială cum și-ar fi dorit, iar gândul îi era doar la grădina fermecată.

Cu cât se îndepărta mai mult de stup, cerul devenea tot mai întunecat, iar un vânt rece începea să sufle puternic. Ivi s-a simțit puțin speriată, dar și-a spus că trebuie să fie curajoasă și să aibă încredere în aripioarele ei puternice pentru a-și putea îndeplini dorința.

Vântul rece și puternic începea să sufle din ce în ce mai puternic, iar picăturile de ploaie începuseră să cadă grele și dese din norii gri și pufoși care se întinseseră peste tot cerul. În ciuda curajului și încrederii sale, Ivi se gândea că ar fi mai înțelept să se întoarcă la stup și să reia căutarea grădinii fermecate după ce ploaia se va opri. În timp ce încerca să zboare printre picăturile de apă ce inundau pământul, auzi în depărtare un glas speriat, aproape sufocat de lacrimi. Albinuța Ivi își îndreptă zborul spre

direcția sunetului și, apropiindu-se, o zări pe Loli, buburuza, tremurând de spaimă și agitație, prinsă între două frunze ude.

– Nu-ți fie teamă! Sunt eu, Ivi și te voi ajuta! a spus albinuța, întinzându-i un piciorus.

Cu eforturi mari, Ivi a reușit să salveze buburuza, care i-a mulțumit din toată inima.

– Ești foarte curajoasă, Ivi! Dar ce cauți aici, atât de departe de stup? a întrebat Loli.

Ivi i-a povestit despre grădina fermecată și despre dorința ei de a o găsi.

– Pot veni cu tine în căutarea grădinii fermecate! Vremea bună pare să ni se alăture, deci putem porni împreună într-o aventură!

Impresionată de curajul și bunătatea albinuței, Loli a hotărât să o ajute pe Ivi să găsească grădina fermecată și polenul magic.

După multe ore de zbor, au ajuns într-un loc plin de flori strălucitoare, mai frumoase decât orice și-ar fi putut imagina. Ivi era încântată, iar Loli era fericită că a putut fi alături de prietena ei în găsirea grădinii magice. Cele două prietene au cules polen magic din florile fermecate, au dansat cu fluturii, s-au jucat cu furnicile și au cântat cu greierii, iar spre înserate și-au luat la revedere de la noii prieteni și au pornit bucuroase spre stup pentru a duce polenul magic.

Când s-au întors acasă, Ivi și Loli le-au povestit tuturor albinelor despre aventurile lor, iar acestea au ascultat cu ochii mari de uimire, fascinându-se de povestea grădinii fermecate. Din acea zi, Ivi și Loli au rămas cele mai bune prietene, explorând împreună lumea și aducând de fiecare dată cu ele povești fermecătoare despre locuri pline de polen magic și minuni ascunse.

Ivi a învățat că adevăratul curaj nu înseamnă doar să îți urmezi visele, oricât de îndepărtate sau dificile ar părea acestea,

ci și să fii acolo pentru prietenii tăi atunci când aceștia au nevoie. A înțeles că uneori, cel mai mare act de curaj este să pui pe primul loc binele prietenilor tăi, să le oferi sprijinul și confortul de care au nevoie, chiar dacă asta înseamnă să îți amâni propriile dorințe. Prin gesturile mici de loialitate și devotament, Ivi a realizat că prietenia adevărată este un drum pe care nu trebuie să-l parcurgi singur, ci împreună, sprijinindu-vă unul pe celălalt la fiecare pas.

- **Domenii experienţiale integrate:** Domeniul limbă și comunicare.
- **Situații de învățare în care poate fi valorificat textul:**
  - ★ *Varianta 1:*
    În cadrul unei activități practice, după citirea poveștii, copiii pot fi încurajați să creeze propriile flori fermecate folosind hârtie colorată, lipici și alte materiale decorative. Această activitate dezvoltă creativitatea și coordonarea ochi-mână, iar copiii pot povesti ce fel de polen magic ar aduce florile lor.
  - ★ *Varianta 2:*
    Joc de rol – După ce ascultă povestea, copiii pot fi încurajați să își imagineze și să povestească ce alte aventuri ar putea avea Ivi și Loli. Această activitate ajută la dezvoltarea limbajului, imaginației și abilităților de exprimare orală.
  - ★ *Varianta 3:*
    Copiii pot participa la un joc de rol în care să recreeze aventurile lui Ivi și Loli. Aceasta îi va ajuta să își dezvolte empatia, curajul și abilitățile de cooperare. Prin asumarea rolurilor de personaje, vor învăța despre importanța prieteniei și a ajutorului reciproc.
- **Tipuri de personaje:**
  - Personaje-insecte.
  - Personaje pozitive: Albinuța Ivi, Buburuza Loli.

    - Personaje negative: Nu există personaje negative clare, doar obstacole (vântul rece, cerul întunecat).
- **Mesajul/ morala poveștii:** Curajul nu înseamnă doar să-ți urmezi visurile, ci și să fii alături de prieteni atunci când aceștia au nevoie de ajutor.
- **Ilustrații care însoțesc textul poveștii:**

PRIETENI PENTRU TOTDEAUNA!

Emanuela Teodora BÎNDILĂ

- **Tipul poveștii:** științifico-fantastică.
- **Nivelul de vârstă:** 5-6 ani.
- **Valori promovate:** prietenia, ajutorul, colaborarea, sinceritatea.
- **Obiective educaţionale propuse:**

O_1 – Să citească corect și cu intonație povestea.
O_2 – Să desprindă valențele educative ale povestirii.
O_3 – Să repovestească conținutul povestirii, folosind o exprimare corectă din punct de vedere gramatical.
O_4 – Să rezolve corect fișa de lucru de la final.

- **Tema centrală a poveștii:** prietenia.
- **Subiectul poveștii:**

Lucky face cunoștință cu Pogo, îl ajută să scoată din pământ morcovul uriaș, iar Pogo îl ajută pe Lucky să își găsească familia deoarece acesta se rătăcise. Cei doi ajung să lege o prietenie foarte strânsă.

- **Textul poveștii:**

Era o zi superbă de vară, mingea cea mare și galbenă strălucea pe bolta cerului albastru precum nemărginitul ocean. Într-o poieniță se afla un mic sătuc, uitat de lume. Aici locuiau câteva familii de iepurași pufoși și albi ca zăpada.

Un singur iepuraș era diferit... deosebindu-se de ceilalți prin faptul că era de culoare neagră. Cât timp iepurașul fusese micuț, nu-l deranjase acest aspect, dar acum, când crescuse și observa că doar el este de o altă culoare, începuse să fie o problemă. Toți prietenii îl ocoleau și nu mai voiau să fie amici cu el, spunând că

este un ciudat. În acel sătuc, toți iepurașii aveau familii, doar sărmanul iepuraș era singur. Pogo, căci așa îl chema, era un iepuraș foarte harnic, isteț și ambițios. În fiecare an, cultiva în grădina din fața căsuței sale o mulțime de morcovi pentru a-și face provizii pentru iarna cea lungă și geroasă. Anul acesta, Pogo cultivase morcovii mai devreme și avusese foarte multă grijă de ei pentru a avea o producție foarte mare. Pogo stătea la măsuță și se uita pe fereastră la morcovii pe care avea să-i scoată mâine dimineața:

– Măi să fie! Ce morcovi frumoși am! Abia aștept să văd cât de gustoși vor fi.

De dimineață, iepurașul își luă sapa și merse în grădină să înceapă lucrul. Scoase el ce scoase la morcovi și dădu peste unul care nu voia deloc să iasă.

– Off... Așa mult îți place să stai în pământ, încât nu vrei deloc să ieși? Haide... Ieși o dată!!!
– Pogo se chinui ore întregi să scoată acel morcov, dar fără rezultat. Trânti sapa jos și se așeză lângă morcov. De nu știu unde își făcu apariția o căprioară care nu mai fusese prin părțile acelea.
– Salut! Eu sunt Lucky, iartă-mă dacă te deranjez. Ai văzut trecând pe aici o turmă de căprioare și cerbi?
– Oh, bună! Eu sunt Pogo. Nu am văzut nicio căprioară sau cerb. Toată dimineața m-am chinuit să scot morcovul acesta și nu reușesc deloc.
– Of... Îmi pare rău pentru tine. Vrei să te ajut să îl scoți?
– Ar fi minunat, dar nu vreau să te deranjez. Te-ai rătăcit?
– Din păcate, da! Nu am mai fost prin locurile acestea niciodată și nu știu pe unde să o iau.
– Eu cunosc un loc, nu departe de aici, unde stau mereu căprioare și cerbi. Te duc eu acolo!
– Oo... Ar fi super! Dar mai întâi lasă-mă să te ajut cu morcovul acesta.

– Bine, fie. Haide să vedem dacă reușim să îl scoatem!

Atunci Pogo prinse tare morcovul, Lucky îl prinse de codița lui mică și pufoasă și începură amândoi să tragă tare. Într-un final, cei doi prieteni au reușit să scoată morcovul din pământ. Nici Pogo și nici Lucky nu mai văzuseră până atunci un morcov atât de mare. Era uriaș! Pogo se ținu de promisiune și îl duse pe Lucky unde spuse că vedea mai mereu turme de cerbi și căprioare. Când ajunseră pe pajiște, ochii lui Lucky s-au umplut de lacrimi. Erau lacrimi de fericire.

– Este familia mea! Vai, îți mulțumesc din suflet că m-ai ajutat să îmi găsesc familia, Pogo!
– Mă bucur că am putut să te ajut!
– Pogo, îți promit că vom rămâne mereu prieteni și voi veni să te vizitez cât de des pot!
– M-aș simți onorat să am un prieten ca tine, Lucky!

Timpul trecu de atunci, iar Lucky și Pogo au rămas cei mai buni prieteni. Se vizitau mai mereu, se jucau împreună și se înțelegeau de minune.

Nu contează ce fel de animal sau om ești, contează foarte mult să ai un suflet bun și să ajuți semenul de lângă tine la nevoie, așa cum au făcut Lucky și Pogo!

- **Domenii experiențiale integrate:** Domeniul limbă și comunicare.
- **Situații de învățare în care poate fi valorificat textul:**

★ *Varianta 1:*

Citirea textului pe roluri, identificarea personajelor și caracterizarea acestora.

★ *Varianta 2:*

Joc de rol – punerea în scenă (într-o piesă de teatru) a primelor două secvențe din text.

★ *Varianta 3:*

Realizarea de imagini desenate sugestiv a celor două personaje din text și a peisajelor, pentru a crea un album al textului.

- Tipuri de personaje:
  - Personaje-animale: Lucky și Pogo.
  - Personaje pozitive: Pogo, Lucky.
- **Mesajul/ morala poveștii:** Un prieten adevărat te prinde de mână și îți atinge inima.

Povești/ narațiuni cu mesaj similar: „Prietenul la nevoie se cunoaște!'' de Julia Hubery și Caroline Pedler, „Bambi'' de Felix Salten.

POVESTEA LUI PIC

Ramona-Maria MĂRGINEAN

- **Tipul poveștii:** de aventură, științifico-fantastică.
- **Clasa/clasele la care se recomandă:** a III-a și a IV-a.
- **Valori promovate:** curaj, curiozitate, adaptare.
- **Obiective educaţionale propuse:**

  O_1 – Să explice care este drumul făcut de apă în natură.

  O_2 – Să explice transformările apei în natură pe parcursul anotimpurilor.

  O_3 – Să evidențieze importanța apei pentru om și pentru toate celelalte viețuitoare.
- **Tema centrală a poveștii:** curiozitatea.

- **Subiectul poveștii:**

Aventura lui Pic începe într-un un nor, însă viața lui a continuat într-un mod neașteptat. Într-o zi norul pe care locuia Pic s-a ciocnit de un nor furios, Pic a căzut și de aici începe aventura sa.

- **Textul poveștii:**

A fost odată ca niciodată un picur de apă pe nume Pic. El locuia într-un nor și credea că toată viața lui va sta tolănit în fotoliul pufos al norului, va privi cerul albastru, soarele, păsările cerului și câteodată, avioanele care zburau pe lângă el. Îi plăcea tare și să călătorească. Vedea ținuturi noi, pentru că norul îl purta deasupra mărilor și țărilor.

Însă, viața lui Pic a continuat într-un mod neașteptat. Norul în care locuia s-a întâlnit într-o zi furtunoasă de vară cu un alt nor,

nervos și negru de mânie. Norii s-au ciocnit și au început să tune și să fulgere unul la altul. Pic se zgâlțâia dintr-o parte în alta, fără să aibă de ce să se țină.

Fără să-și dea seama, Pic s-a trezit căzând în gol. Nu știa ce se întâmplă. Nu mai pățise așa ceva niciodată. Norul în care locuise rămăsese sus, iar el se îndrepta cu o viteză amețitoare spre... nici el nu știa spre ce...

În cădere, uitându-se împrejur a văzut că nu cădea singur. Mii de picături asemenea lui îl însoțeau. A început să fie curios. Era nerăbdător să vadă unde îl va duce această călătorie neașteptată.

Când a atins pământul se afla pe vârful unui munte. Priveliștea era minunată dar nu a avut timp să se bucure pentru că s-a trezit luat de un val, înconjurat de picăturile cu care a căzut din nor, și cu alte picături care au izvorât din adâncul muntelui. Călătoreau împreună într-un izvor care apoi a ajuns într-un pârâu rece de munte.

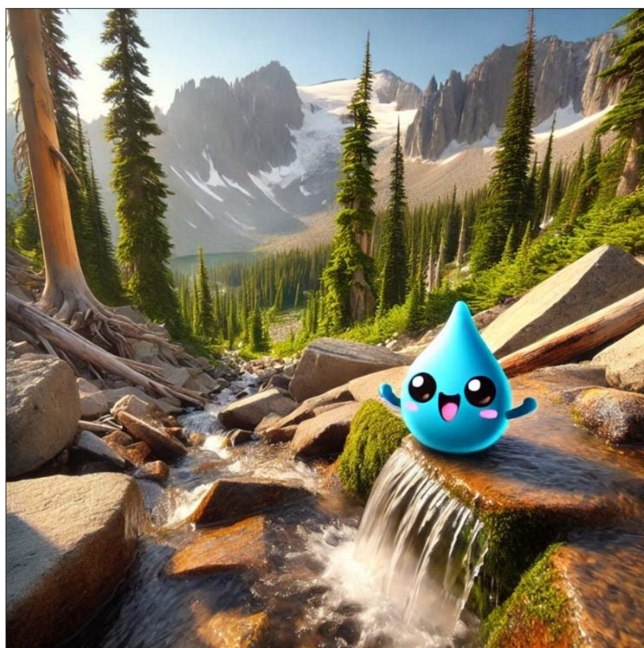
Și această călătorie l-a încântat pe Pic. Trecerea prin păduri de brazi, prin locuri uimitoare, se întâlnea cu animale nemaivăzute de el. Pădurile de brad au început să fie înlocuite de păduri de stejar și fag arătându-i lui Pic peisajele mai domoale ale dealurilor. Pârâul a devenit din ce în ce mai mare până s-a transformat într-un râu învolburat care a ajuns să curgă prin orașe, prin sate și peste câmpii întinse. Apoi acest râu s-a revărsat într-un fluviu străbătând lumea iar apoi Pic a ajuns chiar și într-o mare. Această mare spumoasă l-a împins pe Pic spre malul unei plaje tropicale. Această plajă avea o temperatură foarte ridicată din cauza soarelui arzător, această căldură izbitoare l-a făcut pe micul Pic să se evapore ajungând din nou în atmosferă tot într-un norișor pufos dându-și seama că a ajuns de unde a plecat.

- Discipline de studiu integrate: Matematică și explorarea mediului, Comunicare în limba română, Arte vizuale și abilități practice.
- Disciplina de studiu în cadrul căreia poate fi valorificată: Matematică și explorarea mediului.
- Situații de învățare în care poate fi valorificat textul:
  - ★ Varianta 1:
    Pe baza conținutului copiii realizează desene cu traseul lui Pic (circuitul apei în natură).
  - ★ Varianta 2:
    Elevii citesc textul și îl analizează, discută și împărtășesc idei pe baza lui.
  - ★ Varianta 3:
    Cu ajutorul conținutului poveștii, elevii vor ști să explice procesul prin care se găsește apa în natură, punându-se în locul lui Pic.
- **Tipuri de personaje:**
  - → Personaje- non umane: Pic, norul furios.
  - → Personaje pozitive: Pic.
  - → Personaje negative (dacă este cazul): Norul furios.
- **Mesajul/ morala poveștii:** Mesajul central este că indiferent de situațiile în care ne aflăm trebuie să ne adaptăm.
- **Sarcini pentru elevi:**
  a) Scrie ideile principale ale poveștii.
  b) Completați un jurnal de lectură, răspunzând la următoarele întrebări de reflecție:
    - Care este personajul meu preferat?
    - Care este partea care mi-a plăcut cel mai mult?
    - Ce nu mi-a plăcut?
    - Care sunt învățămintele pe care le-am desprins?
- **Imagini care însoțesc textul poveștii:**

AVENTURILE CĂȚELULUI CÂNTĂREȚ

Naomi GAL

- **Tipul poveștii:** aventură, fantastică.
- **Clasa/clasele la care se recomandă:** a III-a și a IV-a.
- **Valori promovate:** prietenia, curajul.
- **Obiective educaționale propuse:**
  O_1 – Descoperirea valorilor și calităților personale.
  O_2 – Formarea spiritului de întrajutorare a semenilor.
- **Tema centrală a poveștii:** binele învinge răul.

- **Subiectul poveștii:**

Într-un ținut îndepărtat condus de Lordul Argintiu trăia echipa celor doisprezece ființe, care aveau rolul de a prinde și închide ființele rele. Se remarcă între cei doisprezece un cățel care cânta la harpă. Cățelul cu ajutorul celor doisprezece prinde o bandă de răufăcători care dorea să distrugă o nuntă.

- **Textul poveștii:**

Cu multă vreme în urmă lumea oamenilor și cea a animalelor trăiau într-o armonie aproape deplină. În ținutul Pământul fermecat era pace și fericire. Multe dintre animalele din vremea aceea umblau în două picioare sau poate mai bine am spune, în două lăbuțe și cunoșteau limba oamenilor. Multe feluri de copaci cu flori frumoase și fructe gustoase existau alături de flori multicolore. Toate acestea împreună cu râurile albastre care strălucesc în lumina soarelui făceau din ținutul numit Pământul fermecat un fel de Rai pământesc. Foarte rar se întâlnea în vremea aceea vreun om sau vreun animal rău pe acele meleaguri.

Exista și un conducător al acestui ținut. Numele lui era Lordul Argintiu și el avea rolul de a închide ființele rele, fie oameni, fie animale, și de a menține pacea în teritoriul său. El făcea lucrul acesta cu ajutorul a doisprezece ființe. Șase dintre acestea erau oameni, iar celelalte șase erau animale. Echipa animalelor era alcătuită dintr-un leu, un tigru, un elefant, un vultur, o balenă și un cățel.

Acesta din urmă era foarte special: avea o blăniță albă, moale și curată, doi ochișori strălucitori și un botic rotund. Numele lui era Alion, dar cei din jur îl mai numeau și Sabia Ascuțită a Armoniei deoarece avea o harpă fermecată la care cânta atât de frumos încât atunci când îl ascultau ființele Tărâmului Fermecat uitau de tot și de toate, uitau până și de ele însele de parcă erau hipnotizate de sunetul corzilor. Pe lângă asta, această harpă, atunci când Alion cânta la ea emitea o undă transparentă menită să descopere oamenii și celelalte ființe rele. Atunci când unda respectivă trecea peste vreun om sau animal rău deasupra capului acestuia apărea un cerc roșu care putea fi văzut doar de Alion. Ființa respectivă era prinsă apoi de „Cei doisprezece” cum erau numite ajutoarele lordului, interogată și închisă pentru a se corecta dacă era posibil.

Într-o primăvară senină, Lordul Argintiu auzise că în ținutul său s-au petrecut unele lucruri rele care au neliniștit oamenii și animalele și le-au afectat viața pașnică. Poporul vorbea despre o bandă de răufăcători care cutreiera în lung și-n lat producând o mulțime de pagube pe unde treceau. Ajungând aceste vorbe la urechile Lordului Argintiu, acesta decise să îl trimită pe Alion în căutarea acestei bande. Celorlalți membri ai echipei le spuse să fie pregătiți de acțiune.

Alion luă doi soldați cărora le dădu ordine stricte și le spuse să îl urmeze, dar fără a putea fi văzuți de cineva. Nimeni nu trebuia să știe că Alion era însoțit de acești doi soldați. Deciseră să pornească la apusul soarelui așa că atunci când soarele începu să

se ascundă după dealuri și cerul căpătă nuanțe de violet, cățelul năzdrăvan își luă harpa și porni la drum urmat de cei doi soldați secreți.

Merseră toată noaptea și ziua următoare. Când decise să se oprească pentru câteva ceasuri de odihnă, Alion căută un loc mai retras la marginea unei păduri și aprinse focul. Mâncă câteva fructe și pe când să se pună la somn auzi la câțiva zeci de metri depărtare glasuri discutând și chicotind. Se apropia un grup de oameni.

Sunt trei bărbați, gândi Alion după ce mai ascultă puțin vocile ce se apropiau. Ia să vedem ce fel de oameni am onoarea să întâlnesc. Își puse harpa pe genunchi și începu o melodie tristă pentru a acapara atenția trecătorilor prea veseli.

Văzând focul și auzind muzica, trecătorii se apropiară de locul unde stătea așezat cățelul. Când ajunseră în raza vizuală a lui Alion, acesta observă strălucind pe capul lor cercurile roșii ale răutății.

– Bună seara, tinere prieten, cine te-a întristat în felul acesta? Întrebă unul dintre bărbați rânjind.
– Ia uite, sunt departe de casă, de prieteni și de o soție cu ochii de culoarea liliacului care probabil mă așteaptă cu nerăbdare, rosti Alion prefăcut către cei trei bandiți. Treburile mă obligă să călătoresc spre nord, dar voi încotro vă îndreptați, stimați tovarăși?
– Ce noroc! Exclamă arătându-și dinții cel mai mic și mai gras dintre răufăcători. Și noi mergem spre nord să ne întâlnim frații. Ne așteaptă la o nuntă în Satul Pietros. Dacă vrei ești binevenit să ni te alături pe drum.

Alion acceptă invitația pe loc gândindu-se că mai sunt și alți parteneri de rele în satul respectiv și probabil plănuiesc ceva rău pentru ziua nunții. Așadar, în dimineața următoare porniră toți

patru la drum. După trei zile de mers ajunseră în Satul Pietros, unde se despărțiră. Vorbind cu oamenii din sat Alion află că fiica primarului se căsătorește cu un băiat care a crescut în Muntele Pietros ce mărginea satul într-o parte. Acest băiat era prieten cu haita de lupi care ocupa muntele acela. Fata zglobie și neastâmpărată s-a dus într-o zi pe munte și a întâlnit o bandă de oameni răi, dar a fost salvată de acest băiat.

Auzind povestea, Alion își dădu seama că banda de răufăcători cu care se întâlnise fata pe munte era banda din care făceau parte cei trei oameni cu care călătorise el până în sat. Își aminti apoi cum aceștia au spus că își vor întâlni frații la o nuntă și știu atunci că avea să se întâmple ceva la nunta fetei primarului. Decise că a doua zi dis-de-dimineață va merge și va vorbi cu primarul căruia îi va cere să îl lase să cânte la nunta fiicei sale.

Dimineața următoare când răsări soarele Alion era deja la casa primarului. Încă dinainte de a intra în curte văzu haita de lupi. Au fost invitați și ei la ospăț.

– Aveți grijă, ceva rău se va întâmpla astăzi la nunta prietenului vostru. Fiți cu ochii în patru și urmăriți atent fiecare ființă care se comportă ciudat, îi spuse Alion conducătorului haitei care încuviință mulțumindu-i.

Primarul acceptă ca Alion să cânte la nunta fiicei lui. Pe la amiază apărură mirii sfioși și îmbujorați și nunta începu. Deocamdată cățelul năzdrăvan aștepta într-un colț al cortului și privea mulțimea din jur. Deodată la urechile lui ajunseră niște glasuri cunoscute care discutau șoptit în afara cortului. Ciuli urechile și recunoscu glasurile bandiților. Aceștia plănuiau să răpească mireasa și să o ducă la conducătorul bandei, ca răzbunare pentru bătaia primită pe munte de la băiat și haita de lupi.

Fără a mai aștepta să se întâmple ceva, Alion a început să cânte la harpă. Trebuia să găsească cât mai repede și ceilalți membri ai bandei. Lupii și-au dat seama că se întâmplă ceva și erau pregătiți de atac. Lupii și-au dat seama că se petrecea ceva și erau pregătiți de atac. La marginea cortului, într-un colț mai întunecat, așteptau și cei doi soldați secreți. „Cei doisprezece" trebuiau să ajungă dintr-un moment în altul, fiind anunțați încă din seara în care Alion îi întâlnise pe bandiți.

Unda provocată de corzile harpei trecu peste mulțime, iar în interiorul cortului apărură încă șapte cercuri roșii. Cel mai puternic cerc lumina însă în afara cortului, lângă focurile unde se pregătea mâncarea. Cățelul se gândea ce ar trebui să facă înainte de a fi prea târziu, când zări de pe scenă echipa „Celor doisprezece" și soldații, care se apropiau în depărtare. Atunci se ridică în picioare, strigă lupii, care au înconjurat mirele și mireasa, și alergă afară din cort, unde traseră spre cer o săgeată aprinsă. Aceasta era semnalul de pericol pe care îl cunoșteau toți membrii echipei Lordului Argintiu. Într-o clipă, cortul și împrejurimile au fost înconjurate de oamenii legii.

Alion fugi apoi spre cercul care lumina cel mai puternic, cel de lângă locul unde se pregătea mâncarea. Luându-și avânt, sări la timp asupra bărbatului care se pregătea să toarne Otrava Amețitoare în mâncarea nuntașilor.

Cu ajutorul celor doi soldați secreți îi puse cătușele banditului, apoi ajută membrii „Celor doisprezece" să îi prindă și pe ceilalți. Planul bandei era să otrăvească mâncarea ființelor aflate la nuntă și în timp ce acestea ar fi zăcut amețite ei ar fi ucis mirele și ar fi răpit mireasa.

Totuși planul bandiților a fost întrerupt și o nuntă ca-n povești a avut loc în Satul Pietros pentru că acolo a fost Alion, cățelul aventurier și năzdrăvan, care cântă la o harpă fermecată.

- **Discipline de studiu integrate:** Limba și literatura română; Educație civică.

- **Disciplina de studiu în cadrul căreia poate fi valorificată**: Limba și literatura română.
- **Situații de învățare în care poate fi valorificat textul:**
  - ★ *Varianta 1:*
    Citirea textului și analiza acestuia (părți de vorbire, valori prezentate, trăsături ale personajelor etc.).
  - ★ *Varianta 2:*
    Joc de rol – punerea în scenă (într-o piesă de teatru) a secvențelor din text.
  - **Tipul de personaje:**
    - o Umane – oamenii din ținut, echipa celor șase oameni.
    - o Nonumane – animalele din ținut, echipa celor șase animale.
    - o Personaje pozitive: cățelul cântăreț, cei doisprezece, Lordul Argintiu.
    - o Personaje negative: banditii.
- **Mesajul/ morala poveștii:** binele învinge răul.
- **Sarcini pentru elevi:**
  a) Scrie ideile principale ale poveștii.
  b) Completați un jurnal de lectură, răspunzând la următoarele întrebări de reflecție:
    - Care este personajul meu preferat?
    - Care este partea care mi-a plăcut cel mai mult?
    - Ce nu mi-a plăcut?
    - Care sunt învățămintele pe care le-am desprins?

CĂȚELUL NERO

Laura-Ionela TOMA

- **Tipul poveștii:** fantastică.
- **Nivelul de vârstă:** 5-6 ani.
- **Valori promovate:** sprijinul față de aproapele tău, altruismul, iertarea, bunăvoința, lăcomia, dărnicia.
- **Obiective educaționale propuse:**
  - O_1 – Formarea spiritului de întrajutorare a semenilor aflați în dificultate, fără a ține seama de diferențele interindividuale și fără a pretinde recompense materiale.
  - O_2 – Cultivarea trăsăturilor de personalitate precum altruismul, curajul, capacitatea de rezolvare a problemelor, iertarea și dărnicia.
  - O_3 – Conștientizarea de către elevi a faptului că comportamentele și acțiunile noastre reflectă trăsăturile de personalitate, credințele și intențiile proprii.
- **Tema centrală a poveștii:** întrajutorarea, importanța comportamentului față de alte persoane.

- **Subiectul poveștii:**

Povestea îl are în centru pe Nero, un câine lacom și răutăcios. Când stăpânul pleacă, Nero mănâncă hrana celorlalți doi cățeluși. Însă, se îneacă cu un os. Timi și Bobiță încearcă să găsească ajutor la celelalte animale, dar acestea refuză din cauza comportamentului lui Nero. În cele din urmă, stăpânul îl salvează, iar Nero devine recunoscător celor doi cățeluși.

- **Textul poveștii:**

A fost odată ca niciodată un câine pe nume Nero. Acesta trăia împreună cu alți doi cățeluși, Timi și Bobiță, în curtea stăpânului lor. Stăpânul acestora îi iubea pe toți trei enorm de mult, mult mai mult decât pe restul animalelor din gospodărie. Nero era un câine mare și bătrân, avea o blană bogată, gri ca cenușa. Acesta nu se înțelegea deloc cu niciun animal din gospodărie, mai ales cu Timi și Bobiță, care erau mult mai tineri decât el, sprinteni și plini de energie. Nero era invidios pe energia celor doi cățeluși, energie pe care și el o avea în tinerețe.

Soarele abia își făcu apariția la linia orizontului, dând trezirea tuturor oamenilor și viețuitoarelor. Era dimineața unei zile de primăvară, roua acoperi toată suprafața pământului cu picăturile sale de cristal, aerul era unul plin de prospețime, amestecându-se în el mireasma copacilor înfloriți. Domnul Leto, un tânăr fermier, locuia singur într-o casă mare, primită drept moștenire de la părinții săi. Acesta trebuia să meargă în oraș ca să cumpere cele necesare casei. Leto mereu se asigura ca toate animalele să fie hrănite înainte de a pleca undeva. Cei trei câini, Nero, Timi și Bobiță locuiau în curtea casei, iar celelalte animale stăteau în grajdul din spatele acesteia.

A sosit ora plecării lui Leto , acesta le-a dat de mâncare animalelor sale, și-a luat rămas bun de la ele și a luat-o la drum. Nu a trecut mult timp, iar lui Nero i-a venit o idee. Acesta, nesăturat fiind cu hrana primită de la stăpân, s-a dus în goană să le mănânce și mâncarea celorlalți doi cățeluși. Lacom și viclean, precum îl știau toate animalele din împrejurimi, Nero i-a speriat pe Timi și Bobiță cu lătratul său puternic, făcându-i să se ascundă și să-l lase să le mănânce hrana. După câteva minute, cățelușii au auzit un lătrat mai ciudat și s-au dus să afle ce se întâmplă. Era Nero, care din cauza grabei cu care mânca, s-a înecat cu un os. Timi și Bobiță, văzând ce se întâmplă cu bătrânul Nero, au alergat la fântână să-i aducă puțină apa ca să-l salveze. Ajunși acolo au

observat că frânghia cu care Leto scotea apă era ruptă. S-au gândit să meargă la grajd ca să ceară ajutorul celorlalte animale. Prima dată au cerut ajutorul vacilor, acestea auzind că este vorba de Nero au refuzat să-i ajute. Ulterior, au ales să meargă la cai, care la fel ca și prietenele lor, i-au refuzat. În continuare, au mers la ceilalți prieteni de-ai lor, porcii, însă nici ei nu voiau să audă de Nero. Dintr-odată s-a auzit un fluierat cunoscut. Timi și Bobiță au alergat în curte unde l-au găsit pe Leto care îi dădea apă lui Nero. Cățeii i-au povestit stăpânului cele întâmplate, iar Nero a fost pedepsit.

După plecarea lui Leto din curte, Nero le-a mulțumit lui Timi și lui Bobiță pentru că au fost atât de buni cu el și pentru că au încercat să facă tot posibilul să îi salveze viața. Acesta le-a promis că o să devină un câine bun, că o să împartă cu ei tot ce primește și că o să îi ajute mereu când au nevoie.

De atunci, Nero s-a ținut de cuvânt, ba chiar a devenit un câine foarte iubitor, darnic și de ajutor atât cu partenerii săi de curte cât și cu celelalte animale.

- **Domenii experiențiale integrate:** Domeniul Limbă și Comunicare, Dezvoltare personală, Educație prin teatru, Domeniul estetic și creativ.
- **Situații de învățare în care poate fi valorificat textul:**

★ *Varianta 1:*

Acest text poate fi valorificat pentru educarea limbajului, printr-o activitate realizată prin povestirea educatoarei sau lectura educatoarei. După care, se poate dezbate tema poveștii și, totodată, se poate desprinde morala.

★ *Varianta 2:*

Această poveste poate fi introdusă în cadrul unei activități integrate (DLC+DEC). La domeniul limbă și comunicare se poate valorifica textul prin lectura educatoarei și se pot organiza discuții pe baza acestuia, după care, la domeniul estetic și creativ se poate realiza un desen sau o pictură.

★ Varianta 3:

Joc de rol – punerea în scenă (într-o piesă de teatru) a secvențelor din text sau a textului întreg.

- **Tipuri de personaje:**
  - Umane: stăpânul casei.
  - Nonumane personificate: animalele.
  - Personaje pozitive: cățelușii Timi și Bobiță și stăpânul Leto.
  - Personaje negative: câinele Nero.
- **Mesajul/ morala poveștii:**

În viață trebuie să te comporți frumos cu toți oamenii, trebuie să fii de ajutor, darnic, devotat și mereu să îi ierți pe cei care ți-au greșit. Fii bun cu oamenii din jurul tău, deoarece nu știi cât de mult țin ei la tine. Chiar dacă o persoană se poartă cu tine urât, nepoliticos, să nu renunți la principiile tale de viață referitoare la conviețuire pașnică și armonioasă, sprijin și întrajutorare, chiar și în situații critice.

CONSTELAȚIA

Dalia-Andreea POPA

- **Tipul poveștii:** fantastică.
- **Clasa/clasele la care se recomandă:** a III-a și a IV-a.
- **Valori promovate:** perseverența, educația, copilăria, cunoașterea, gestionarea timpului, prietenia, familia, sinceritatea.
- **Obiective educaţionale propuse:**

  O_1 – Elevii să recunoască importanța organizării timpului și să identifice momentele când este necesar să se concentreze asupra unei activități.

  O_2 – Elevii să înțeleagă valoarea muncii în echipă și a sprijinului reciproc în atingerea unui obiectiv comun.

  O_3 – Elevii să exprime în cuvinte proprii mesajul principal al poveștii, legat de responsabilitate și perseverență.

  O_4 – Elevii să dezvolte abilități de ascultare activă prin urmărirea atentă a poveștii și participarea la discuții despre conținutul acesteia.

  O_5 – Elevii să demonstreze înțelegerea secvențelor narative prin descrierea evenimentelor cheie din poveste.

- **Tema centrală a poveștii:** Timpul este prețios și trebuie gestionat eficient pentru a progresa și a realiza obiective importante.

- **Subiectul poveștii:**

Steluțele din constelația Ursa Mare așteaptă cu nerăbdare spectacolul ceresc al stelelor căzătoare, dar trebuie să se pregătească pentru un test important la matematică.

- **Textul poveștii:**

Voi știți câte ceva despre minuni? Am să vă povestesc astăzi o întâmplare din minunea cerească. Este fantastic cerul! Fiindcă ascunde atât de multe fenomene uluitoare, pline de lumină și strălucire fascinantă! Toate aceste fenomene îndeplinesc diverse sarcini și au forme și texturi diferite, precum stelele, acestea strălucesc, iar forma lor este sferică, adică sunt rotunde, însă strălucirea pe care o au le creează o imagine colțuroasă. Probabil ați auzit până acum de steluțe, unele dintre ele locuiesc mai aproape de celelalte, iar ele împreună, steluțele învecinate, formează constelații. Cerul cuprinde 88 de constelații, adică un număr mare. Precum școlile din orașul nostru, așa sunt și constelațiile. Fiecare copilaș este o steluță fără de care constelația nu ar fi completă.

În grupa mare, adică constelația Ursa Mare, s-a întâmplat ceva nemaipomenit! Ca să cunoaștem mai bine steluțele din povestea noastră voi începe prin a vă spune despre Ursa Mare. Aceasta este formată din 19 steluțe, iar ceea ce vedem noi cu ochiul liber atunci când ne uităm seara către cer, sunt 8 steluțe care sunt mult mai evidente și care formează constelația Carul Mare, care face parte din constelația Ursa Mare. Chiar dacă pe restul steluțelor nu le putem observa atât de ușor, și ele au rolul lor în constelație, pentru că dacă acestea ar lipsi, grupa nu ar fi completă.

Prima steluță venită în constelație este Alkaid, fiind cea mai mare. Următoarele două steluțe sunt frați și poartă numele de Alkor și Mizar, sunt foarte apropiați unul de celălalt. Cea de a patra, Alioth este cea mai strălucitoare steluță din grupă.

Următoarea steluță este Megrez, cea care se vede puțin mai greu, dar are o strălucire aparte. Dubhe, este a doua cea mai strălucitoare steluță. Mai facem cunoștință și cu Merak, care este prietenă foarte bună cu Phecda. Iar acum, după ce am făcut cunoștință cu steluțele urmează ceea ce am așteptat cu toții, minunea cerească!

Steluțele dorm ziua, iar noaptea strălucesc. Chiar dacă noi avem impresia că acestea nu fac nimic, vreau să vă surprind cu faptul că merg și la școală! Ele, când strălucesc, sunt treze și se ocupă cu diferite activități. Într-o zi de vară, în mijlocul lunii august mai exact, cerul se pregătea pentru un minunat spectacol de lumini dat de stelele căzătoare. În schimb, steluțele noastre se pregăteau pentru un test anunțat la matematică, pe care urma să îl primească în scurt timp. Alkaid, Alkor, Merak, Dubhe și Megrez mereu se pregăteau din timp, în schimb Phecda, Alioth și Mizar lăsau totul pe ultima clipă. Steluțele erau obișnuite să sară mereu în ajutor, pentru că după cum știm și noi, ele formează o constelație. Toate steluțele au început să învețe împreună, însă Mizar era foarte preocupat de spectacolul care urma să lumineze cerul, vorbind încontinuu despre ploaia de stele căzătoare. Era foarte fascinat fiindcă reprezentația stelelor era doar o dată pe an.

- Și uite că fix azi avem testul la matematică! spuse Mizar foarte furios.
- Nu trebuie să privești așa situația! Adăugă Merak. Chiar dacă testul ar fi fost mâine, practic trebuia să te pregătești din timp!
- Corect! Se auzise foarte hotărât din partea steluței Alkaid.
- Pierdem timpul! Haideți să exersăm, iar după test avem tot timpul din lume să povestim, adăugă Alkor.

Steluțele încercau să îi atragă atenția și să îl ajute să se concentreze mai mult la matematică, dar se vedea clar că acesta nu voia. Colegii lui i-au prezentat consecințele notelor mici primite, Mizar a prins repede ideea cum că nu ar fi bine să rateze

o notă bună doar pentru nenumărate clipe de așteptare în care ar putea face exerciții. S-a apucat rapid și el de învățat! Când Mizar era la ultimul exercițiu, doamna învățătoare a strălucit și a început ora. Toate steluțele au muncit din greu pentru acest test și s-au descurcat foarte bine la lucrare. Abia la o oră după finalizarea testului a început spectacolul stelar. Steluțele din constelația Ursa Mare au privit întreg dansul cu zâmbetul până la urechi, strălucind mult mai tare de fericire.

- **Ilustrații care însoțesc textul poveștii:**

- **Discipline de studiu integrate:** Limba și literatura română, Geografie, Matematică
- **Situații de învățare în care poate fi valorificat textul:**

★ *Varianta 1:*

Discuții despre gestionarea timpului – După citirea poveștii, se poate organiza o discuție în care elevii să vorbească despre cum își organizează timpul acasă sau la școală. Pot fi discutate exemple concrete despre momentele în care trebuie să prioritizeze învățarea în locul jocului sau altor activități.

★ *Varianta 2:*

Activități de grup – Elevii pot fi împărțiți în grupuri mici și pot rezolva împreună exerciții de matematică, imitând

steluțele din poveste. Astfel, vor învăța despre importanța lucrului în echipă și a sprijinului reciproc.

★ *Varianta 3:*

Joc de rol – Se poate organiza un joc de rol în care copiii să interpreteze steluțele din poveste. Fiecare copil poate avea un rol și poate repeta acțiunile steluțelor, ajutându-l pe Mizar să se concentreze asupra testului, evidențiind astfel importanța responsabilității și a perseverenței.

★ *Varianta 4:*

Exerciții de ascultare și reproducere – După ascultarea poveștii, elevii pot fi rugați să povestească în cuvintele lor conținutul poveștii. De asemenea, fiecare elev poate fi încurajat să împărtășească o experiență personală în care a trebuit să depună efort și să se concentreze pentru a reuși într-o activitate.

- **Tipul de personaje:**
    - Personaje umane: copiii.
    - Personaje nonumane personalizate: steluțele
    - Personaje pozitve: Mizar, Alkaid, Alkor, Alioth, Megrez, Dubhe, Merak, Phecda, doamna învățătoare, stelele căzătoare.
- **Mesajul/ morala poveștii:** Timpul este prețios și trebuie gestionat cu înțelepciune. Perseverența și organizarea sunt esențiale pentru a reuși în sarcinile importante, iar lucrul în echipă și sprijinul reciproc ne ajută să depășim distragerile și să ne atingem obiectivele. După ce ne-am îndeplinit responsabilitățile, ne putem bucura pe deplin de recompensele și momentele speciale care urmează.

INGREDIENTUL SECRET

Leea Debora NISTE

- **Tipul poveștii:** realist.
- **Clasa/clasele la care se recomandă:** a II-a și a III-a.
- **Valori promovate:** familia, copilăria, jocul, colaborarea, munca în echipă.
- **Obiective educaționale propuse:**
  O_1–Conștientizarea importanței colaborării.
  O_2 – Dezvoltarea dorinței de a lucra în echipă.
  O_3 – Promovarea jocului și a activităților desfășurate în cadrul familiei.
- **Tema centrală a poveștii:** munca în echipă.

- **Subiectul poveștii:**

Daniel și Monica sunt în vacanță. Într-o dimineață de vineri, după ce au servit micul dejun, cei doi se joacă prin casă. La un moment dat se plictisesc, iar mama lor le propune să ajute în bucătărie, copiii fiind interesați. Aceștia fac împreună o prăjitură pentru care tatăl îi apreciază.

- **Textul poveștii:**

Era vineri dimineața când cei doi copii, Daniel și Monica, dormeau liniștiți în paturile lor, fiecare cu câte o jucărie de pluș în brațe. Soarele abia răsărea, iar ei încă aveau vacanță, altfel ar fi plecat la grădiniță. Tatăl lor era deja la muncă atunci când s-au trezit, iar mama îi chema:

– Daniel! Monica! Treziți-vă, copii. Am pregătit deja masa.

Micuța fetiță și-a așezat jucăria pe pernă și a acoperit-o grijuliu înainte să meargă la bucătărie. Daniel, în schimb, s-a grăbit să iasă din dormitor, fiindcă îi era tare foame și nu a observat că ursulețul lui căzuse pe podea. Au servit toți trei micul dejun, iar apoi copiii au început a se juca prin casă. Băiatul s-a întors în camera lui să-și ia ursulețul.

– Ce cauți tu pe jos, ursuleț? întrebă Daniel amuzat.

Monica își pieptăna păpușa, fratele ei plimba jucăria de pluș cu trenulețul, iar mama lor făcea ordine prin casă. La un moment dat, s-au plictisit de joacă și au alergat în grabă să vadă ce pregătește mama. Aceasta avea un șorț de bucătărie și scotea diferite ingrediente pe masă.

– Mama, mama! Ce gătești bun? întrebă curioasă copila.
– Mă gândeam să fac o prăjitură. Vreți să mă ajutați? Va fi mai gustoasă dacă o facem împreună.

Cei mici erau tare entuziasmați. Și-au spălat bine mâinile, a primit fiecare câte un șorț pe măsură și stăteau acum în jurul mamei, gata să participe și ei. Întâi au așezat pe masă toate cele trecute în caietul de rețete al mamei. Au folosit ouă, zahăr, au adăugat făină și praf de copt ca prăjitura să crească.

– Făină... zahăr... verifica mama lista.
– Ce lipsește? a întrebat Daniel.
– Cred că mai trebuie un singur lucru: dragoste!
– Dragoste?! Mama, de câte grame e nevoie ca prăjitura să fie bună? întrebă nedumerită micuța Monica.
– Dragii mei, a pune dragoste în mâncare înseamnă să gătești cu plăcere.
– Ne place să te ajutăm la gătit, mama. Cred că o să fie un desert foarte gustos! spuse bucuros băiatul.

Au lăsat compoziția să se coacă, iar cei mici s-au întors la jucării. Din când în când, treceau să urmărească cum crește prăjitura în cuptor.

După ce s-a răcit, desertul a fost așezat pe o farfurie. Tata a sosit acasă de la muncă în scurt timp, iar copiii, veseli de întoarcerea lui, l-au întâmpinat:

– Tată! Astăzi am ajutat-o pe mama la bucătărie! a exclamat Daniel. Vrem neapărat să guști.
– Când toți erau la masă, tata i-a apreciat:
– Mm... e delicioasă!

Monica zâmbea în brațele tatălui și a început să-i șoptească la ureche:

– Tata, știi care e ingredientul secret? Dragostea.

- **Ilustrații care însoțesc textul poveștii[1]:**

- **Discipline de studiu integrate:** Limba și literatura română, Matematică, Arte vizuale și abilități practice.
- **Disciplina de studiu în cadrul căreia poate fi valorificată:**

[1] fotografie realizată de Leea Debora Niste

Disciplină obligatorie: Limba și literatura română.
Disciplină opțională: Cercul de lectură.

- **Situații de învățare în care poate fi valorificat textul:**
  - ★ *Varianta 1:*
    Citirea textului pe roluri şi analizarea acestuia (identificarea elementelor principale ale textului, identificarea personajelor şi caracterizarea acestora, etc.).
  - ★ *Varianta 2:*
    Împărţirea elevilor în grupe pentru reordonarea ideilor principale ale textului şi pentru a răspunde la întrebări.
  - ★ Varianta 3:
    Joc de rol – punerea în scenă (într-o piesă de teatru) a secvenţelor din text sau a textului întreg.
- **Tipul de personaje:**
  - o Umane: Daniel, Monica, mama, tata.
  - o Personaje pozitive: Daniel, Monica, mama, tata.
- **Mesajul/ morala poveştii:** Atunci când există colaborare, participare activă şi se lucrează cu interes, se obţin rezultate excelente.
- **Sarcini pentru elevi:**
  a) Scrie ideile principale ale poveștii.

  b) Completați un jurnal de lectură, răspunzând la următoarele întrebări de reflecție:
  - Care este personajul meu preferat?
  - Care este partea care mi-a plăcut cel mai mult?
  - Ce nu mi-a plăcut?
  - Care sunt învățămintele pe care le-am desprins?

GHIOCEL ȘI AVENTURILE PRIMĂVERII

Nicoleta NIȚU

- **Tipul poveștii**: de aventură, fantastică.
- **Nivelul de vârstă:** 3-6 ani.
- **Valori promovate:** curiozitatea, prietenia, ajutorul, responsabilitatea.
- **Obiective educaționale propuse:**
  O_1 – Învățarea despre ciclul anotimpurilor.
  O_2 – Dezvoltarea limbajului și a vocabularului.
  O_3 – Încurajarea cooperării și a interacțiunii sociale.
  O_4 – Învățarea valorilor morale și etice.
- **Tema centrală a poveștii:** Descoperirea frumuseții primăverii prin aventurile unui ghiocel curios.

- **Subiectul poveștii:**

Ghiocelul Ghiță, se trezește într-o dimineață frumoasă de primăvară și își dă seama că este responsabil de aducerea căldurii și a culorilor în lumea sa.

- **Textul poveștii:**

A fost odată ca niciodată, într-o pădure fermecată, un mic ghiocel numit Ghiță. Ghiță dormea adânc sub un strat moale de zăpadă, în timp ce întreaga lume din jurul lui era încă învăluită în mantia albă a iernii. Pădurea părea liniștită, dar în adâncul său, natura aștepta un semn, o scânteie care să trezească viața din somnul lung al iernii.

Într-o dimineață, soarele și-a întins razele aurii peste pădure, iar căldura sa blândă a pătruns până la Ghiță. Micuțul ghiocel a simțit cum zăpada din jurul său începe să se topească, iar el s-a trezit pentru prima dată. Cuprins de entuziasm, Ghiță și-a ridicat capul timid deasupra zăpezii, simțind că primăvara era pe cale să înceapă.

Plin de curiozitate, Ghiță a pornit să exploreze lumea din jurul lui. În drumul său, s-a întâlnit cu o floare frumoasă și înțeleaptă numită Flora. Aceasta l-a întâmpinat cu un zâmbet cald și i-a spus:

– Bine ai venit, micule Ghiță! Tu ești ghiocelul, vestitorul primăverii. Misiunea ta este să trezești la viață întreaga natură și să aduci cu tine căldura și culorile primăverii.

Ghiță, cu ochii mari de uimire, a întrebat ce înseamnă asta. Flora i-a explicat că el este primul semn al primăverii, iar apariția sa dă curaj florilor, copacilor și tuturor vietăților să iasă din adăposturile lor și să îmbrace pădurea în culori vii.

Bucuros și plin de mândrie, Ghiță a înțeles cât de importantă era misiunea sa. Soarele l-a binecuvântat cu razele sale calde, umplându-l de putere și curaj. În timp ce Ghiță își continua călătoria, s-a confruntat cu Înghețul, o forță rece și necruțătoare care încerca să țină iarna stăpână în pădure.

Dar Ghiță nu a fost singur. Cu ajutorul Florei și al Soarelui, el a reușit să învingă Înghețul. Cu fiecare pas pe care îl făcea, zăpada se topea, iar pământul începea să respire din nou. Curând, culorile primăverii au înflorit peste tot, iar pădurea s-a umplut de viață și bucurie.

Ghiță a realizat că, deși era mic, rolul său era esențial. A devenit un erou în ochii tuturor, iar Flora și Soarele l-au felicitat pentru curajul și devotamentul său. De atunci, în fiecare an, Ghiță se trezește plin de entuziasm și aduce primăvara în lumea lui

magică, conștient că și cea mai mică ființă poate produce schimbări semnificative.

- **Domenii experienţiale integrate:** Domeniul Limba și Comunicare, Domeniul Om și Societate, Domeniul Științe.
- **Situații de învățare în care poate fi valorificat textul:**

  ★ Varianta 1:

  Discuții despre anotimpuri și schimbările din natură.

  ★ Varianta 2:

  Desenarea și colorarea unor scene din poveste.

  ★ Varianta 3:

  Jocuri de grup care implică colaborare și învățare despre responsabilitate.
- **Tipul de personaje**: personaje antropomorfe (animale sau obiecte cu trăsături umane) pentru a captiva atenția copiilor mici.
  - **Personaje pozitive**: Ghiță, Flora, Soarele.
  - **Personaje negative**: Înghețul.
- **Mesajul/ morala poveștii:** Fiecare ființă, indiferent de mărimea sa, are puterea de a aduce o schimbare frumoasă în lume. Povestea subliniază importanța fiecărui individ în comunitate și evidențiază modul în care contribuția fiecăruia poate genera schimbări pozitive. De asemenea, povestea încurajează copiii să fie curioși, să exploreze lumea din jurul lor și să înțeleagă că micile lor acțiuni pot avea un impact semnificativ și benefic asupra celor din jur.
- **Povești/ narațiuni cu mesaj similar:** „Fetița cu chibriturile” de Hans Christian Andersen, „Aventurile lui Pinocchio” de Carlo Collodi.
- **Ilustrații care însoțesc textul poveștii:**

POVESTEA ZÂNEI PRIMĂVERII

Iuliana ENACHE

- **Tipul poveștii:** fantastică.
- **Nivelul de vârstă:** 4-6 ani.
- **Valori promovate:** Înțelegerea, respectul, prietenia, responsabilitatea ajutorul.
- **Obiective educaționale propuse:**
  O_1– Înțelegerea ciclurilor anotimpurilor, în special trecerea de la iarnă la primăvară.
  O_2 – Promovarea valorilor de ajutor și cooperare între copii.
  O_3 – Dezvoltarea imaginației și a abilităților de comunicare.
- **Tema centrală a poveștii:** Puterea regeneratoare a primăverii, simbolizată de zâna primăverii, și capacitatea sa de a învinge frigul și iarna prin unitate și curaj.

- **Subiectul poveștii:**

Într-o pădure fermecată, acoperită de zăpadă, zâna primăverii, pe nume Flori, era responsabilă cu trezirea naturii la viață. Într-un an, însă, un vrăjitor invidios pe frumusețea primăverii a încercat să înghețe pădurea pentru totdeauna, punând astfel la încercare puterile zânei și forța prieteniei.

- **Textul poveștii:**

Într-o pădure fermecată, acoperită în întregime de zăpadă, trăia o zână minunată, numită Flori. Flori era zâna primăverii, o creatură magică cu puteri speciale, care veghea asupra trecerii de la iarnă la primăvară. Avea ochii strălucitori ca razele soarelui și purta o rochie diafană, plină de petale colorate.

În fiecare an, Flori se trezea dintr-un somn adânc și începea să-și folosească puterile pentru a trezi natura adormită. Florile înfloreau, păsările își începeau cântecul vesel, iar zumzetul albinelor își făcea simțită prezența. Totul era minunat până într-un an, când ceva neobișnuit s-a întâmplat.

Un vrăjitor rău, numit Ghețarul, invidios pe frumusețea primăverii, a hotărât să țină întreaga pădure sub stăpânirea sa rece. Ghețarul și-a folosit puterile pentru a îngheța totul în jurul său și pentru a ține natura prizonieră într-un veșnic anotimp de iarnă. Flori și ceilalți locuitori ai pădurii erau triști și neputincioși în fața magiei Ghețarului.

Dar Flori nu a renunțat. Știa că trebuie să facă ceva pentru a aduce înapoi căldura și frumusețea primăverii. A mers la copiii care se jucau printre copaci și le-a cerut ajutorul. Cu inimile lor pline de bunătate și dorința de a vedea iarba verde și florile colorate, copiii au acceptat provocarea de a-l înfrunta pe Ghețarul.

Și-au împreunat mâinile și au format un cerc în jurul copacului central al pădurii. Cu fiecare pas, Flori și copiii simțeau căldura în inimi și curajul crescând. Împreună, au creat o forță atât de puternică încât magia rece a Ghețarului a început să se topească. Pădurea a revenit la viață, iar zâna primăverii a strălucit de bucurie.

Ghețarul, văzând că nu poate învinge puterea căldurii și a prieteniei, a dispărut din pădure, lăsând în urmă doar amintirea unei ierni îndepărtate. Flori și copiii au învățat că, prin unitate și ajutor reciproc, pot înfrunta orice obstacol și pot păstra frumusețea lumii din jurul lor.

- **Domenii experienţiale integrate:** Domeniul Limba și Comunicare, Domeniul Om și Societate, Domeniul Științe.
- **Situații de învățare în care poate fi valorificat textul:**

  ★ Varianta 1:

  Discuții despre anotimpuri și schimbările din natură.

Discuții interactive despre cum se schimbă natura de-a lungul anului, cu accent pe tranziția de la iarnă la primăvară, comparând elementele din poveste cu realitatea.

★ Varianta 2:

Desenarea și colorarea unor scene din poveste. Copiii sunt invitați să își folosească imaginația și să creeze desene inspirate din poveste.

★ Varianta 3:

Jocuri de grup care implică colaborare și învățare despre responsabilitate. Copiii participă la jocuri de grup care necesită cooperare, cum ar fi construirea unui cerc simbolic sau alte activități care reflectă unitatea din poveste.

- **Tipul de personaje**: personaje antropomorfe
  - Personaje pozitive: Flori, zâna primăverii, copiii din pădure.
  - Personaje negative: Ghețarul.
- **Mesajul/ morala poveștii:** Prin cooperare și ajutor reciproc, putem depăși orice obstacol și putem contribui la frumusețea și echilibrul naturii, iar prietenia, bunătatea și compasiunea pot topi cele mai reci inimi.
- **Ilustrații care însoțesc textul poveștii:**

SFÂRȘIT

UNIVERSITAS CLAUDIOPOLITANA
ROMANIA
PRESA UNIVERSITARĂ

ISBN: 978-606-37-2311-7